

Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,*
Szávay István, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	38447
Napirend előtti felszólalók:	
Sneider Tamás (Jobbik)	38447
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38449
Korózs Lajos (MSZP)	38451
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	38452
Schmuck Erzsébet (LMP)	38454
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38456
Soltész Miklós (KDNP)	38458
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38459
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz).....	38461
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	38463
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	38464
Bejelentés miniszter kinevezéséről:	
/Kósa Lajos, tárca nélküli miniszter/ Dr. Szűcs Lajos jegyző	38465
Eskütétel	38465
Az ülés napirendjének elfogadása	38466
A Törvényalkotási bizottság elnökének megválasztása	38466
/ Hende Csaba , a törvényalkotási bizottság elnöke/	
Bizottsági tisztségviselők választása:	
Hiszékeny Dezső jegyző	38467
Határozathozatal	38467
Bizottságok felkérése beszámolók tárgyalására és döntéshozatalára	38467
Interpellációk	
Bejelentés kérdés visszautasításáról	38468
Tóbiás József (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyit spórolt a kormány a rokkantnyugdíjasokon az elmúlt nyolc évben? Megérte csalónak minősíteni és megbélyegezni egy többszázezer fős társadalmi csoportot?” címmel	38468
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38469
Viszónvázat:	
Tóbiás József (MSZP).....	38471
Határozathozatal	38472
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy nem félnek attól, hogy összeomlik az idősellátás?” címmel.....	38472
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38473
Viszónvázat:	
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	38475
Határozathozatal	38475
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor szállnak le a döglött lóról?” címmel.....	38476
Süli János tárca nélküli miniszter válasza	38477
Viszónvázat:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	38478

Határozathozatal	38479
Bencsik János (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „A Kormány tervezi-e átfogó intézkedési terv kidolgozását a Tatán és a Közép-Dunántúlon újrafakadó karsztforrások által okozott veszélyhelyzetek felszámolására?” címmel	38479
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	38480
Viszonzválasz:	
Bencsik János (Fidesz)	38481
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az elmúlt nyolc év búnei: Milliós nyugdíjakra van pénz, de a nyugdíjminimum emelésére nincs?” címmel	38482
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38483
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	38484
Határozathozatal	38485
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy miért nem biztosítják a férfiak számára is, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba mehessenek, ne pedig munkából a temetőbe?” címmel	38485
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38486
Viszonzválasz:	
Ander Balázs (Jobbik)	38488
Határozathozatal	38488
Gaal Gergely (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kamatmentes diákhitel is a családokat támogatja” címmel	38488
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38489
Viszonzválasz:	
Gaal Gergely (KDNP)	38491
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Kihátrál-e a kormány a GMO-mentességéből?” címmel	38491
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	38492
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	38494
Határozathozatal	38494
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magasabb foglalkoztatottság, magasabb bérek” címmel	38494
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	38496
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz)	38497
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem hajlandó a kormány vitát folytatni az egészségügy hosszú távú érdekeiről?” címmel	38498
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38499
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	38500
Határozathozatal	38501
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy szomorú sors vár a magyar egészségügyben az idősekre?” címmel	38501
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38502
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	38504
Határozathozatal	38504

Schmuck Erzsébet és dr. Hadházy Ákos (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem adnak kvótát a kórházaknak, gyógyszert a betegeknek?” címmel	38505
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38506
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	38507
Határozathozatal	38508
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Még mindig hatalmas különbségek tapasztalhatóak az egyes megyék munkanélküliségi és bérezési mutatói között.” címmel.....	38508
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	38509
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	38510
Határozathozatal	38511

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	38511
Gúr Nándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Rugalmatlanság?!” címmel	38512
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38513
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	38514
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38514
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	38515
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy mikor törlik el a nyugdíjasokat sújtó drasztikus megszorító intézkedéseket?” címmel.....	38515
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	38516
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	38517
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	38517
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	38518
Demeter Márta (LMP) - a belügyminiszterhez - „Rezsicsökkentés emberéletek árán is?” címmel... ..	38518
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	38519
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (LMP).....	38520
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	38520
Budai Gyula (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hová tűnt a 4-es metró projektből ellopott pénz?” címmel.....	38521
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	38522
Viszonzválasz:	
Budai Gyula (Fidesz).....	38523
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	38523
Dr. Hiller István (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Az útról, a Kiserdőről és az emberekről. Velük mi lesz?” címmel	38524
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	38524
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	38525
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	38525

Pintér Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy miért nem hajlandóak figyelembe venni megannyi dolgozó panaszát, és miért állnak még mindig a multik oldalán a dolgozói igényekkel szemben?” címmel.....	38526
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38527
Viszonzválasz:	
Pintér Tamás (Jobbik)	38528
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38528
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen eszközökkel segíti a Kormány a sport utánpótlás-nevelését?” címmel.....	38529
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	38530
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	38530
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38531
Ikotity István (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor lesz elszámolás?” címmel	38531
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	38532
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	38533
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	38533
A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vétele	
Dúró Dóra (Jobbik).....	38534
Felszólalók:	
Dunai Mónika (Fidesz)	38536
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	38536
Dúró Dóra (Jobbik).....	38537
Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvadásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	38538
A közszerológati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCI. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	
Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	38540
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	38540
A Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. (VIII. 14.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	
B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója	38541
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	38542
Szilágyi György (Jobbik).....	38542
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	38543
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz) előterjesztői válasza.....	38544
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	38545
Dunai Mónika (Fidesz)	38546
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	38546

Vágó Sebestyén (Jobbik).....	38547
Dunai Mónika (Fidesz) előterjesztői válasza	38548
A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	38548
A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	38549
A használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	38549
Napirend utáni felszólalók:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	38550
Farkas Gergely (Jobbik)	38551
Szilágyi György (Jobbik).....	38553
Ander Balázs (Jobbik).....	38555
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	38557
Az ülésnap bezárása	38560

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter, KÓSA LAJOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
5. ülésnapja
2017. október 2-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szeretettel köszöntöm a képviselőtársaimat. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 5. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket is és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a mai és a következő napi munkánkat.

Bejelentem, hogy a határozati házsabályi rendelkezések 3. §-a és 12. §-ának (3) bekezdése alapján a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség országgyűlési képviselőcsoportja Gulyás Gergely képviselő urat 2017. október 2-ától a képviselőcsoport vezetőjének megválasztotta. *(Taps.)* Megköszönöm Kósa Lajos frakcióvezető úr eddigi munkáját. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében Gulyás Gergely frakcióvezető úrnak eredményes munkát és sikereket kívánjak.

Tisztelt Országgyűlés! Továbbá azt is bejelentem, hogy az egyes házsabályi rendelkezések 3. §-a alapján a Fidesz képviselőcsoportja frakcióvezető-helyettesei a mai naptól Balla György, Bóna Zoltán, Halász János, Hende Csaba, Németh Szilárd István és Németh Zsolt képviselő urak, akiknek mind az Országgyűlés, mind a saját nevemben én is gratulállok, sikeres munkát kívánok.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, **napirend előtti felszólalások** következnek. „Tisztelet az éveknek” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Sneider Tamás képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, alelnök úr! Öné a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az idősök napja az idős emberekről, az ő tiszteletükről szól. Tiszteletünk e Ház falai között nem jelenthet mást, mint a higgadt, megfontolt gondolkodást, vitát az idősök helyzetéről, annak jobbításáról.

Ne feledjük: társadalmunk azon rétegéről beszélünk, akik évtizedeken keresztül építették ezt az országot, nevelték minket, és tanácsot adnak élettapasztalatukból. Kötelességünk viszonzni azt a sok munkát, áldozatot, amelyet a felnövő nemzedékekért tettek. A XIX. században ez a kötelezettség még családon belül létezett, hiszen az idősödő szülőt gyermekei segítették munkájukkal, törődésükkel. A társadalmi változások okán mára ez mindenhol összemzeti feladattá vált, az anyagi ellátást az állam vette át a nyugdíjrendszeren keresztül, és sok esetben a gondoskodást is a szociális ellátórendszer működtetésével.

A nyugdíjrendszerek, idősellátó szociális szolgáltatások időről időre változnak, alakulnak, hiszen a társadalmi, technológiai helyzet is változik. Az elmúlt évtizedekben számos jogszabályi változás történt, ami a nyugdíjasokat vagy a nyugdíj felé igyekvőket érintette. Gondoljunk csak a 13. havi nyugdíj megszüntetésére, a nyugdíjkorhatár felemelésére, a magánnyugdíjpénztári vagyont elűntetésére, a korkezdvményes nyugdíj eltörlésére, az egykulcsos adó bevezetésére, a nyugdíjjárulék-plafon eltörlésére vagy a nők számára bevezetett, 40 év munkaviszony után járó kedvezményre.

Ezek és még sok más intézkedés újabb kihívások, problémák, hátrányok elé állították társadalmunk idősebbik részét. Erre válaszokat kell adni a Magyar Országgyűlésnek - olyan válaszokat, amelyek gazdasági helyzetünkben adódó, megfontolt, de határozott javulást jelentenek a ma nyugdíjból élők számára. A Jobbiknak számos javaslata volt már ebben itt a parlamentben. Számtalanszor elmondtuk: változtatni kell azoknak a nyugdíjasoknak a helyzetén, akiket munkás éveik alatt sajnos nem megbecsült az állam, hanem sokkal inkább hátrányba taszított, hiába végezték akár a legfelelősségteljesebb munkát is az egészségügyi, oktatási, szociális területen, az építőipar, személyszállítás és még rengeteg más területen, az alacsony béreknek köszönhetően alacsony nyugdíjból kell megélniük. Addig, amíg a béruniós tervünk nem segít ezen a helyzeten, azt a társadalmi igazságtalanságot, amely aktív korban érte a társadalom dolgozó rétegét, legalább nyugdíjas éveik alatt csökkenteni kell. Erre pedig egyetlen igazságos megoldás létezik: a méltányos, differenciált nyugdíjemelés. Az alacsony és átlagos nyugdíjakat igenis nagyobb arányban szükséges megemlíni az elkövetkező években, mint a magas nyugdíjakat. A Fidesz-kormányzás hatására kialakult többmillió luxusnyugdíjakat pedig ki kell vezetni az állami nyugdíjrendszerből. A méltányos nyugdíjrendszer részévé kell tenni a becsülettel felnevelt, dolgozó gyermekek után járó nyugdíj-kiegészítést.

Köztudott, hogy a gyermeknevelés minden állami támogatás ellenére áldozatvállalással jár, olyan áldozatvállalással, amely sok esetben anyagi hátrányt okoz, mert kieső munkajövedelmek miatt kevesebb járulékbefizetést eredményez, és alacsonyabb nyugdíjakat jelent. Ezeknek a hátrányoknak a részleges kompenzálására a gyermeknevelés elismerése érdekében kell a nyugdíjrendszerbe beilleszteni egy nyugdíj-kiegészítést a gyermekeket felnevelők számára, persze azzal a kitételrel, hogy ezek a gyermekek hasznos tagjai legyenek a társadalomnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előttiben én most csak két konkrét javaslatot vázoltam fel, de a képviselőtársaim a nap folyamán számos problémára rávilágítanak még, megfogalmazva az álláspontunkat. Kívánom, hogy a mai nap tisztelgés legyen az idősök előtt, gondolataink, vitáink valóságáról, az idősök valódi problémáiról, valódi örömeiről szóljanak. Ilyen napot kívánok ma önöknek a parlamentben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A kormány nevében alelnök úr elhangzott napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, azt a mondatát, képviselő úr, hogy tiszteletet kell adni az időseknek, azt elsősorban nem a parlament plenáris ülésén, hanem a Jobbik frakcióülésén kellene elmondania, talán nem is a frakció egészének, de Vona Gábor frakcióvezető úrnak biztosan, vagy legalábbis azokban a pillanatokban, amikor klaviatúrát ragad, leül a számítógépe elé, megnyitja a Facebookot, és úgy gondolja, hogy most mond valami keményet, amivel az időseket, 2,5 millió embert sérteget. Nem tudom, hogy pontosan a Jobbik idősor iránti tiszteletét fejezik-e ki azok a kifejezések, amikor Vona Gábor azt írja egyes nyugdíjasokról, hogy szemekben gyűlölet lobog, a szájukból szennyvíz folyik, hogy felhőrgik a XX. század minden traumáját.

Tisztelt képviselő úr, azok az emberek, akik ma nyugdíjasok, azoknak egy része valóban háborúk és az ötvenhatos eltiport forradalom után újjáépítették Magyarországot, de ezért tisztelet illeti őket, nem pedig az, hogy olyanokat vág a képükbe a Facebookon a Jobbik elnöke, Vona Gábor, hogy felhőrgik a XX. század traumáit. Ők ezt túlélték, tisztelet jár érte, mert felépítették utána azt az országot, amit mi már, a mi korosztályunk készen kapott ezektől az emberektől.

Vagy amikor ugyanebben a Facebook-bejegyzésében azon gúnyolódik Vona Gábor, a Jobbik elnöke, hogy miként húzzák a bevásárlókosarait maguk után az idős emberek; ön is tudja, mert az ön szülei, nagyszülei vagy a frakciótársainak a szülei vagy nagyszülei *(Z. Kárpát Dániel: Ne süllyedjél mélyebbre! Elég mélyen vagy már!)* szintén valóban néha ezekkel a kis gurulós bevásárlókosarakkal járnak, és ezen nem illendő és nem helyes gúnyolódni a Facebookon, nem azért kell posztokat írni egy pártelnöknek, hogy időseken így gúnyolódjon.

Önök is érezték, hogy ez nagyon-nagyon túlmege azon a határon, amit egy politikus megengedhetne magának, sok-sok nagyságrenddel, éppen ezért rögtön egy ellenjavaslatot bevetettek, hogy a szavazati jogot csökkentenék, hogy erről a figyelmet eltereljék, hogy ne foglalkozzon ezzel a közbeszéd, de hát, tisztelt képviselő úr, még ha a házi értelmezőik úgy is mondták, hogy Vona Gábor azért tette ezt a megjegyzését, hogy a fiatalok szavazási kedvét növelje, hát bizony azt sem sikerült, hiszen a fiatalok kétharmada szerint is sértő az, amit Vona Gábor írt a nyugdíjasokkal szemben, és a jobbikosok többsége is

azt tartotta volna jónak, ha bocsánatot kérnek. Így a mai felszólalás sem kezdődhetett volna mással, mint egy bocsánatkéréssel, amiért az önök pártelnöke ezt nemcsak hogy leírta, de többször megismételte. A helyi politikusaik pedig nemhogy bocsánatot kértek volna legalább helyben a nyugdíjasoktól, hogy ilyen bántó, sértő és tiszteletlen megjegyzéseket fogalmazott meg a pártelnök, hanem helyben mindenki papagájkommandóként a jobbikosok közül is mindent megismételte. *(Moraj a Jobbik soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Halljuk a választ!)*

Hogy itt, a parlamentben ön mégis miért egy ilyen másfajta hangot üt meg, mint akkor, amikor pártelnöke egy-egy őszinte pillanatában van, azt ön maga mondta el egypár évvel ezelőtt, amikor a következőket mondta szó szerint: „Amikor arról beszélek, hogy hogyan kell kommunikálnunk, például megint itt vannak az idősek - így beszél róluk: -, nélkülük szavazást nyerni már lassan nem is lehet, mert olyan kevés a középkorú és a fiatal, kevesebben is mennek el sajnos a fiatalok szavazni, hogy a nyugdíjas korosztály önmagában tudna kormányt alakítani. Ahhoz, hogy őket megszólítsd, ahhoz meg egy kedves, aranyos gyereknek kell lenned.” Így lett a Jobbiknál ez politikai termék, nem őszinte tisztelet, nem belülről jövő elköteleződés, hanem egyszerű politikai termék; és így lesz valaki Royból egy aranyos, cuki kisygyerek, akit meg lehet simogatni. *(Moraj a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Te beszélsz erről? Ha valaki távol áll az őszinteségtől, az te vagy! Habony!)* Ezért hiteltelen a Jobbiknak minden ilyesfajta megnyilvánulása. Ez egy egyszerű, választások előtti szavazatszerző próbálkozás; amikor egy-egy őszinte pillanatuk van, akkor természetesen úgy beszélnek, ahogy azt Vona Gábor is kiírta *(Dúró Dóra: A szolnoki polgármester mit mondott? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyellj magad!)* a saját Facebook-oldalára.

Amikor esetleg lehetőségük lett volna cselekedni itt, a parlamentben az idősorúak segítése érdekében, mondjuk, 2010. december 20-án este fél 8-kor is lehetett volna támogatni azt, hogy a nők 40 év után nyugdíjba menjenek, amin önök most is csak nevetnek, pedig 204 192 ember nem nevetett ezen, hanem örült ennek *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem ezen nevetünk, hanem rajtad! Rajtad nevetünk!)*, akkor itt nem támogatták *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a parlamentben. Itt ültek és nem támogatták, név szerint Apáti István *(Dr. Apáti István: A nevemet ne vedd a szádra!)*, Bana Tibor, Dúró Dóra, Egyed Zsolt, Farkas Gergely, Gyöngyösi Márton, Gyüre Csaba, Hegedűs Lorántné, Kepli Lajos, Kulcsár Gergely, Magyar Zoltán, Sneider Tamás, tehát ön, képviselő úr, Szilágyi György, Vágó Sebestyén, Volner János, Z. Kárpát Dániel. Az egész Jobbikfrakcióra akkor, amikor szavazásra került a sor, nem számíthattak azok az idős emberek, akik szeretnék volna unokájukkal, a gyermekük gyermekével tölteni azt a pár évet *(Sneider Tamás: Komoly dologról tudsz beszélni?)*, amikor még aktívak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és

fiatalon nyugdíjba vonulva tudják a családjukat segíteni.

A Jobbikra az idősek, a nyugdíjasok nem számíthatnak. *(Szilágyi György: Hazudtok éjjel, nappal és este! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjából „Tisztelet az időseknek” címmel Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Azt hiszem, az idősek világnapja megérdemli azt, hogy a parlament méltósággal emlékezzen róla. *(Dr. Rétvári Bence a Jobbik padsorai felé fordulva: Ez nem a ti témátok! - Közbeszólások a Jobbik soraiból dr. Rétvári Bence felé fordulva: De nem is a tietek!)* Nem fröcsögésekkel, nem egymás hibáinak a felhánytorgatásával, hanem tényleg az idősek köszöntésével teljen el a napirend előtti hozzászólás minden egyes frakcióból.

A magam részéről az első mondat a köszöntésé, a második mondat pedig a köszöneté. A köszöneté azoknak az idős embereknek, akik együtt tartják a családot, akik arra kényszerülnek, hogy a pénztárcájukba nyúljanak, és finanszírozzák a gyerekeik és az unokáik mindennapjait. Köszönjük ezeknek az idős embereknek, akik tényleg évtizedeken keresztül a vállukon vitték ezt az országot.

A magam részéről a köszöntés után engedje meg, államtitkár úr, illetve elnök úr, hogy néhány olyan dologra kitérjek, amely véleményem szerint az idősek társadalmát feszélyezik; kell hogy érdekelje a parlamentet is ezeknek a problémáknak a megoldása. Az egyik a nyugdíjügyekkel fog foglalkozni részemről. Kell hogy beszéljünk az egészségügy áldatlan állapotáról, bár a napirend előtti hozzászólás időtartama nem alkalmas arra, hogy kifejtő módon beszéljen erről az ember; és kell hogy beszéljünk az időspolitikáról. *(Moraj a Jobbik soraiból. - Dr. Apáti István: Töröld meg a szád, ha a szádra veszed! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

(13.20)

Engedjék meg, hogy legelőször a nyugdíjügyek kapcsán néhány dolgot szóba hozzak. Igen, én problémaként látom azt, hogy 2012-vel megszűnt a korhatár alatti nyugdíjak rendszere Magyarországon. Több százezer ember életét lehetetleníti el ez a kormányzati döntés. Igen, én problémának látom, hogy ma Magyarországon nincs korhatár alatti nyugdíj, nincs csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj, és nincs koreredményes és karkedvezményes nyugdíj. Azt gondolom, ez a négy év engem igazolt, hiszen a szakszervezetek, a munkaadói szervezetek egybehangzón követelik, hogy a kormány ebben az ügyben tegyen lépéseket, mert az nem járja, hogy egy 65 év fölötti ember, ha nem töltötte be a rá irányadó nyugdíjkorhatárt, és elveszíti a munkáját,

az egzisztenciáját, nem tud nyugdíjba menni, még akkor sem, ha 43-44 év ledolgozott ideje van, mert ma Magyarországon csak és kizárólag korhatáron lehet elmenni nyugdíjba. Ezt én problémának látom.

Problémának látom azt is, hogy azok, akik az egészségüket áldozzák a munkahelyükön, nem kapnak szolgálatiidő-kedvezményt, annál is inkább, mert megszűnt a karkedvezményes nyugdíj. Kedves barátaim, én azt is gondolom, hogy az érdekképviselők bevonásával a jövőben a magyar kormánynak kutya kötelessége, a munkaadói és a munkavállalói szervezetekkel egyeztetve, azok számára, akik egészségre különösen ártalmas munkakörben dolgoznak, karkedvezményt biztosítani a jövőt illetően.

A következő probléma, amit látok, hogy ma már kilencedik éve változatlan az öregségnyugdíj-minimum mértéke, 28 500 forint. Többször elmondtam én magam is itt a Ház falai között, hogy még kimondani is szégyen. Annál is inkább szégyen ezt kimondani, mert a szociális törvény értelmében nagyon sok ellátás van, amelyik ehhez van rendelve, és ezek az ellátások sem emelkedtek kilenc éve. S bár most alacsony az infláció az elmúlt néhány évben, de kérem szépen, ne felejtjük el, hogy kilenc év alatt ezeknek a juttatásoknak, társadalmi transfereknek a vásárlóértéke legalább a negyedrészt elveszítette, és erről őszintén kell beszélni.

És problémának látom a nyugdíj melletti munkavégzés dolgát. Nem csak azért, mert az államigazgatás bizonyos rendszerében, bizonyára tudják képviselőtársaim, ha valaki munkát vállal, akkor le kell mondania a nyugdíjáról és csak munkabérral rendelkezik. De egy dolgot vegyünk figyelembe: minden egyes munkavállaló, aki éveket, évtizedeket dolgozott és járulékot fizetett, az a nyugdíját megvásárolta, következésképpen attól, hogy ő betöltötte a rá irányadó nyugdíjkorhatárt, ez a nyugdíj őt megilleti, függetlenül attól, hogy van-e munkája nyugdíjasként, vagy nincs munkája nyugdíjasként. S az állam által működtetett alrendszerekben ma már olyan munkaerőhiány van, hogy ajánlom figyelmébe a kormánypártoknak, hogy oldják fel ezt a korlátozást, mert orvoshiány van, mert szakdolgozóhiány van az egészségügyben, mert pedagógushiány van az országban.

Én azt látom, hogy van néhány ügy, amelyben lehetne konszenzust találni, csak ahhoz értelmes embereknek értelmes diskurzust kéne folytatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Csak egyetérthetünk azzal, hogy minden támogatást megérdemel az a generáció, amely évtizedekig a hátán vitte Magyarországot, és több alka-

lommal újjáépítette az országot. A kormány ezért betartva a vállalását megvédte, megvédi a nyugdíjak értékét, és emellett rezsicsökkentéssel és az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentésével enyhíti a pénzügyi terheket. Említhetném azt is önnek, tisztelt képviselő úr, hogy több mint ezer gyógyszer ára csökkent az elmúlt időszakban.

Ön az elmúlt percekben sok javaslatot tett, de annak a pártnak a nevében próbálta számonkérni a kormányt, amelyik - és ez a legfontosabb - egyhavi nyugdíjat vett el az idősektől. Ha jól emlékszünk, ön akkor államtitkárként dolgozott. Jellemző a Szocialista Pártra, hogy abban az időszakban, abban az évben, amikor ezt a döntést meghozták, volt egy olyan hónap - októbert írtunk -, amikor 5-én még azt mondták, hogy megmarad a 13. havi nyugdíj, majd 29-én, ugyanabban a hónapban bejelentették annak eltörlését. Mit lehet ezek után önöknek elhinni?

Ön úgy emelkedett szólásra, hogy 2007 és 2010 között, amikor önöknek volt lehetőségük arra, hogy ezeket az intézkedéseket a gyakorlatba ültessék, a nyugdíjak reálértéke 8,5 százalékkal csökkent, jelentősen csökkent. S az egészét súlyosbítható, ön úgy hivatkozik az idősekre és az egészségügyre, hogy fizetössé tették volna az egészségügyet. Az itt ülők közül, akiknek itt kellene ülnie a frakcióban, megszavazta a vizitdíjat Gógös Zoltán, Hiller István, Mesterházy Attila, megszavazta az MSZP mostani elnöke is, és tisztelt képviselő úr, ön is megszavazta a vizitdíjat. Ennyire érdekelte önt akkor az idősek helyzete.

S a kétszínűségüket jól jellemzi az, hogy egy mondatot nem mondtak akkor, amikor Vona Gábor vérig sértette az időseket, azt mondta, hogy szennyvíz folyik a szájukból és radikalizálódnak. Mit mondott erre az MSZP? Annyit bírtak mondani, hogy pártüggyekkel nem foglalkoznak. Ennyi volt a reakciójuk. Az MSZP mint párt nem foglalkozik pártüggyekkel. No, ennyire érdeklő önöket a nyugdíjasok helyzete.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy még egy kérdést felhozzak itt, mégpedig azért, mert az MSZP nagyvonalúan megfélemezett a nap mégiscsak legfontosabb eseményéről, arról, hogy miniszterelnök-jelöltjük a mai napon megbukott, és talán érdemes lett volna ennek okairól is tájékoztatni a nyilvánosságot. Az a helyzet, hogy ezen a lemondáson senki sem csodálkozik, lehet, hogy még önök sem, mert ennyi botrányos ügy után egyenes út vezetett a lemondásig. Mert Botka László nem egy külön szocialista volt, hanem ugyanolyan, mint bármelyik más szocialista vezető: korrupt és megszorításmániás. Annyit tudott ajánlani a magyaroknak, hogy megemeli az adókat, hogy aztán megint a munkából élők húzzák a rövidebbet. Nem tudjuk, hogy ezek után kit fognak kiemelni önök a kalapból, de mintha Gyurcsány Ferenc feje búbját már most látnánk. De bárkit is húznak ki, a következő jelölt ugyanolyan lesz, mint a többiek, mert a baloldalon minden változatlan. Nem tanulnak, nem felejteneik, és a maradék politikai csontokért ölik egymást.

Tisztelt MSZP-s Képviselők! Önök a következő heteket valószínűleg marakodással töltik majd, ami az MSZP belügye, de szeretnénk addig is kérni önöktől egy dolgot mindenképpen, azt, hogy tisztázzák Czeglédy Csaba ügyét. Az MSZP egyik főemberéről van szó, aki azért ül előzetesben, mert a gyanú szerint 3 milliárd forintot tüntetett el, és az teszi ezt az esetet különösen súlyossá, hogy a károsultak között diákokat is találunk. No, ez az MSZP igazi arca! Itt az Országgyűlésben igazságosságra hivatkoznak a nyugdíjasok ügyében és a fiatalok ügyében, a háttérben meg a diákokat kisemmiző rendszert üzemeltetnek. Nehéz erre szavakat találni. Czeglédy Csabáról közölt, hogy az MSZP számos vezető arcával dolgozott együtt, nemcsak Botka Lászlót képviselte, hanem Gyurcsány Ferencet és Mesterházy Attilát is, s Gógös és Kész képviselő úr is dolgozott vele együtt kampányokban. Harangozó képviselő úr, aki civilben Botka László kabinetfőnöke, többször is járt ezzel az adóbűnözővel minisztériumokban mindenféle dokumentumokat kikérni. S eközben maguknak egy szavuk sem volt ahhoz, hogy a diákokat meglopták, és több száz diák hiába várja a fizetését.

Tisztelt Ház! Tisztelt MSZP-s Képviselők! A következő heteket vagy talán hónapokat önök egy szappanoperába illő marakodással teli, furkálódással teli, árulásokkal teli cselekménnyel fogják eltölteni, egy csúnya miniszterelnöki casting előtt állnak, de arra kérnénk önöket, hogy ez idő alatt is legyen idejük arra, hogy bocsánatot kérnek a károsult diákoktól, és kigondolják azt, hogy hogyan fogják őket kártalanítani. Ehhez a munkához kívánunk önöknek sok sikert. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Idősügyi Nemzeti Minimumot!” címmel az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő asszony, öné a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ENSZ Közgyűlése 1991-ben azért nyilvánította október 1-jét az idősek világnapjává, hogy ráirányítsa a figyelmet az idősek helyzetére, a méltóságteljes idős kor fontosságára egy olyan világban, ahol az életkor egyre inkább kitolódik. Itthon is egyre inkább középpontba kerül ez a kérdés, hogy a növekvő időstársadalomnak milyen esélyei vannak a normális, tisztességes megélhetésre.

A kormányzat idősekkel kapcsolatos megszólalásából, cselekedeteiből egy dolog mindig kiderül, mégpedig az, hogy fogalmuk sincs az idősek élethelyzetéről, mindennapi problémáiról, ellenben annál többet foglalkoznak azzal, hogy hogyan tudnák a nyugdíjas szavazókat a Fidesz mögé állítani.

A kormányzat időspolitikája az, hogy nincs időspolitikája. Pedig lenne miről beszélni. A KSH adatai szerint az elmúlt években nőtt a jövedelem-

szegénységben élő idősök aránya. Azt az adatokból tudjuk, hogy a nyugdíjban vagy nyugdíjszerű ellátásban részesülő 2,6 millió ember jelentős része, több mint 1 millió fő kap 100 ezer forint alatti nyugdíjat. Az öregségi nyugdíjasok kétharmadának nyugdíja 120 ezer forint alatt van, és akkor még nem beszélünk az 50 ezer forint alatti nyugdíjakról. Itt 70 ezer emberről van szó.

(13.30)

Az idősök megélhetését alapvetően meghatározza a nyugdíj összege. Ha ehhez hozzávesszük, hogy az idősök jelentős része egyedül él, akkor még sötétebb a kép. Egy egyedül élő idős ember egymaga kell hogy fizesse a gázdíjat, a villanyszámlát, a lakhatási költségeket. A rezsi kifizetése után a másik jelentős tétel a gyógyszerekre költött pénz, ami akár 20-30 ezer forintba is kerülhet. Ezek után nem csoda, hogy a nyugdíjasok jelentős részének ritkán kerül hús az asztalára, de még azt is meg kell fontolniuk, hogy mennyi kenyeret és tejet vegyenek.

A kormány eközben arról beszél, hogy megőrizte a nyugdíjak vásárlóértékét, nyugdíj-kiegészítésről és nyugdíjprémiumról beszél. Azt már nem teszi hozzá, hogy a nyugdíjminimumot 2008 óta nem emelték, az azóta is 28 500 forint. Elhallgatja a kormány azt is, hogy tavaly szándékosan alultervezte az inflációt, hogy a választásokhoz közeledve, novemberben adhasson nyugdíj-kiegészítést. És arról is mélyen hallgat, hogy a gazdasági növekedés hasznából miért csak 3,5 százalékos GDP-növekedés felett adnak prémiumnyugdíjat, és ha kisebb a gazdasági növekedés, abból miért nem részesülnek a nyugdíjasok.

De nem csak az alacsony nyugdíjakkal van baj. Az idősök életminősége más tényezőktől is függ. Itt van például az egészségügy és a szociális ágazat katasztrofális helyzete. Az idősök érzik igazán a bőrükön, hogy hiányoznak az orvosok, az ápolók az egészségügyi intézményrendszerből, és hogy milyen hosszúak a várakozási idők. A betegápolást, idősellátást már nem is említsem, hogy mennyire hiányzik a hozzáértő munkaerő.

Tisztelt Ház! Országjárásom során sok idős emberrel találkozom. A tehetetlen dühöt érzem a kormány elhibázott bérpolitikájával és a társadalompolitikájával szemben, amikor arról beszélnek az idős emberek, hogy teljesen magukra maradtak. Hiába szültek gyerekeket, azok elmennek külföldre munkát vállalni, és ott is maradnak, ott születnek az unokák. És ami a legfájdalmasabb, amikor az idős emberek bevallják, hogy ők is támogatták gyerekeiket abban, hogy itt hagyják az országot.

Az LMP elsőként csatlakozott az országos nyugdíjas parlament javaslatához. Kiállunk azért, hogy legyen idősügyi nemzeti minimumprogram, amely tartalmazza azokat a törvényi garanciákat, amelyek biztosítják az idősök tisztességes megélhetését, az idősöknek kijáró gondoskodást és biztonságot. Mi ehhez megtettük az első, öt pontból álló javaslatunkat: a nyugdíjhoz való alkotmányos jog elismerését, a

nyugdíjminimum 50 ezer forintra emelését, igazságosabb nyugdíjemelést, a nyugdíj melletti jövedelemszerzés újbóli lehetővé tételét a közszférában is, a munkát korlátozó szabályok eltörlését a korhatár előtti ellátottak esetében és a korkedvezmény új rendszerének kidolgozását.

Ezeket a lépéseket tekintjük minimumnak. És nem kérjük, hanem elvárjuk a kormánytól, hogy ezeket a javaslatokat támogassák. Köszönöm a figyelmet. *((Taps a Jobbik soraiban.))*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, egy idősügyi nemzeti minimum vagy egy alapvető nyugdíjkérdés lehet az, hogy ne csökkenjen senkinek a nyugdíja.

Tisztelt Képviselő Asszony! Kettőnk közül nem én voltam egy szocialista-liberális kormány helyettes államtitkára, hanem ön. Ön dolgozott abban az MSZP-SZDSZ-kormányban, amely egy idő után elvette a nyugdíjasok egyhavi nyugdíját. Nem azt mondom, hogy ebben önnek közvetlen szerepe volt, de mégis közösséget vállalt azzal a politikai csoporttal, a Magyar Szocialista Párttal és a Szabad Demokraták Szövetségével, az ő kormányukban vállalt állami vezetői, helyettes államtitkári tisztséget, akik elvették egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól, minden magyar polgártól.

Úgyhogy azt hiszem, amikor arról beszélünk, hogy mi a minimum, amit a nyugdíjasok felé garantálnia kell egy kormánynak, akkor az az, hogy nem csökken a nyugdíjak értéke. Azt hiszem, van az ön frakciójában már egy másik képviselő is, aki az MSZP háza tájáról érkezett, megbeszélhetik egymás között, hogy hogyan tudják ezt a kérdést most, a jelenlegi ülés helyzetükből, álláspontjukból értékelni.

A Fidesz-KDNP azt a vállalást tette minden magyar nyugdíjas számára, akiknek 2008-2009-ben el kellett szenvedniük az egyhavi nyugdíj elvételét a szocialista-liberális kormányzattól, hogy meg fogja őrizni a nyugdíjak vásárlóerejét. Ezt a vállalásunkat teljesítettük, hiszen az elmúlt években 23,1 százalékkal nőtt a nyugdíjak összege, és ha ebből levesszük a nyugdíjaskosár szerinti pénzromlás értékét, akkor 9,5 százalékos, tehát közel 10 százalékos, nyugdíjaskosár szerinti vásárlóérték-emelkedést találunk a nyugdíjak tekintetében. Tehát nemcsak hogy megőrizte a Fidesz-KDNP a nyugdíjak értékét, hanem sikerült azt meg is emelni. Azt hiszem, ez egy minimumelvárás minden kormánnyal szemben.

Nyilván kicsit meglep, hogy az LMP is hirtelen elkezdett a nyugdíjasokkal, idősüggyel foglalkozni, nem nagyon volt azoknak az elképzeléseknek, javaslatoknak nyoma az önök eddigi választási program-

jaiban, amiről ön beszélt. Persze, azokban egymásnak ellentmondó állítások is voltak. Az egyikben azt írták, hogy a nyugdíjrendszerrel különösebben nincs probléma vagy az idősüggyel nincs probléma, majd máskor ennek az ellentétét írták. De közeledik a választás, az LMP sarkában van a Momentum, éppen ezért úgy látszik, újabb súllyal választás előtti propagandisztikus ígéretek tesznek, ezzel próbálnak valamelyest előnyre szert tenni a Momentummal szemben, hogy legközelebb, fél év múlva is bejussanak a parlamentbe.

Ha összehasonlítjuk, hogy a nyugdíjasok nyugdíja mennyit ér az aktív munkaerőpiacon dolgozók keresetéhez viszonyítva, és amikor valaki nyugdíjba vonul, fizetésének hány százalékát kapja meg, akkor azt látjuk, hogy Magyarországon az itteni visszaesés vagy különbség jóval kisebb, mint az Európai Unióban általában. Hiszen az EU-ban a nyugdíjak a fizetések 57 százalékát teszik ki, Magyarországon pedig csaknem 70 százalékát. Tehát sokkal kisebb a különbség a fizetés és a nyugdíj között Magyarországon, mint amilyen Nyugat-Európában.

De nemcsak a bevételeket érdemes megnézni, hanem a kiadásokat is, hiszen a rezsicsökkentés nagyon sok idős ember hétköznapijait könnyítette meg. Ki-ki láthatja is a gázszámláján, villanyszámláján, hogy mekkora az az összeg, amit megspórolt a rezsicsökkentésnek köszönhetően. Ez bizonyára már a legtöbb esetben százalékos nagyságrendekben mérhető. Egy társasházi nyugdíjas házaspár számára, akik földgázt használnak, 88 ezer forint az éves megtakarítás, abban az esetben pedig, ha távfűtéssel fűtenek, 83 ezer forint évente. Egy nyugdíjas házaspár számára, ha családi házban földgáz fűt, több mint 100 ezer, 116 ezer forint az átlagos megtakarítás. Ez az, ami a nyugdíjasok zsebében ott marad, nem vándorol a külföldi multikhoz. Szintén fontos javaslata volt a kormánynak, amit a parlament Fidesz-KDNP-többsége szavazott csak meg, a „Nők 40” kedvezmény, amivel 204 ezer hölgy élt eddig. Fontos, hogy az Erzsébet-programban 210 ezer nyugdíjasnak tudtunk üdülési, pihenési lehetőséget kínálni. A munkahelyvédelmi akciótervvel úgy tudtuk a nyugdíjak értékét megőrizni, hogy 55 év felett most már nem kell olyan nagy mértékben szembenézni a munkanélküliség rémével, mint korábban, hiszen 10, nyugdíj előtt álló személyből 7 foglalkoztatását a munkahelyvédelmi akcióterv kedvezményei alapján tudják a munkáltatók biztosítani. Tehát 10, 55 év feletti munkavállalóból 7-nek egy kormányzati program őrizte meg a munkahelyét. Erre négy év alatt 183 milliárd forintot költöttünk, és ez a jövedelemtöbblet ott van a nyugdíjasok, a jövő nyugdíjasainak nyugdíjában.

De említhetném az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését vagy a gyógyszerek társadalombiztosítási támogatásának növelését, amely mind-mind az időskor biztonságát szolgálta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából

Soltész Miklós képviselő úr „Kereszténydemokraták a Soros terv ellen” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években, az elmúlt hónapokban és napokban is az ellenzék minden pártja, a szocialisták, a Jobbik, az LMP, Gyurcsányék kiálltak az illegális bevándorlás mellett, kiálltak a betelepítések mellett. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

(13.40)

Az ellenzéki pártok brüsszeli gazdáikkal együtt, a most óbégató jobbikosokkal együtt tagadják, hogy létezne Soros-terv. *(Dúró Dóra: Nem igaz!)* Kérdések és tények hangoznak el a nemzeti konzultációban. Az embereknek tudniuk kell, hogy mit akar Soros György *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)*, mi a következménye. Szeretnénk tudni, mindezekről mi a véleményük. A Jobbikét tudjuk, tisztelt képviselő urak, jobbikos képviselő urak, önök nem szavazták meg az elmúlt évek során azokat a törvényeket, jogszabályokat, alkotmánymódosítást, aminek eredményeképpen megvédhettük az embereket. Köszönöm szépen, önök már elmondták a véleményüket. Azonban az emberek jogosan várják, hogy válaszolhassanak, és kinyilvánítsák véleményüket a következőkről.

Soros György rá akarja venni Brüsszelt, hogy Afrikából és a Közel-Keletről évente legalább egymillió bevándorlót telepítsenek Európába, így Magyarországra is. Soros erről ezt mondta: „Az előre látható jövőben az Európai Uniónak be kell fogadnia legalább egymillió menedékkérőt évente”. A másik kérdés az, hogy igaz-e az, hogy brüsszeli vezetőkkel együtt azt is el akarja érni, hogy az EU tagállamai, így Magyarország is bontsák le a határvédelmi kerítéseket, és nyissák meg a határokat a bevándorlók előtt. Soros György erről azt mondta: „A mi tervünknek a menekültek védelme a célja, és a nemzeti határok jelentik az akadályt”. Soros György egyébként arra is figyelmet fordít, hogy Brüsszel kötelezően ossza szét a kvótát, a nyugat-európai országokban lévő bevándorlókat Magyarországra is eljuttassa. Erről a következőt mondta: „Ha ez nem lesz egy állandó és kötelező eleme a közös uniós menekültügyi rendszernek, akkor az össze fog omlani.”

A Soros-terv azt is kigondolta, miszerint 9 millió forint segílyt kell adni a bevándorlóknak két éven keresztül összességében. Soros erről így nyilatkozott: „Az EU-nak biztosítani kellene menedékkérőnként évi 15 ezer eurót az első két évben, hogy fedezze a szállást, egészségügyi ellátást, oktatási költségeket.” Soros György azt is aggályosnak tartja, hogyha valamelyik ország illegálisan határt átlépővel szemben jogosan fellep, ugyanis azt mondja: „Aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása.” És érdemes még egy dolgot kiemelni. Soros György és terve az euró-

pai országok nyelve és kultúrájának háttérbe szorítását célozza, hogy az illegális bevándorlók integrációja minél hamarabb megtörténhessen. Erre a következőt mondta: „A nemzetállamok tekintélyének hanyatlása üdvözlendő fejleménynek minősül.”

Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppártnak is a Fidesszel közösen megvan a válasza. Egrészt megkérdezi az embereket, hogy mi a véleményük ezekről a kérdésekről, mi a véleményük Soros György tervéről. Másrészt pedig megvan a válaszuk, hogy hol kell segíteni. Ott, ahol a baj van; így a Közel-Keleten, mint ahogy a keresztény vezetők, keresztény papok, keresztény főpapok is kérik: helyben segítsünk. Iskolákat, templomokat hozunk rendbe, építünk, kórházakat újítunk fel, és építünk, víztisztító berendezéseket juttatunk el ezekbe az országokba, és a fiatalokat tanítjuk ezekből az országokból, akik bajba kerültek az elmúlt években. Az a döntés, amelyet Soros György támogat, évtizedekre, évszázadokra meghatározza egyes országok, ennek a térségnek az életét is. Visszafordíthatatlan!

A rossz gazdaságpolitikát, amit tettek elődeink, a szocialista-liberális kormány, helyre lehetett hozni, de ez visszafordíthatatlan. Itt nincs javítási lehetőség. Hány terrortámadásnak kell még megtörténnie, hogy az ellenzék észhez térjen? Hány terrortámadásnak kell megtörténnie ahhoz, hogy a cukisodó Jobbik, az MSZP és a többi liberális párt észhez térjen? *(Szilágyi György közbeszól.)* Választ erre önkéntől nem várunk, mert már megkaptuk. Az emberektől bizonyára egyértelműen meg fogjuk kapni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Soltész Miklós képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Vannak olyan ellenzéki politikai erők, sőt azt mondhatjuk, hogy mindegyik ellenzéki politikai erőre ez igaz, akik tagadják a Soros-terv létezését, de általában azok mondják ezt, akik egy évvel ezelőtt tagadták a kötelező kvóták rendszerét, ezelőtt két évvel pedig az egész bevándorlást tagadták. Ugyanakkor mégis vannak olyan magyar politikai pártok, magyar politikai ellenzéki erők, akik tapsolnak a kvótákhoz, vagy legalábbis kompromisszumot kötnének, és engednék Magyarországon érvényesülni a kötelező kvótarendszert.

A Gyurcsány-párt már kifejezetten a kvóták mellett volt az első pillanattól kezdve, aláírást is gyűjtöttek, Gyurcsány Ferenc büszkén hirdette a Demokratikus Koalíció élén, hogy elfogadom az uniós kvótát. Az Együtt nevű ellenzéki formáció 2015. november 10-én jelentette be, hogy aláírásgyűjtésbe kezd az uniós kvóták mellett. A kvótaper elindításáról szóló törvényjavaslatot itt a parlamentben a baloldali párt-

jai, az ellenzéki pártok, az MSZP, a DK, az Együtt, a PM, a liberálisok és az LMP képviselői nem támogatták. Majd Vona Gábor is 2017. január 19-én az RTL Klub egyik műsorában a kvótarendszerrel kapcsolatban azt mondta, hogy pár ezer emberről van szó, azt mondom, hogy oké, lehet ezen gondolkodni. Ez volt Vona Gábornak szó szerint a válasza idén január 19-én a kvóta kérdésére.

Molnár Gyula, a Magyar Szocialista Párt elnöke szerint azt nem lehet megtenni, idézem szó szerint: „Azt nem lehet megtenni szerintem egy országnak, hogy csak kiveszi az előnyöket valamiből, és utána pedig kötelezettséget kell vállalni, akkor nem vállalnak kötelezettséget. Azt gondolom, hogy az együttműködésben, ha vannak olyan elemek, amik nem annyira kedvezőek Magyarország számára, azokat bizony néha el kell fogadni.” Így fogadná el Molnár Gyula, az MSZP elnöke a kötelező kvótákat.

Az LMP európai parlamenti képviselője, Mészáros Tamás pedig 2015 szeptemberében azt mondta: „Az LMP nem tudja máshogy elképzelni a válság megoldását, mint a kötelező kvótarendszer bevezetésében.” Szigetvári Viktor szintén azt mondta 2015. július 25-én, hogy jól működő kvóta kell hogy legyen a megoldás. A Momentum egyik vezetőségi tagja is azt mondta, hogy néhány ezer embert Magyarországnak be kéne fogadnia.

Egyértelmű tehát, hogy mindegyik ellenzéki párt vagy tapsolva örül a kvótáknak, vagy pedig elfogadja azoknak a bevezetését. Néhányan járnak egy kis kérető táncot Soros György tervének végrehajtása előtt, mások azonban nem. *(Szilágyi György közbeszól.)* Soros György is elmondta, hogy a nemzeti határok jelentik számára a legnagyobb akadályt a tervének a végrehajtására, ezt 2015 szeptemberében mondta. Az egymillió bevándorlóval kapcsolatban elmondta 2015. október 30-án a Bloomberg hírügynökségnek, hogy a Soros-terv megvalósításában Soros Györgynek útjában áll a magyar határzár, ezért a kerítés lebontása érdekében mindent meg fog tenni, és ezt az ígéretét, úgy látszik, meg is tartja, hiszen az elmúlt két évben folyamatosan mindent megtett a magyar kerítés lebontása érdekében.

Ismerjük az ösztönzőket, amelyeket a Soros-terv beépítene. Évi 15 ezer eurót, azaz összességében két év alatt 9 millió forintot adna mindenkinek, aki Európába elindul és ide megérkezik, és le szeretne telepedni. Állandónak és kötelezőnek gondolják ezt a kvótát, ezt a Financial Timesnak is 2015 júliusában már akkor lenyilatkozta Soros György, és azt a javaslatát is megtette egy évvel később, 2016. június 30-án Brüsszelben, hogy az Európai Unió csökkentse a mezőgazdasági és kohéziós kiadásokat annak érdekében, hogy fedezni tudja a migráció költségeit.

A magyar kormány elutasítja a Soros-tervet. Mi úgy gondoljuk, hogy nem a betelepítés a megoldás, semmire nem megoldás a betelepítés. Egrésztől semmit nem lehet az emberek akaratára ellenére rájuk erőltetni. Azért, mert egy maroknyi liberális Brüsszelben úgy gondolja, hogy az európai embereknek ez a jó, azért mert egy maroknyi liberális Budapesten

is ezt gondolja jobbikos támogatókkal, hogy ez jó vagy jó lehet, vagy elfogadható lehet, attól függetlenül ez nem a magyar emberek érdeke és nem a magyar emberek akarata. A népszavazáson is és a nemzeti konzultációban korábban is véleményt mondtak a kötelező betelepítési kvótákról.

Most azonban a magyar kormánynak szüksége van a magyar emberek támogatására a Soros-terv elleni küzdelmében is, ezért fontos, hogy míg más országok végrehajtják a Soros-tervet, bevándorlás-párti országgá válnak, addig Magyarország megvédi a határait, megvédi a kultúráját, a gazdaságát és az identitását, legfőképp pedig a biztonságát. Azoknak az embereknek pedig, akik nehéz körülmények között élnek, a „Hungary Helps” program keretében igyekszünk segítséget nyújtani, egészségügyi segítséget, kórházakban, iskolaépítésben, Telskuf városnak az újjáépítésében, hogy mindenki a szülőföldjén boldogulhasson.

Ebben Magyarország már eddig nagyobb vállalásokat valósított meg, mint amelyet például a múlt héten Olaszország 6 millió euró értékben a jövőre vonatkozóan bejelentett. Ezt a mi eddig megtett és átutalt összegeink már most fölülmúlják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az ellenzék szerint nem létező kvótáról” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Gulyás Gergely frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Frakcióvezető úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Személyes jellegű vallomással kell kezdenem, mert voltak bizonyos kétségeim azzal kapcsolatosan, hogy kell-e nekem a frakció vezetését vállalni. De ha bárki szólta volna, hogy ez automatikusan az MSZP miniszterelnök-jelöltjének visszalépésével jár együtt, akkor semmilyen kétségem nem lett volna *(Taps, derűtség a kormánypártok soraiban.)*, de kétségkívül igaz, hogy vannak a Szocialista Párt sorain belül ennél autentikusabb magyarázatok is. Szanyi Tibor például azt fejezte ki, hogy Botka László a saját közvetlen környezete számára is jól érzékelhető módon megjegyezte, és ennek köszönhető az ő visszalépése. *(Derűtség a Fidesz soraiban.)* Nem akarunk mi ezekbe a vitákba - mégiscsak egy másik pártról van szó - a szükségesnél mélyebben belefolyani; azt látjuk, hogy míg a baloldal fél évvel a választások előtt, hat-hét hónappal a választások előtt teljes káoszba sülyedt, addig az ország legfontosabb kérdéseire ugyanúgy nem tudnak választ adni, ahogy egy vagy két évvel ezelőtt sem adtak.

Két évvel, két és fél évvel ezelőtt ugyanis azt halgattuk, 2015 tavaszán, hogy a bevándorlás nem valódi probléma, nem létezik, a kormánypártok erőltetik. Ehhez képest két-két és fél éve a lengyel, a német és

az osztrák választási kampányban sem volt egyetlen egy fontosabb kérdés sem, mint a bevándorlás kérdése. Ezt követően tavaly, a népszavazást megelőzően azért buzdítottak távolmaradásra a baloldal képviselői, mert azt állították, hogy nincsen kötelező kvóta. Tóth Bertalan frakcióvezető úr kiment az előbb, de lehet, hogy azért, mert a címadásból már tudta, hogy valószínűleg őt is meg kell idézzük; ő elég találóan, röviden és tömören úgy fogalmazott: „Kötelező betelepítési kvóta nincs és nem is lesz.” Ujhelyi alelnök úr - a mai lemondását követően volt alelnök úr -: „Nincs és nem is lesz semmilyen kötelező kvóta.” Kunhalmi Ágnes képviselő asszony: „A kvótáról szóló népszavazási kérdés kamu, hiszen nincs és nem is lehet kötelező kvóta.” Ehhez képest szeptember 6-án az Európai Unió Bírósága döntést hozott arról, hogy 120 ezer főre vonatkozóan a kötelező kvóta fennáll. Igaz, hogy átmeneti intézkedésként és ideiglenes jelleggel áll fenn, de pontosan tudjuk azt, képviselőtársaim, hogy ott van az Európai Bizottság előterjesztése az Európai Parlament asztalán, ami pontosan ugyanezt a mechanizmust tenné felső korlát nélkülivé.

Jobb lett volna talán, ha az elmúlt évben önök nem arra játszanak, hogy érvénytelen legyen a népszavazás - noha, hozzáteszem, így is soha nem látott számban foglaltak állást magyar állampolgárok és magyar választópolgárok a kötelező kvóta ellen -, hanem segítettek volna abban, hogy a magyar nemzet egységesen tudjon fellépni az egyébként létező, önök által akkor vitatott, de egyébként létező európai uniós terv ellen. S most pedig azt látjuk, hogy amikor a betelepítésre vonatkozó szándék itt van előttünk, akkor a Soros-terv létét vitatják. De ez a vita a legegyszerűbb, ugyanis valójában ez nem hitbéli kérdés, hanem olvasni tudás kérdése: a szerző maga leírta - elegendő elolvasni a terveit; miután Rétvári államtitkár úr itt hosszabban ismertette Soros György saját szerzeményét, kár ezt most hosszabban idézni -, éppen ezért gondoljuk azt, hogy a bevándorlás az ország szempontjából és Európa szempontjából is sorskérdés.

Tudomásul vesszük azt, hogy az Európai Unión belül vannak olyan országok, akik eltérő választ adnak a bevándorlás kérdésére. Mi ahhoz ragaszkodunk, hogy Magyarország is saját választ adhasson. A bevándorlásban semmilyen hatáskört soha nem ruháztunk át az Európai Unióra, a menekültügyben igen. Nem mi voltunk azok, minden ellenzéki vád dacára nem mi voltunk azok, akik összekevertük a migránsokat a menekültekkel. Az Európai Bizottság volt az, amelyik 2015 nyarán az anarchiát ünnepelte, a schengeni szerződés lábballal tiprását tartotta jó európai magatartásnak, s azok voltak a rossz tagállamok - döntően Magyarország -, akik pedig úgy gondolták, hogy a nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségeiket teljesíteni fogják. Éppen ezért úgy gondoljuk, hogy most, amikor a kötelező, felső korlát nélküli kvóta terve továbbra is az asztalon van, amikor Timmermans alelnök úr ugyan vitatja ezt, de csak azt követően, hogy fogadta Soros Györgyöt s

kilépett a róla elnevezett teremből, ahol előadást tartott Európa jövőjéről, akkor jó lenne, ha teljes összefogást lehetne létrehozni legalább a bevándorlás kérdésében, és sem ennek tényét nem vitatnák, sem a kötelező kvóták tényét, sem pedig a Soros György által, saját maga által írásba foglalt tervnek a létét.

Végül örülök annak, hogy az Országgyűlésben, úgy tűnik, legalább szavakban egyetértés van az idők tiszteletére vonatkozó kötelezettségünkben. Az előttünk járó generációknak talán nehezebb időkben kellett az ország sorsát a vállukon vinni. Ezért a Fidesz-frakció nevében is szeretném tiszteletemet kifejezni, és azt remélem, hogy az ellenzék viselkedése az év más napjain sem ad majd okot arra, hogy ezt megkérdőjelezzük. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Gulyás Gergely frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Sokat gondolkozunk mi is rajta, de máig nem tudjuk az okát annak, hogy miért tagadja le az ellenzék a bevándorlással kapcsolatos veszélyeket és a ránk nézve valóban kockázatos javaslatokat, ráadásul úgy, hogy közben rendre az ország érdekeivel ellentétes előterjesztéseket szavaznak meg Brüsszelben. Most éppen kánonban zengi az összes ellenzéki párt, hogy Soros Györgynek nincs is semmiféle terve, és egyébként az uniós vezetőknek sincsen, hiába adták ezeket írásba egyébként, mindenki elolvashatja az interneten a javaslatokat.

Ugyanaz a baloldal, ugyanaz az ellenzék mondja ezt, amelyik egyébként nagy mellénnyel mondta bele a kamerákba azt, hogy a bevándorlás nem is probléma, álprobléma, ahogy Kunhalmi képviselő asszony fogalmazott vagy éppen Horváth Csaba is. Aztán azt állították, hogy nincs is betelepítésikvóta-program. Szinte napra pontosan egy évvel ezelőtt az MSZP kiadott egy közleményt, amelyben az állt, hogy az Unió egyértelművé tette, hogy nem gondolkozik kvótákban, a népszavazás tehát olyan, mintha nyáron a hóesést próbálnánk megakadályozni. Kiváló és elmés hasonlat, kár, hogy hazugságokra használja a Szocialista Párt. Tóth Bertalan is magabiztosan jelentette azt ki, hogy kötelező kvóta nincs és nem is lesz.

Az ellenzék valóságtagadó és a választókat félrevezető álláspontját azonban tucatnyi tény cáfolja. Megszületett az ítélet a kvótaperben, ahogy frakcióvezető úr is utalt rá, amiből egyértelmű, hogy kötelező, kötelező kvótákat akarnak lenyomni a torkunkon, és arról is nyíltan beszélnek, hogy következő lépésként növelnék a betelepítések nagyságrendjét, hogy aztán végül eltöröljék a létszámkorlátot. Az ellenzék tagadásában egyébként az a leginkább botrányos, hogy az elmúlt hónapokban eközben szép csendben

megszavazták a kvótát támogató állásfoglalásokat Brüsszelben. Az MSZP, a DK, a PM és az LMP támogatta azokat a szavazásokon, még azt is támogatta, hogy pénzbüntetést kapjon az az ország, amelyik nem hajlandó részt venni a betelepítési programokban. Az MSZP eközben egy nemzetközi hírügynökségnek arra tett ígéretet, hogy ha netalántán kormányra kerülne, akkor lebontaná a déli határzárát, ami a magyarok biztonságának egyik fő garanciája most. Így állunk most.

Túl sok bizodalomunk nincs abban, hogy az ellenzék megváltoztatná a magatartását, de mégis megkérjük az ellenzéket, hogy ne próbálják meg letagadni, hogy vannak Európában, akik Európa munkaerőpiaci problémáit bevándorlással akarnák orvosolni. Soros György ezt írásba is adta, olvassák el. Ne próbálják meg azt eltagadni, hogy a magyar határzárát is súlyos politikai támadások érik, és hogy egyébként önök ebben partnerek. És azt se próbálják letagadni, hogy létezik olyan javaslat, amely alapján minden bevándorló két év leforgása alatt 9 millió forint támogatást kapna az Unió, a tagországok, tehát a mi pénzünkéből, és ez a 9 millió forint oktatási, egészségügyi és lakhatási költségekre menne. Ez akkora összeg, amiért egy magyar ember sok évig dolgozik. Ha megpróbálják ezeket letagadni, azzal csak azt bizonyítják, hogy ha netalántán hatalomra kerülnének, akkor három hét alatt feladnák a mostani álláspontot; tényleg úgy adnák fel a várat, hogy előtte még a falakat kicsit visszabontják, zöld utat engednének a betelepítéseknek, és ehhez még egyébként költségvetési forrásokat is rendelnének.

Az illegális bevándorlás elleni küzdelemben, nagyon úgy tűnik most is, hogy az ellenzéki pártokra a továbbiakban sem számíthatunk, ezért fordulunk újra az állampolgárokhoz, ezért kérünk mindenkit arra, hogy az ellenzéki gáncoskodások ellenére vegyenek részt a konzultációban, mert a valóságot letagadó és a veszélyes terveket támogató ellenzékre nem bízhatjuk Magyarország biztonságát, de egyébként mást sem. Mert lehet, hogy Botka László ma megbukott, de a betelepítési tervek élnek, ezért újra cselekednünk kell. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szilágyi György: Kérdezd Navracsicsot! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további napirenden kívüli felszólalásokat. Parancsoljon, jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Horváth Imre, MSZP; Dúró Dóra, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik; Szilágyi György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Varga László,

MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Harrach Péter, KDNP; Egyed Zsolt, Jobbik; Hörcsik Richárd, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Farkas Gergely, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **miniszteri kinevezéséről** szóló átiratot küldött az Országgyűlésnek. Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az átiratot. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés c) pontja és a 16. cikk (7) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - Kósa Lajost 2017. október 2-ai hatállyal tárca nélküli miniszterré kineveztem.” *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Éljen!)* „Budapest, 2017. szeptember 23. Üdvözlettel: Áder János” *(Hosszan tartó taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Részben megkérem képviselőtársamat, hogy próbálja magát visszafogni *(Dr. Staudt Gábor: Csak örül!)*, másrészt tájékoztatom önöket, hogy az elmúlt héten Kósa Lajos miniszterjelölt urat a Gazdasági bizottság meghallgatta, kinevezését támogatta.

Most az ünnepélyes eskütételre és az esküokmány aláírására kerül sor. Felkérem Kósa Lajos miniszter urat, hogy fáradjon az ülésterem közepére, és tegye le esküjét. Szűcs Lajos jegyző urat arra kérem, hogy olvassa majd elő az eskü szövegét, az Országgyűlést pedig arra, hogy szokásainknak megfelelően felállva hallgassuk végig az esküt. *(A teremben lévők felállnak. - A karzaton tartózkodók közül néhányan ülve maradnak.)* A karzaton lévők is álljanak föl! *(Megtörténik. - Kósa Lajos a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.)*

KÓSA LAJOS tárca nélküli miniszter: Én, Kósa Lajos fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; miniszteri tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítse! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, Kósa Lajos miniszter urat pedig arra kérem, hogy kézjegyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Kósa Lajosnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kósa Lajos miniszter úrnak új megbízatásához az Országgyűlés és a magam nevében is eredményes munkát és sok sikert kívánok. *(Kósa Lajosnak elsőként dr. Gulyás Gergely, majd Harrach Péter, Volner János, Farkas Félix, Fodor Gábor, dr. Simicskó István, Tállai András, dr. Fazekas Sándor, dr. Kovács Zoltán, dr. Pintér Sándor, dr. Trócsányi László, dr. Szakács László, Süli János és Magyar Levente gratulál.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez szemmel látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a **napirendet elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az Országgyűlés **törvényalkotásért felelős alelnökének megválasztása.** Tájékoztatom önöket, hogy Gulyás Gergely frakcióvezetői megbízatására tekintettel a mai nappal lemondott az Országgyűlés törvényalkotásért felelős alelnöki, valamint a Törvényalkotási bizottságban betöltött elnöki tisztségéről. Megköszönöm Gulyás Gergely frakcióvezető úrnak az eddigi tevékenységét és hasznos munkáját. *(Taps a kormánypartok és a független képviselők soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett S/17643. számú javaslatban az Országgyűlés elnöke azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés Hende Csaba képviselő urat az Országgyűlés törvényalkotásért felelős alelnökének válassza meg. A házszabályi rendelkezések szerint a javaslatához módosító javaslatot nem lehet benyújtani, az Országgyűlés erről vita nélkül határoz.

Kérdezem önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy megválasztják-e Hende Csabát az Országgyűlés törvényalkotásért felelős alelnökének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Hende Csaba képviselőtársunkat 150 szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül megválasztotta az Országgyűlés törvényalkotásért felelős alelnökének.

Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében Hende Csaba alelnök úrnak gratuláljak. Munkája ellátásához sok sikert kívánok. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Gulyás Gergely gratulál Hende Csabának.)*

Bejelentem, hogy Hende Csaba alelnökké történő megválasztásával a Törvényalkotási bizottság elnökjelöltjévé vált.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása.** Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házszabályi rendelkezések szerint a Törvényalkotási bizottság elnökének személyéről az Országgyűlés külön határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/17644. számú javaslat szerint megválasztja-e Hen-de Csabát a Törvényalkotási bizottság elnökévé. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Hen-de Csaba képviselő urat 152 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül megválasztotta a Törvényalkotási bizottság elnökévé. (Taps a kormány-pártok soraiban.)

Most a további bizottsági tagok megválasztása következik. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/17644. számú személyi javaslat további tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Honvédelmi és rendészeti bizottságba Kósa Lajos - Fidesz - helyett Németh Szilárd Istvánt - Fidesz - a bizottság elnökévé; a Költségvetési bizottságba Schmuck Erzsébet - LMP - helyett Demeter Mártát - LMP - a bizottság alelnökévé; a Gazdasági bizottságba Varju László - független - helyett Schmuck Erzsébetet - LMP -; a Költségvetési bizottságba Demeter Márta korábban független képviselőként betöltött helyére Varju Lászlót - független - a bizottság tagjává megválasztja.

(14.10)

2. Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Hen-de Csaba, Fidesz, helyett dr. Salacz Lászlót, Fidesz, a bizottság alelnökévé, dr. Salacz László, Fidesz, helyett László Tamást, Fidesz, a bizottság tagjává megválasztja.

3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba. Budapest, 2017. október 2., Kövér László.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/17644. számú személyi javaslatot az imént felolvasottak szerint. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 158 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Gratulálok a megválasztott képviselőknek a tisztségükhöz. Sok sikert és eredményes munkát kívánok mind az Országgyűlés nevében, mind a saját nevemben.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **beszámoló bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottságát „A védett természeti területek védelmi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény végrehajtá-

sáról” szóló B/17419. számú beszámoló határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 116 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a beszámoló határozathozatalára felkérte.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot „Az élelmiszerlánc-biztonságról és az élelmiszerlánc-felügyeleti díj felhasználásáról” szóló B/17568. számú beszámoló határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 116 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül a beszámoló határozathozatalára felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 13 perckor áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Tájékoztatom Önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Vadai Ágnes képviselő asszony K/17369. számú írásbeli **kérdését visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Tóbiás József képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mennyit spórolt a kormány a rokkantnyugdíjasokon az elmúlt nyolc évben? Megérte csalónak minősíteni és megbélyegezni egy többszázezer fős társadalmi csoportot?**” címmel. Tóbiás József képviselő úr a szó, parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szokatlan forma ez a Házban, hogy az interpellációra a válaszok ugyanúgy előre meg vannak írva, sőt az egypercesek, a kérdések meg az azonnali kérdések is.

Úgyhogy szeretnék formabontó lenni és megelőlegezem a válaszadónak, hogy majd elmondhatja, hogy nem ez van ide leírva, de nagyon nincs már kedvem a mantrákat elmondani és meghallgatni azt, amit már évek óta tudunk. Sokkal egyszerűbb kérdés van: az a kérdés, hogy mire tetszettek elkölteni az elmúlt nyolc év rokkantnyugdíjasokra szánt pénzét? Miért tetszettek az egészségbiztosításba átvetni őket és megszüntetni a szerzett jogait? Miért tetszettek emberteleneknek lenni? Miért tetszettek azt csinálni, hogy kisvasútra, stadionra meg luxusberuházásokra van pénz, de azokkal az emberekkel, akik önhibájukból egészségkárosodásban szenvedtek - és korhatár előtti nyugdíjasokról beszélek -, mi van ma? Csak ez az egy kérdés van.

Őnök elmondták 2010-ben, hogy nemcsak a nyugdíjak értékét kívánják megőrizni, hanem szeretnének szociális biztonságot is nyújtani minden nyugdíjasnak, köztük a rokkantnyugdíjasoknak is. 200 ezer embert viszont eltereltek 2012-től felülvizsgálatra, és olyan komplex vizsgálati szempontokat igyekeztek önök kialakítani, amelyek kapcsán nem-

hogy segítséget kaptak volna, hanem egyenesen még rosszabb állapotba kerültek és kikerültek az ellátásból. Ma táppénzszerű ellátásban vannak a rokkantnyugdíjasok.

Államtitkár Úr! Én értem: most fel fogja olvasni, hogy: mi mindent tettünk az elmúlt nyolc évben, mármint lassan már 16 évben. Semmi baj nincs vele - tegye, ez az ön lelke ügye. De azt egyszer s mindenkorra el kellene már végre mondaniuk, hogy az a 200 ezer ember ma Magyarországon mit várhat; várhatja-e az önök által korrigált, jövőre megígért rokkantnyugdíjas-programot, amely úgy hangzik, hogy: a rokkantrendszer átalakításának kudarcát elismerjük, és ezáltal egy komplex programot indítunk el a választás évében. *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)*

Államtitkár Úr! A 22 800 forint áll szemben a 27 ezerrel - miről beszél?! Arra adjon választ, hogy ami elment a költségvetésből másra, az miért nem fordítódik a rokkantnyugdíjasokra! Semmi más kérdésem nincs. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ritka őszinte önkritika volt, hogy már az MSZP képviselője is unja az MSZP által megfogalmazott felszólalásokat itt, a Parlament falain belül. *(Tóbiás József: Benneteket unlak!)* Ezt meg tudjuk érteni, de engedje meg, hogy szíves figyelmébe idézzem, úgy is, mint a Magyar Szocialista Párt korábbi vezetőjének és a frakció korábbi vezetőjének, hogy miket is mondott kormányon a rokkantnyugdíjas-helyzetről a Magyar Szocialista Párt egyik vagy másik politikusa. *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj! A nyolc év...)* Úgy látom, önöknek ez a legfájóbb, amikor a saját szavait kell hogy visszahallják.

Az önök miniszterelnöke 2007. február 12-én a rokkantnyugdíjasok kérdésében azt mondta: „Ha van botrány, akkor az, hogy ma minden harmadik nyugdíjas rokkantnyugdíjas, és ez utóbbiak közül minden második még aktív korban van, akár dolgozhatna is.” Akkor ön miért nem szólalt fel, tisztelt képviselő úr? Akkor ön miért nem mondta el ezeket a gyűjtő hangú szavakat?

De nézzük az önök miniszterét, Szűcs Erikát, aki a következőket fogalmazta meg 2008. szeptember 29-én, előre mondom, szintén teljes mértékben ellentétesen azzal, amit ön most itt elmondott az elmúlt percekben: „Egyébként a rokkantság megállapítása helyett a munkavégző képesség és a foglalkoztatás helyreállítása európai trend, amit nem csupán a gazdaság igényei, hanem mindannyiunk napi tapasztalata is visszaigazol, hogy mi is a társadalom valós elvárása a több mint 400 ezer munkaképes korú rokkantnyugdíjas esetén. Ez az elvárás világos.” Kérem, figyeljen, képviselő úr, mert az önök miniszterét idézem! „Aki munkaképes, az dolgozhasson, és

dolgozzon is; legyen több adófizető, hogy kevesebb adóból is tisztes megélhetést lehessen azoknak a honfitársainknak is biztosítani, akiknek a rehabilitáció már nem segít. Ez a mi társadalmi programunk, és ez nem pénzpórolás.” *(Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Itt utalnék az ön kérdésére, amelyben azt kérdezte, hogy mennyi a spórolás ezzel az intézkedéssel.

De aztán egy kicsivel később, alig egy évvel, 2009. július elején szintén úgy nyilatkozott az önök minisztere, Szűcs Erika - már nem itt a parlamentben, hanem Szécsényben -, akit ön is támogatott a szavazatával: „Magyarországon közel 1 millió munkaképes korú ember van, akik többé-kevésbé munkaképesek is, és mégis szociális jövedelemből élnek.” Magyarul: 1 millió embert lecsalózott az önök szociális minisztere 2009-ben. Ekkor persze önök nem szólaltak fel. *(Bangóné Borbély Ildikó: 2017-et írunk!)*

De egy mostani frakciótársát, Korózs Lajost is hadd idézzem... *(Moraj, derűlttség és közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között: Na végre!)* Ne maradjon ki Korózs képviselő úr sem! *(Az elnök csenget.)* 2008. december 9-én, kicsivel a Mikulás után ezt mondta itt a parlamentben *(Dr. Szakács László: Három nappal...)* Korózs Lajos: „Természetesen én azt tudom, hogy a rendszerváltás utáni években nagyon sokan belemenekültek a rokkantnyugdíjazásba, de hosszú távon nem lehet egy társadalom számára perspektíva az, hogy ha a munkaerőpiacon valamilyen ingadozás van, vagy azért, mert nem konvertálható a tudása, vagy azért, mert valamelyest az egészségi állapota csökkent, akkor az egyetlen menekülési útvonal, hogy megyünk a rokkantnyugdíjba.

(14.20)

Sajnos a hetvenes években Angliában ezt csinálták a munkavállalók, és az angolok arra már korábban rájöttek, hogy ez nem jó irány.”

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön frakciótársai, korábbi szocialista kormánytagok egyértelműen azzal ellentétesen foglaltak állást, mint amit most itt ön a parlamentben elmondott. Ebből nyilvánvalóan azt tudjuk csak megerősíteni, amit mindig is tudtunk, hogy a Magyar Szocialista Pártnak különösebben elvei vagy irányai nincsenek, éppen mindig amit népszerűnek gondol, azt mondja el. Most is szavazatszerzési célból akár frakciótársának ellentmond, akár korábbi miniszterének vagy korábbi miniszterelnökének is ellentmond, azoknak a szavaknak, amiket itt a parlamentben mondtak.

Mi azonban igyekeztünk mindenkinek biztonságot garantálni, bármilyen életkorú is legyen, abban az esetben, hogyha korábban rokkantnyugdíjban részesült. A táppénzszerű ellátások a társadalombiztosítási rendszer részét képezik, éppen ezért a megváltozott munkaképességű személyeknek azok az ellátásai, amelyek most egészségbiztosítási ellátásként kerülnek folyósításra, ugyanúgy a társadalom-

biztosítási rendszer részét képezik *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Idő! - Dr. Szakács László: Elnök úr, addig mondja, ameddig akarja? - Az elnök csenget. - Gúr Nándor: Lejárt az idő!)*, ugyanúgy garanciát jelentenek mindenki számára.

Úgyhogy, azt hiszem, hogy az elmúlt években igyekeztünk és sikerült is emberségesen ezt a rendszert átalakítani, 34 milliárd forintból pedig több mint 30 ezer megváltozott munkaképességűnek saját állást, saját munkahelyet garantálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Ha visszaemlékeznek, a napirend előtti felszólalás esetében is volt, aki az önök frakciójából túlsordította az időkeretet. *(Dr. Varga László: Ez nem kizárt.)* Természetesen ezért nem dicsérem meg államtitkár urat, de ezt el szeretném mondani. Pont az, aki legjobban ágált most ez ellen.

Viszont most megkérdezem Tóbiás József képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Igen!)* Parancsoljon, képviselő úr!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az ön szavait idézve, ha túlsordul a vita, az önmagában nem baj, az lenne jó, hogyha vita lenne, ahhoz viszont az kell, hogy valaki a kérdésre válaszoljon. *(Gúr Nándor: Az a minimum!)*

2. Meg kellene tanítani, államtitkár úr, a szövegíróit, hogy legalább a négy percben az MSZP ócsárolására szánt időintervallumból hagyjon valamit arra, hogy a saját kormányának megpróbálja elmagyarázni a teljesítményét. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

3. Tisztelt Képviselőtársaim! Amit önök műveltek a rokkantellátás területén, nem ejthetik ki a szájukon a szociális érzékenység mondatát, nem hangozhat el. *(Dr. Rétvári Bence: Ez egy mondat?)* Sem ma, sem a következő 365 napban. Mert itt elmondja államtitkár úr, hogy tíz évvel ezelőtt mi volt, az emberek viszont ma élnek, és szeretnének holnapot maguknak, amit önök elvettek.

És az egyetlen kérdés, államtitkár úr, amire nem hajlandó válaszolni, de pontosan tudom, hogy miért nem, az az, hogy hová tették azt a pénzt. Tehát semmi más nem érdekel! Ha 2010 előtt volt pénz arra, akkor ma a sikeres gazdasági növekedés mellett miért nem jut pénz azoknak, akiknek az önök... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Elnök úr, akkor legalább kettő másodpercet! *(Derűtség.)* Köszönöm. Legalább azok, akik eddig benne voltak a rendszerben, azok megkapják a tisztes megélhetéshez szükséges pénzüket.

Nem fogadom el a választ. *(Dr. Varga László: Így van!)* Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem tiltottam le a mikrofont, hagytam, hogy tovább csorduljon. *(Dr. Varga László: Köszöntük a gesztust!)*

Mint hallottuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy nem félnek attól, hogy összeomlik az idősellátás?”** címmel. Vágó Sebestyén képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is, engedjék meg, hogy szeretettel köszöntsem a Jobbik nyugdíjas tagozatának karzaton helyet foglaló tagjait az idősek napja alkalmából. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző ciklusok kormányainak, vagyis az önök által olyan sokat emlegetett elmúlt nyolc év és az azóta elmúlt hét év áldatlan intézkedéseinek következtében fiatalok százezrei menekültek külföldre. Ennek egyik következménye az, hogy a családon belüli gondoskodás híján egyre több idős ember szorul rá arra, hogy az idősellátás valamelyik formáját igénybe vegye. Sajnos ez az, ami nem annyira egyszerű dolog ma Magyarországon. Az utóbbi években a bekerülés feltételei is nagyon erősen megváltoztak, nem beszélve a férőhelyhiány miatti hosszú várólistákról. Megállapítható, hogy a rendszer nem alkalmazkodott a körülmények miatti megváltozott igényekhez.

Az már egy másik kérdés, hogy a jelenlegi szakemberhiányos állapotban lenne-e lehetőség a férőhelyszámok bővítésére. Az ellátórendszerben folyamatosan betöltetlen státuszokkal találkozhatunk, ami sokszor magát a szolgáltatást sodorja veszélybe. Persze ezen nem is csodálkozhatunk, ugyanis ma Magyarországon a legrosszabbul kereső ágazat pont a szociális szféra, főleg, ha figyelembe vesszük azt is, hogy pont az idősgondozás az az ágazat, aminek a végzettségi előírásai hasonlóak az egészségügyi ellátáshoz, ahol bár szintén alulfizetettek a dolgozók, mégis 20-25 százalékkal többet keresnek, mint a segítő szakmában dolgozó munkatársaik. Nem beszélve arról, hogy mind mentálisan, mind fizikailag egy nagyon megterhelő állásról, munkáról beszélünk. Ilyen körülmények között szinte borítékolható, szinte egyértelmű a pályaelhagyás. Azokra a kérdésekre már nem is térek ki, amelyek az ellátás színvonalával kapcsolatosak.

A fenti körülmények, illetve a jogszabályi háttér miatt az intézményeknek - még ha igény is lenne rá -, illetve a dolgozók túlterheltségének csökkentése, valamint a gondozottak biztonságos és teljes ellátása érdekében, ugyanúgy, mint az alapellátásban, a szakellátásban is szükség lenne magasabb szükségletű, demensrészlegek kialakítására. De ez csak egy

példa volt a közül a számtalan példa közül, amit említhetnék akár az ellátás színvonalával, akár az ellátás körülményeivel kapcsolatosan, amiért, itt el kell mondanom azt, hogy nem a benne dolgozók a felelősök, hanem azok, akik ellátják, illetve azok, akik fenntartják ezeket az intézményeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha lehet, a szokásos panelválaszoktól, kérem, tekintsen el, amelyek a minimálbér-emelésről, az adócsökkentésről, a pótlékokról szólnak, egy konkrét kérdésre adjon választ: bevezetik-e végre a szociális életpályamodellt? A megváltozott körülményekhez alakítják, vagyis könnyítik-e a bekerülés feltételeit az idősellátásban? Illetve hajlandók-e a férőhelyszám-bővítésre, hogy a végtelen hosszú várólisták megszűnjének, és a rászoruló idős embereknek legyen lehetőségük, legyen reményük arra, hogy bekerülhessenek ezekbe az intézményekbe?

Várom érdemi válaszait. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hitelesebbek lennének a szavai, tisztelt képviselő úr, ha nem lenne az ön neve is azon a listán, amelyik azokat a jobbikos képviselőket tartalmazza, akik, amikor szavazhattak volna, például a „nők 40”-nél az idős emberek javára, akkor nem tették meg. Ha most ilyen fontosak önnek az idős emberek, miért nem voltak fontosak akkor *(Dr. Staudt Gábor: Mert salátatörvény volt, azért!)*, amikor szavazni lehetett a „nők 40”-re, tisztelt képviselő úr? *(Dr. Staudt Gábor: Salátatörvény volt, te is tudod!)* Az a 200 ezer idős hölgy önnek nem fontos? Őket a szavazatával nem tüntette ki, hanem a pártfegyelem volt fontos az ön számára, hogy ne adja meg a támogatását? Amikor idős emberek tiszteletéről volt szó *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*, ön miért nem szólalt fel a párt elnökével szemben? *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Salátatörvény! - Sneider Tamás: Valami konkrétum?)* Ön miért nem írt egy kommentet a Facebookon, hogy kedves pártelnök úr, azért talán mégse kellene ilyen szavakat alkalmazni az idősekkel szemben? Akkor, tisztelt képviselő úr, ön nem volt ennyire bátor, nem szólalt fel ennyire az idős emberek védelme érdekében. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Dehogynem szólalt fel!)*

De ettől függetlenül a Fidesz-KDNP igyekezett megerősíteni azt a szociális intézményrendszert, amely az önkormányzati fenntartás alatt az egészségügyi és az oktatási intézményrendszerrel együtt oly mértékben alulfinanszírozott volt, hogy utána 1200 milliárd forintból kellett megváltani az önkormányzatok adósságait, hiszen ekkora összeg volt az, amit a korábbi években nem fizettek ki a szocialista-

liberális kormányok, hanem az önkormányzatokra hárították át ezt a terhet. Az önkormányzatoknak nem volt pénzük, ezért hitelt vetettek föl, kötvényt bocsátottak ki. Ezeket a működési feltételeket utólag, 2010 után tudtuk garantálni a szociális intézményeknek.

Az idősök számára igyekeztünk minél szélesebb körű ellátást biztosítani, étkeztetési ellátást, házi segítségnyújtást, jelzőrendszeres házi segítségnyújtást, idősök nappali ellátását, demens személyek nappali ellátását, idősokorúak gondozóházát, idősök otthonát. Sok esetben állami intézményben, más esetekben egyházi vagy civil szervezetekkel együttműködve, állami pénzből, de az általuk fenntartott intézményekben.

Ha csak a házi segítségnyújtást, a házi gondozottak körét nézzük meg, tisztelt képviselő úr, azt mutatja, hogy hét év alatt ez a kormányzat 40 százalékkal bővítette a házi gondozásban részesülők körét. És nyilván erre jöhetne az a válasz, hogy rendben, volt 75 ezer házi gondozásban részesülő 2010-ben, 2016 végére 107 294-re emelkedett, de vajon az ellátás színvonala milyen?

(14.30)

Hiszen a korábbi években ezt úgy oldották meg, hogy egész egyszerűen ezeket a számokat megemelték, több embert látott el ugyanannyi ember. Csak-hogy miközben a házi gondozásban, a házi segítségnyújtásban foglalkoztatottak számát nem 40 százalékkal növeltük, mint ahogy az ellátottakat, hanem kétszeresére emeltük, hiszen 5764-ről 13 399-re nőtt ezek száma; tehát 40 százalékkal több idősokorú embert kétszer annyi szociális közreműködő lát el, gondoskodik róluk. Mi így gondoltunk többlettámogatást, többletbiztonságot adni az időseknek, akik például ezt a formát veszik igénybe. De azok, akik valamilyen idősotthoni férőhelyen kerültek elhelyezésre, ezen férőhelyek közül 3300 férőhelyet tudtunk megújítani az elmúlt években, 9 milliárd forintot fordítottunk arra, hogy jobb legyen a nyugdíjasok, idősök számára az elhelyezés. Az is fontos, hogy egy teljesen újfajta ellátási formára, a szakápolási központok létrehozatalára pedig 1,7 milliárd forintot különített el a kormány, ebből fog felépülni az az intézményrendszer, amely magasabb szintű ellátást nyújt az idősök számára.

Ön azt mondta, hogy ne beszéljünk bérkérdésről, de engedje meg, hogy én mégis beszéljek bérkérdésről. 2014. január 1-jével vezettük be az ágazati bérpótlékot, ez 90 ezer embernek jelentett havonta egy közel 9 ezer forintos többletet, van, akinek 17 200-at, de átlagosan közel 9 ezer forintot. 2015 júliusától vezettük be azt a bérkiegészítést, amely 66 ezer fő szociális dolgozó számára átlagosan bruttó havi 16 ezer forintot jelentett, és ha ehhez hozzáteszem a '17-es növekményeket, amelyek 14 ezer dolgozó esetében 35 ezer forintot jelentenek, akkor '13-18 között 62 százalékos a béremelkedés.

Ezt szeretnénk folytatni. Eddig 103 milliárd forint többletet költöttünk erre, de szeretnénk a dolgozók munkáját megbecsülni, és továbbiakra készülnünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Természetesen nem tudom elfogadni az államtitkári választ, mert egyrészt csúsztatásokat is tartalmazott *(Dr. Rétvári Bence: Mi volt a csúsztatás?)*, és egy-két konkrét kérdésemre nem is kaptam meg a választ *(Dr. Rétvári Bence: Mi volt a csúsztatás?)*, ami például a szociális életpályamoddellel kapcsolatos volt. *(Dr. Rétvári Bence: Mi volt a csúsztatás?)* Hiába voltak ezek a válaszok, azért azt kell tapasztalnunk, hogy mégiscsak a legrosszabbul kereső ágazat a szociális ellátórendszerben keresők ágazata. *(Dr. Rétvári Bence: Mi volt a csúsztatás?)* Elnézést, államtitkár úr, én is tisztelettel meghallgattam azt, amit ön mondott *(Dr. Rétvári Bence: Azt mondtad, hogy csúsztattam! Mit csúsztattam?)*, kérem azt, hogy ön is hallgassa meg azt, amit én mondtam. Tehát így is a legrosszabbul keresőkről beszélünk, így is arról a pályáról beszélünk, ahonnan a legnagyobb az elvándorlás, így is arról a pályáról beszélünk, főleg az idősellátás területén, ahol legnagyobb az elvándorlás akár külföldre, akár az egészségügyi ágazatba.

A csúsztatásairól meg csak annyit, hogy azért nem tudtuk elfogadni, mert igazságtalan törvényt hoztak a parlament elé. Diszkriminatív törvényt hoztak a parlament elé, ami a nőkkal szembeállítja a férfiakat. A férfiaknak ugyanúgy járna a 40 plusz. Ezért nem tudtuk elfogadni ezt a törvényt.

A másik pedig az, hogy nekem nincsenek szövegértési problémáim, szövegértési nehézségeim, és nem is a Vajna-Habony-művekből tájékozodom, tehát ezért nem kértem elnézést. Kérem, hogy ön is tüzetesebben olvassa át azt a Facebook-bejegyzést, akkor lehet, hogy nem lennének ilyen tárgyi tévedései. Nem tudom elfogadni a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mikor szállnak le a döglött lóról?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Süli János, a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezésé-

ért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszter úr fog majd válaszolni. Sallai R. Benedek képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen, hogy eljött hozzánk, hogy választ adjon erre. Talán a kérdésről rémlik önnek, hogy miniszterelnök úr korábban ilyen indián viccekkel jött vagy hasonlatokkal, amikor még nem székelyekkel, és ő emlegette mindig ezt a döglött lovat, és habár nagyon sok fontos dologról beszélhetnénk ma itt a parlamentben nekünk továbbra is Magyarország energetikai jövőképe egy nagyon fontos kérdés.

Nyilvánvalóan az a kérdés, hogy mikor száll le a Fidesz-KDNP erről a döglött lóról, amire ráült, mert most már látszódik, hogy ennek a döglött lónak nagyjából szaga is van, hiszen az energiapolitikáról nemcsak mi mondjuk, és nemcsak a zöldek állítják azt, hogy fenntarthatatlan, hanem nagyon sokan olyan szakemberek is, akikre korábban hivatkoztak.

Gyakorlatilag most már a támogatók közül *(Németh Szilárd István közbeszól.)* egyre inkább az látszódik, hogy csak az támogatja, akit konkrétan megfizetnek. Tehát aki kap valamilyen tisztséget a minisztériumban, kap valamilyen tisztséget kormánybiztosként, az most már melléáll, ugyanakkor meg nagyon sokan, akik szakembernek tekinthetők, nem.

Arra lennék kíváncsi, hogy miniszter úrnak mi a véleménye arról például, hogy Mártha Imre, az atomerőművet tulajdonló MVM volt vezérigazgatója szerint a két új blokk legalább 30 százalékkal drágább lesz a tervezettnél, és a Paks II.-ben termelt áram pedig minimum 50 százalékkal fog többé kerülni az akkori piaci áraknál, mire elkészül. Vagyis megállapította Mártha Imre, hogy gazdaságilag indokolatlan, soha meg nem térülő beruházásról van szó. Gondolom, miniszter úr Mártha urat ismeri személyesen, kíváncsi vagyok, hogy mi a véleménye erről.

Ugyanúgy érdeklődök, hogy Ósz János, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Energetikai Gépek és Rendszerek Tanszékének oktatója - akinek szintén, azt lehet mondani, szakterülete ez, hiszen atomerőművi energiatermelés tárgyban oktat - több interjúban is szóvá tette, hogy a kormány versenyeztetés nélkül egy olyan reaktortípust rendelt meg Paksra, amelynek az alaprekonstrukciója elavult, a megrendelt, felújított kísérleti változata pedig súlyos hiányosságokat mutat. Gondolom, hogy miniszter úr is tudja, hogy az eddigi két referenciaerőműnél típushibák, szabálytalanságok, az orosz biztonsági és műszaki kultúra gyengeségei jelentkeztek sorozatosan.

A legutóbb - bár az lehet, hogy már nem releváns az önk számára - Illés Zoltán, korábbi politikusuk, államtitkárunk is megszólalt, aki azt mondta, hogy a teljes paksi fejlesztés elhagyása lenne indokolt. Azt hiszem, ő sem nevezhető baloldali politikusnak.

Nyilvánvalóan az a kérdés, hogy ez a beruházás, ami, egyre inkább látszódik, hogy magyar fideszes építőbarátoknak, miniszterelnök rokonságába tartozó családoknak, orosz oligarcháknak és orosz üzletembereknek hoz pusztán pozitívumot, és egyre több magyar szakember szólal meg, hogy ez nem lesz jó: mikor lesz indokolt, hogy ezt elhagyják?

Tehát az a kérdésem tisztelettel, hogy erről a döglött lóról mikor szállnak le, mikor veszik végre észre, hogy Magyarország hosszú távú energetikai érdeke egyértelműen az, hogy XXI. századi megoldásokat találjunk ezekre a kihívásokra, és ne pedig egy korszerűtlen, rossz és drága technológiát fejlesszünk. Várom tisztelettel a miniszter úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Sűli János miniszter urat kérem. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A meghallgatásomon is mondtam, hogy ezeket a kérdéseket nem lehet ilyen rövid interjúban, kérdésekben megvitatni, hisz bővebb indoklásokat igényel ez a kérdés. De azért röviden szeretném összefoglalni azokat a kérdéseket, amiket itt érintett.

Tehát a projekt, köszönöm szépen, jól van. Én, amikor elvállaltam a vezetését, akkor nem gondoltam, hogy döglött lovon fogok lovagolni, nem szokásom. Azt gondolom, hogy akinek van köze állattartáshoz, akkor ő sem él ezzel a lehetőséggel, hogy döglött lovon lovagolna. Brüsszel egyértelműen hat kérdésben elemezte a paksi helyzetet, mind a hat kérdésben egyértelmű választ adott arra, hogy a beruházás megtérül, biztonságos, s a versenyzetetés alóli kérdésben is egyértelműen kimondta, hogy a versenyjoggal nem állt ellentétben.

Azt is a meghallgatásomon világosan elmondtam, hogy Magyarország energetikai helyzete pillanatnyilag olyan, hogy több mint 30 százalék importtal tud üzemelni a rendszer. Télen, amikor a mátrai lignit lefogyott, akkor 54 százalékos importtal ment a rendszer. Tehát ez életveszélyes az ország szempontjából; ellátásbiztonság, energiafüggetlenség, illetve az ipar versenyképessége szempontjából is megengedhetetlen, ha ilyen feltételek közt tudunk üzemelni vagy üzemelünk.

Ha az egyik blokkot megépítjük, az 5-ös elkészül, akkor se fedezzük azt az importmennyiséget, amit ma pillanatnyilag használunk. A Mavir-közleményekben is szerepel, hogy '30-ra 5 ezer megawatt hiány lesz Magyarországon. Tehát ma már nem azon kellene vitatkoznunk, hogy megépítjük-e a két paksi blokkot, hanem azon kellene, hogy a későbbiekben mit fogunk építeni.

Mi világosan elmondtuk, hogy az atomerőmű nem ellene van a megújulóknak, hanem a megújulókat szerves egységben, az atomenergiával együtt lehet fejleszteni, illetve azt a lignitvagyont, ami Magyarországon létezik, azt nem kell kihasználatlanul hagyni. Tehát mi a három lábbon állást javasoljuk, és

ebben, mint mondtam, szívesen lefolytatunk bármilyen vitát.

Az, hogy milyen szakértőket sikerül megidézni, én is ismerem az urakat, van, akit még személyesen jó barátomnak is mondhatok. Az iparágat mindig is jellemezte, amikor a négy blokkot építettük, akkor is, hogy vannak egyéb érdekek ebben az országban.

(14.40)

Az energetikában is léteznek más érdekek. Van, aki ezek közül a szakértők közül soha nem járt Pakson, de nem is járt még soha erőműben. Tehát azt gondolom, hogy tiszteletben tartva a véleményüket, olyanra kell hallgatni - nem rám, én csak 31 évig dolgoztam az erőműben, de egy kicsit azért ismerem a technológiát, a feltételeket, tehát azt gondolom, hogy inkább ránk kellene hallgatni.

Még két szót: kulcsrakész erőművet veszünk, fix áron, Fukusima-álló blokkot, a legmodernebb referenciával rendelkező blokkot, illetve kimondtuk, hogy azért választottunk ilyen blokkot, mert nyomtvtvizes erőművet veszünk. Ez a technológia létezik, Pakson is ugyanilyenek üzemelnek, csak ennek egy teljesítményben továbbfejlesztett változatát fogjuk venni, ami nem 440, illetve ma 500 megawattal üzemelnek ezek a blokkok, hanem 1200 megawattos teljesítményű blokkok.

Az is érdekes, hogy mindig Brüsszel felé szalad egy része a parlamenti képviselőknek, és ha Brüsszel kimondja, hogy ez a dolog jó, akkor, akik mindig onnan várják a jó döntéseket és hatásokat, akkor azokat nem fogadják el. Tehát számunkra ez úgy tűnik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy egy kicsit etikátlan magatartásnak tartjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nem fogadom el, de nagyon megköszönöm. Már teljesen elszoktunk a parlamentben, hogy nem jogászok válaszolnak, és tudnak szakmai választ is adni a fröcsögés helyett. *(Felzúdulás, zaj és közbekiáltások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.)* Tehát köszönöm szépen a szakmai választ.

Elsőként is elmondom, hogy nem sokra megyünk a kulcsrakész reaktorral, ha az nem fog működni. Azt mondta miniszter úr, hogy nem lehet ilyen rövid interjúban megvitatni. Egyetértek. Ezért kértünk népszavazást, hogy legyen idő megvitatni. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Ettől önök elzárkóztak.

Azt mondta, nem gondolta, hogy döglött lóra ül, mikor elvállalta a miniszterséget. Sajnos mégis ez történt. Brüsszel azt mondta, hogy elvetette az aggályokat. Igen, de az önök számai alapján, és nem pedig korrekt szakmai számok alapján.

Amit várnék öntől, hogy akkor kimondja egyenesen: Mártha Imre téved, nem ért hozzá? Ezt mondja ki, ha ezt gondolja! Vagy Ósz János akkor nem jól oktat, és nem ért hozzá? Mert ezt kellene kimondania önnek, ha azt mondaná, hogy ezek a szakemberek, akiket nemzetközi szinten elismernek, tévednek.

És nyilvánvalóan arra sem adott választ (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelését.*), hogy egyetlen szakembert mondjon már, nevet, aki a projekt mellett áll, és nem önök fizetik. Mert olyan már nincs, mert mindenkinek pénzt adnak, akit azt akarják, hogy melléálljon.

Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. (*Fodor Gábor tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 108 igen, 7 nem és 14 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bencsik János képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**A kormány tervezi-e átfogó intézkedési terv kidolgozását a Tatán és a Közép-Dunántúlon újrafakadó karsztforrások által okozott veszélyhelyzetek felszámolására?**” címmel. Bencsik János képviselő úr a szó, parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A Tatai-medence települései az idei esztendőben emlékeznek meg a szénbányászat 120 évvel ezelőtti kezdeteiről, továbbá a nagy múltú szakma kultúra-, gazdaság- és társadalomformáló szerepéről. Ugyanakkor arról sem szabad megfeledkezni, hogy az erőltetett iparosításnak negatív hatásai is voltak. A kitermelendő szénkészlet jelentős része a karsztvízszint alatt helyezkedett el, így annak felszínre hozatalához a vízszint süllyesztésére volt szükség. Az erőltetett vízkitermelés következtében elapadtak Tata forrásai. A forráskürtöket eltömédékelték, az évszázadokon át vizes rétként és kaszálóként használt földeket építési területté nyilvánították, majd beépítették.

A bányászati tevékenység megszűntével megkezdődött a felszín alatti karsztvíztározók visszatöltődése. Mostanra helyreállt az eredeti nyugalmi vízszint, és egytől egyig újjáéledtek a tatai források. Az időközben beépített területeken jelenleg 8 ezer tatai él, 8 ezer tatai számára jelentenek napi gondot az egyre intenzívebbé váló források által előállított veszélyhelyzetek. A városban olyan lakóépület is található, amelynek alagsorában egy percenként 500 liter vízhozamú forrás éledt újjá. A felszínre bukó források következtében útbeszakadásokkal, a közművek használhatatlanná válásával, továbbá a napi 30 ezer köbméternyi karsztvíz elvezetésének megoldatlanságával szembesülnek az érintett lakók.

Tata város önkormányzata évekkel ezelőtt önerőből kezdte meg a veszélyforrások feltérképezését. A problémahalmaz kezelése jócskán meghaladja a helyi közösség teherbíró képességét, ezért másfél évvel ezelőtt a Belügyminisztérium segítő közreműködését kértük. Kezdeményezésünkre létrejött egy operatív munkacsoport, és néhány héttel ezelőtt egyedi kormányzati döntés is született a legégetőbb beavatkozások központi költségvetésből történő finanszírozásáról.

Tisztelt Államtitkár Úr! Közben a várost kereszttülszelő négysávos állami közút is beszakadt, mivel az út alatt egy aktív forráskürtő helyezkedik el. Az első intervenciós csomagban nem került nevesítésre az érintett útszakasz, ezért a város lakóival együtt kérdezem, van-e remény arra, hogy belátható időn belül megszüntetésre kerül az utat érintő tarthatatlan állapot.

Továbbá kérdezem, hogy a kormány tervez-e átfogó intézkedési terv kidolgozását a közép-dunántúli újraéledő források által okozott veszélyhelyzetek felszámolására. Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére a választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr által elmondott interpellációban felvetett kérdések nagyon jól mutatják azt, hogy az emberi tevékenység, az emberi beavatkozás a természetbe milyen rövid távú és hosszú távú következményekkel járhat, és mennyire könnyen felejt el az ember, hogy beavatkozott a természetbe, és ezt követően megváltoztatta adott esetben a felszínt, a felszíni vízfolyásokat.

Valóban, a Dunántúli-középhegységben folytatott mélyművelésű bányászat következtében óriási mennyiségű karsztvíz került kiemelésre, és ennek a vízkiemelésnek a következtében a felszínről források, vízfolyások tűntek el. Ezek a források, vízfolyások eltűntek, éveken át, évtizedeken át hiányoztak, és ezt követően ezek a területek beépítésre kerültek.

Nyilvánvalóan egy súlyos környezetvédelmi kérdés maga a víz kitermelése, és egy súlyos kérdéskör az is, hogy hogyan fordulhatott elő az, hogy beépítésre kerültek azok a területek, amelyek egyébként természetesen vízfolyások útjában álltak vagy éppen forrásokon voltak. Ma már ezek a kérdések tudományosan vizsgálhatók, de nyilván a következményeket nekünk kell felmérni, a következményekkel nekünk kell tisztában lenni, és a kialakult helyzetben a legjobb megoldást meg kell keresni, meg kell találni.

A karsztvíz visszatérésével beépített területeken jelentek meg vízfolyások és források. Éppen ezért az Országos Vízügyi Főigazgatóság egy KEOP program keretében vizsgálja a karsztvíz megjelenésének a formáit, vizsgálja a várható megjelenését az elkövetke-

zendő időszakban ennek a karsztvíznek, illetve vizsgálja azt, hogy a beépített területeket ez milyen mértékben és hogyan veszélyezteti, milyen veszélyekre kell figyelmeztetni a lakosokat, illetve mire kell felkészülni mind életvédelem, mind pedig vagyonvédelem érdekében.

Az összegyűjtött információk szerint Tata város térsége és területe van a legkritikusabb helyzetben. Itt több forrás fakadt újra, aminek következtében a jelenlegi tatai vízrendszer, vízvezető rendszer, felszíni vízvezető rendszer nem alkalmas arra, hogy ezt az újraindult vízforrásokból kitermelődő vizet elvezesse. Az a KEOP pályázati forrás, amelyből a problématerkép, illetve a megoldások tervezete, terve elkészül, az mintegy 400 millió forintot emészt fel. Ugyanakkor ez a tervezet önmagában a rövid távú beavatkozásokra nem ad lehetőséget.

(14.50)

Azért, hogy azok a rövid távú napi problémák, amelyek jelentkeznek, megoldásra kerülhessenek, egy kormányhatározat született, amely mintegy 327 millió forintot biztosít arra, hogy Tatán a legszükségesebb beavatkozásokat el tudjuk végeztetni. A beavatkozásokat követően nyilván további intézkedésekre kerül majd sor azért, hogy a karsztvíz a beépített területeket ne veszélyeztesse.

S konkrétan az úttal kapcsolatban is arról tudom tájékoztatni a képviselő urat, hogy egyfelől készül tehát egy hosszú távú megoldást javasoló tervezet a karsztvízhelyzet megoldására, másrészt a pillanatnyi problémák megoldására forrással rendelkezünk, harmadrészt pedig a Közút megkezdte a főút javításának és az ott lévő kürtő elvezetésének a tervezését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Bencsik János képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban nagyon fontos, hogy ez a kérdés, amely nemcsak Tatát, hanem az egész Közép-Dunántúlt érinti, megfelelőképpen kerül pozicionálásra a nemzeti vízstratégiában, amely lehetőséget biztosít arra, hogy a szükséges kutatási, felmérési feladatokat is elvégezze a kormány. Fontos az a 328 millió forint, amely azonnali támogatásként immáron rendelkezésére áll a tatai önkormányzatnak, és az is nagyon fontos, hogy az érintett négy-sávos út, a Május 1. út helyreállításához szükséges tervek elkészítése is folyamatban van.

Tiszteletteljes kérésünk az a tataiak részéről, hogy a tervek elkészültét és engedélyeztetését követően a következő évi állami költségvetésben a Magyar Közút számára biztosításra kerüljön a kivitelezéshez szükséges összeg is. Ez lesz igazából megnyugtató Tata város közössége számára.

Válaszát az együttműködést és az eddig hozott kormányzati döntéseket figyelembe véve elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az elmúlt nyolc év bűnei: Milliós nyugdíjakra van pénz, de a nyugdíjminimum emelésére nincs?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az öregségi nyugdíj legkisebb összege jelenleg 28 500 forint, ez az összeg 2008 óta változatlan. Ez azt jelenti, hogy mindig ez az, aminél alacsonyabb teljes jogú ellátást nem lehet valakinek megállapítani, kilencedik éve, államtitkár úr. Arról nem is beszélve, hogy ehhez mennyi más szociális ellátás van hozzárendelve, amelyek emelése ettől függetlenül szükséges.

Most kifejezetten az alacsony összegű nyugdíjakról kívánok beszélni. Hiába emelkedik ugyanis törvény szerint évente a már megállapított nyugdíjak értéke, még mindig rengetegen vannak, akik alig néhány tízezer forintos ellátásból élnek. A hivatalos statisztikák szerint a különféle ellátásban részesülők közül több mint 300 ezren vannak, akiknek a nyugdíja vagy nyugdíjszerű ellátása - rokkantsági ellátás például - nem éri el az 50 ezer forintot sem, miközben a KSH által ugyan már nem közölt, de a szakértők által kiszámolt létminimumérték a nyugdíjas-korúakra vonatkozóan 79 757 forint havonta. Ha ezt az összeget nézzük, akkor 2017 januárjában több mint 1 millió olyan nyugellátást folyósítanak Magyarországon, ami ez alatt a szint alatt van. Több mint 1 millió nyugdíjas kap kevesebbet, mint 79 ezer forint.

Eközben a járuléklafon 2013-as eltörlésével egyre többen kapnak több százezer forintos, illetve már néhány milliós nyugellátást is. Minél több plafonmentes év lesz, annál nagyobb súlyuk lesz az új nyugdíjkiszámításban. A jól fizető állásokban dolgozók a jövedelmük után extra magas nyugdíjat fognak kapni. Ahogyan az egykulcsos adó is nekik kedvez, a nyugdíjrendszerben is ők kapnak lehetőséget. Emiatt egyre több magas és egyre több alacsony nyugdíj lesz, és ez már alááshatja a nyugdíjrendszer egyébként is kényes egyensúlyát, államtitkár úr.

Államtitkár Úr! Az időskori létbiztonság megteremtése a társadalom közös érdeke. Mindezek miatt nem nézhetjük tétlenül, hogy a kormány nem tesz semmit a legalacsonyabb nyugdíjban részesülők ellátásának növeléséért. Mindezek miatt kérdem, államtitkár úr - és nagyon szeretném, ha nem arról szólna a négy perc, hogy elmúlttizenhat-évezik, mert az elmúlt nyolc év már önökre vonatkozik, és nem 20 másodpercet adna arra, hogy válaszol a kérdésekre - : miért nem emelték az elmúlt nyolc évben egy forint-

tal sem a nyugdíjminimumot? Hova lett az erre szánt pénz? Miért engedik, hogy egyeseknek milliós nyugdíja lehessen, amikor mások ellátása alig néhány tízezer forint? Miért nem törődnek azzal, hogy közel egymillió nyugdíjasnak van átlag alatti nyugdíja? És még egyszer megkérdezném, amit Tóbiás József is: hová lett a pénz, amit a 200 ezer rokkantnyugdíjas megspóroltak, államtitkár úr? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az elmúlt években mindenkinek nőtt a nyugdíja, szemben azzal, ami a szocialista kormányzás utolsó időszakát illeti, amikor csökkent az emberek nyugdíja, egyhavi ellátást, több mint 8 százaléknyi ellátást elvettek minden egyes magyar nyugdíjastól. Itt a parlamentben felálltak, egytől egyig, Gyurcsánytól Botkáig, és mindenki megszavazta az akkori szocialista javaslatot, és csökkentették a nyugdíjasok nyugdíját. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP mindenkinek növelte a nyugdíját, kisebbeket-nagyobbakat egyaránt, 23,1 százalékkal, ami a nyugdíjasköszörhöz mérten vásárlóértékben 9,5 százalékos emelkedést jelent. A boltban a nyugdíjasok számára most majdnem 10 százalékkal ér többet az a nyugdíj, amit kapnak hónapról hónapra, semmint az, amit 2010-ben kaptak.

Ha a nyugdíjkasszát nézzük: az önök minisztere is elismerte azt 2010-ben, hogy 200 milliárd forintos volt a hiány a nyugdíjkasszában. A valósabb becslések azonban ezt ennek a kétszeresére, 400 milliárd forintra tették. Úgy állt tehát a nyugdíjkassza, hogy a nyugdíjasok zsebéből kivettek önök egyhavi nyugdíjat, a kasszából pedig hiányzott 400 milliárd forint. Ezt kellett a Fidesz-KDNP-nek rendbe tenni, és ezt rendbe is tettük. Azzal indokolta Bajnai Gordon a 13. havi nyugdíj elvételt, hogy „csak ezzel az intézkedéssel tudjuk megmenteni a 12. havi nyugdíjat”, tehát a rendes 12. havi nyugdíj kifizetése is problémát jelentett volna a szocialisták számára.

Tegyük hozzá, hogy nemcsak bevételi, de kiadási oldalon is igencsak rosszul jártak volna a nyugdíjasok a Szocialista Párttal, hiszen ők vizitdíjat és kórházi napidíjat akartak bevezetni - sőt be is vezették -, ha nem törölte volna el azt a szociális népszavazás, amit a Fidesz-KDNP indított. Ebben az esetben, ha egy beteg ott fekszik a kórházban, már bent fekszik tíz napja, de még öt napig bent kéne hogy feküdjön, és az orvosa azt mondja, hogy még öt napig feküdjön bent, de ő azt mondja, hogy nekem nincs még öt napig kórházi napidíjam, akkor önök mit javasoltak volna? Mi történt volna abban az esetben? Éppen el van véve egyhavi nyugdíja, még öt napig napidíjat kellene fizetnie, amit önök vezettek be. Azt hiszem, ez főleg a kisebb pénzű nyugdíjasokkal szemben igazi szívte-

lenség volt a szocialista kormányzat részéről. Mi azonban az elmúlt években azokat a luxusnyugdíjakat csökkentettük, amit az egykori MSZMP-s, munkásor vagy más kiemelt pártfunkcionáriusok kaptak. Az ő esetükben, ha olyan kítüntetést kaptak, amellyel nyugdíjemelkedés is járt, nos, bizony az ő nyugdíjtöbbletüket elvettük, de mindemellett a nyugdíjasok számára a többletet évről évre biztosítottuk. Ha megnézzük azt az arányt, hogy a nyugdíjba vonulók a fizetésüknek hány százalékát kapták meg a szocialista kormányzás egy évében, akkor 54 százalékot látnunk, míg most közel 70 százalékot. Akkor a fizetésének alig több mint a felét kapta meg valaki nyugdíjként, most pedig több mint a kétharmadát kapja. Ezáltal is a nyugdíjasévek most már nagyobb biztonságot jelentenek, mint korábban.

És olyan dologra is számíthatnak a nyugdíjasok, amire példa még nem volt, hiszen az idén tavasszal az önök ellenszavazata mellett olyan törvényt fogadott el az Országgyűlés, amely 32 milliárd forintot tartalmaz a jövő évi költségvetésben a nyugdíjprémium soron. Ezen a soron még összeg Magyarország költségvetésében nem szerepelt. Azonban ha a gazdaság teljesítménye úgy alakul, ahogy tervezzük, amiért dolgoztunk, akkor a nyugdíjasok számára lehetőség kínálkozik arra, hogy nyugdíjprémiumban részesüljenek, mint ahogy a tavalyi év végén is egy különleges egyszeri juttatást már kaptak. Így próbáljuk a kisebb és nagyobb keresetű nyugdíjasok helyzetét egyaránt javítani.

Az önök állításainak komolyságát jól példázza, hogy a tegnapi napon Botka László bejelentette, hogy 13. havi nyugdíjat akar bevezetni, majd a mai napon lemondott. Ennyit ért az ígérete, ennyit érnek a Magyar Szocialista Párt ígéretesei. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a tisztelt képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nagyon fontos dologról azért elfelejtkezett. Beszélt itt sok mindenről, hogy mit csináltak a szocialisták, mit csinált a Fidesz, csak azt elfelejtette elmondani, hogy 3000 milliárd forint nyugdíj-megtakarítást az önök kormánya lopott el. 3000 ezer milliárd forintot még senki ebben az országban nem lopott el magukon kívül. Senki! És ez csak egyetlenegy tétel, államtitkár úr. *(Dr. Rétvári Bence: Törvény szól róla.)*

És továbbra sem kaptam arra választ, hogy mi van azzal az 1 millió nyugdíjossal, akinek a 79 ezer forintot nem éri el a nyugdíjellátása. Államtitkár úr, miről beszélünk? És hogyan fordulhat elő, hogy egyre több olyan ember van Magyarországon, akinek több száz ezer forintos nyugdíja van, milliós nyugdíja van? Talán arra készülnek, hogy nemsoká a Fidesz padsoraiból nyugdíjba mennek, mert a Fialtal De-

mokraták Szövetsége lassan egy nyugdíjaspárt, és azok készülnek erre az időszakra, államtitkár úr?

Azt gondolom, hogy nem erre vagyunk kíváncsiak. Megint nem adott választ, és nem tudom elfogadni, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 23 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy miért nem biztosítják a férfiak számára is, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba mehessenek, ne pedig munkából a temetőbe?”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy a Fidesz és a kormány miként vélekedik a „tiszteletet az éveknél, megbecsülést az időseknek” szépen hangzó ideajáról a gyakorlatban, arról lesújtó képet kaphattunk majd egy évvel ezelőtt, a Jobbik javaslatára kezdeményezett vitánapon, ahol a 40 év munkaviszony után a férfiak számára is biztosítandó nyugdíjazás mellett érveltünk. Világosan kiderült, hogy a munkába belefáradt, dolgozó magyar férfiak, akik az OECD felmérései szerint éves szinten egyharmaddal több órát dolgoznak, mint német társaik, csak kizsigerelendő munkaerőállatok, halálukig dolgoztatott igavonók a hatalom jelenlegi birtokosai számára, akiket, mint a társadalom más csoportjait is, simán ott hagynak az út szélén, vagy éppen lerugdálnak a Taigetoszról, ha már nem képesek több bőrt lenyúzni róluk. Miről is beszélnek? Magyarországon a férfiak várható élettartama hat évvel elmarad az uniós átlagtól, csak 72 év. Az egészségromlás üteme pedig megdöbbentően rossz, hiszen a 60 évnél idősebbek körében csaknem 50 százalékos a megváltozott munkaképességűek aránya. A férfiak egyharmada pedig meg sem éli a nyugdíjat.

Márpedig a magyar férfiak is szeretnének egészségesen, a családjukkal, unokáikkal töltött boldog nyugdíjas éveket, mert fontos, hogy egy ledolgozott élet után az ember tudjon pihenni, élvezhesse a nyugdíjas éveket. Érthetetlen, hogy a szavakban a szépkorúak barátjának mutatkozó kormány miért utasítja el a társadalom háromnegyedes többsége által támogatott elképzelést. Önökkel szemben a Jobbik továbbra is határozottan kitart azon javaslata mellett, hogy a férfiak, a nőkhez hasonlóan, 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak.

A szociális hozzájárulási adóvá alakított nyugdíjárulék összege nőtt, igaz ugyan, hogy nem kellene

például cigányintegráció és egyéb címszó alatt lenyúltni, ellopni, tehát lenne mód a teljes felfutás esetén évente 160 milliárd forintba kerülő nyugdíjprogramot finanszírozni. Nem feszítené szét a költségvetést, és ennek az összegnek a jó része a magyar piacon hasznosulna, nem helikopter meg tengerparti villa lenne belőle.

Azzal ne intézzék el a kérdést, hogy a magyarok jelentős része nyugdíj után is dolgozna, tehát nem indokolt a 40 év utáni tisztességes visszavonulás felvetése, mert emögött az a gyalázat áll, hogy az átlagnyugdíj szégyenletesen alacsony. Nálunk a nyugdíjakra a GDP-arányos EU-átlag 13 százalékaival szemben csak 9 százalékos fordítanak. Nem csoda, hogy 1 millió honfitársunk kevesebb, mint 79 ezer forintot kap havonta. A munkavállalók zöme félretenni nem tud, de sokan nem is remélik, hogy megérik a nyugdíjkorhatárt.

Mindezen változtatni persze csak a nemzetgazdaság tortájának növelésével és béruniós kezdeményezésünk támogatásával lehetne. Mindezekre tekintettel várom államtitkár úr megtisztelő válaszát arra a kérdésre, hogy miért nem biztosítják a férfiak számára is, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba mehessenek, ne pedig munkából a temetőbe. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az az ön felszólalásának a címe, hogy szavak helyett tettek. Ha belegondolunk abba, hogy Vona Gábor nyugdíjasoknak szánt szavait tettek követnék Magyarországon, akkor vajon mire számíthatnának Magyarországon az idősek? Az, aki gúnyolódik azon, ha valaki nem tudja megemelni a kosarát és kerekeken húzza maga után, ha valaki azt mondja, hogy a nyugdíjasok egy részének a szájából szennyvíz folyik, vagy a szemükben gyűlölet lobog, vajon mit tenne? Vajon mit tenne Vona Gábor azokkal a nyugdíjasokkal szemben, akikről így ír saját Facebook-oldalán, és akinek ezeket a mondatait minden képviselőtársa itt a parlamentben is megerősíti, és ugyanazt gondolja a nyugdíjasokról vagy erről az írásról, mint amit Vona Gábor tett és utána meg is erősített?

Szóval, ha ezeket a szavakat, ha ezeket a jobbos gyűlölködő szavakat ugyanilyen tiszteletlen és gyűlölködő tettek követnék, abból nem lenne előnye semelyik magyar nyugdíjasnak, az már biztos. Az pedig különösen érdekes volt, amit ön is mondott, és jó is, hogy visszajött Sneider képviselő úr, mert ő is mondott a saját felszólalásában, még itt, a napirend előtti felszólalásoknál. Ön azt mondta, hogy a cigányintegrációra fordított pénzek kidobott pénzek, Sneider képviselő úr pedig azt mondta szó szerint, hogy akinek nem hasznos gyerekei vannak, azoknak

ne járjon nyugdíj. Pontosán jó lenne tudni, hogy képviselő urak mit értenek ez alatt. Kik azok a nem hasznos gyerekek, aki után a szülőknek önök nem adnának nyugdíjat? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Akik börtönben ülnek.)* Mi a Jobbiknak ez a javaslata, amelyik szerint egyesektől a nyugdíj vagy nyugdíjemelés lehetőségét elvenné. Mert bizony a Fidesz-KDNP az elmúlt években is igyekezett mindenhol a nyugdíjat megemelni, a nyugdíjak értéke 23 százalékkal, a vásárlóértéke pedig 9,5 százalékkal emelkedett, és a jövő évben is tovább fognak nőni a nyugdíjak, 3 százalékos növekedésre mindenki számíthat.

Azt látjuk, hogy a Jobbik a pénzért és a hatalomért mindenre képes. Saját korábbi szavazásával is szembe megy, mert ott önök, tisztelt jobbikos képviselő hölgyek és urak, nem támogatták a nőknek járó nyugdíjkezdésményt, most pedig olyan javaslatokat nyújtanak be, amivel a nők kedvezményezett helyzetét meg is szüntetnék, nem ismernék el azt a munkát, amit gyermeknevelésre fordítanak, és amit az unokáik nevelésére fordítanak, amikor ezt a kedvezményt megkapják. Ezzel a lehetőséggel 204 ezer hölgy már élt, nem a Jobbik jóvoltából, hanem saját elhatározásukból és a Fidesz-KDNP által nyújtott lehetőségek nyomán.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De láttuk, hogy ahogy az idősek nem számíthatnak a Jobbikra itt, a parlamenti szavazásokkor, az ország sem számíthat, hiszen bár lehet, hogy szép szavakat mondanak néha, amikor éppen nem gyalázkodnak az idősekkel kapcsolatban, de ahogy a kvótaiügyben tett alaptörvény-módosító ígéretüket megszegtek, ugyanígy megszegték a nyugdíjasoknak tett eddigi ígéreteiket is, és nem támogatták a kormánynak azokat a javaslatait, amelyeket itt bevezettünk és amelyek révén a nyugdíjak értéke tudott növekedni.

De ugyanígy fontos döntés volt az adócsökkentések politikája, hiszen minden magyar nyugdíjas az adócsökkentéseknek is haszonélvezője. Az, hogy a sertés tokehús, a baromfi, a tojás és a friss tej áfáját a minimumra csökkentettük, sok-sok idős házaspárnak, sok-sok idős, egyedülálló embernek több tízezer forintot jelent évente, amit meg tudnak spórolni. Ezeket a változtatásokat a Jobbik képviselői nem támogatták. De talán ennek is köszönhető az, hogy míg az Európai Unió átlagában az idősek relatív jövedelmi aránya, azok az idősek, akik relatív jövedelmi szegénységben élnek, 14,1 százalékos, Magyarországon pedig az Eurostat adatai szerint csak 4,6 százalékos. Sokkal kisebb mértékben szegénységi kockázat tehát Magyarországon az időskor és a nyugdíjas élet, mint az Európai Unió más országaiban.

Mi továbbra is a nyugdíjemelésekért fogunk dolgozni, azért a gazdasági növekedésért, ami nyugdíjprémiumot fog hozni a magyar nyugdíjasoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő urat illeti a szó, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

(15.10)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen nem tudom elfogadni ezt a hihetetlen mellébeszélést. Az államtitkár úr folytatta itt a habonyi gyűlöletpropaganda agymosó lözungsit, áradt önből egyébként a mellébeszélés, semmit nem mondott azoknak a dolgozó magyar férfiaknak, akikről a kérdésem szólt. Beszélte itt cigányintegrációról, amit egyébként mi is fontosnak tartunk, fontosabbnak, mint önök, akik hagyják, hogy ezeket a pénzeket ellopja, mondjuk, az az ember, aki ott ül maga mögött. *(Szilágyi György: Így van!)* Ez az egyik. *(Közbeiktatások, moraj, mozgás.)*

A másik: mi nem valamiféle rózsaszín üvegbúra alól szemléljük a magyar valóságot, mint önök, akik milliós Silka öltönyben hol provence-i, hol pedig római luxusszállodák teraszán pöffeszkednek. *(Dr. Rétvári Bence: Simicska Lajost képviselitek!)* Mi azokat a magyar dolgozókat képviseljük, akik inszcasztó munkában évtizedeken keresztül elnyúvik magukat *(Dr. Rétvári Bence: Simicska Lajost képviselitek!)*, olyan keményen dolgozva, amiről önök álmodni se mernek, illetve csak rémálmaikban jön elő, mondjuk, az olyasféle munkavégzés, mint amit ezek a magyar férfiak végeznek, akiknek semmiféle pozitív üzenete nem volt.

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Államtitkár úr, nem fogadom el a gyalázatos választát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 21 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gaal Gergely, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A kamatmentes diákhitel is a családokat támogatja**” címmel. Képviselőtársaim, szíveskednének lehetővé tenni, hogy folytassuk munkánkat? Képviselő úr, foglaljon helyet! Gaal Gergely képviselő urat illeti a szó. *(Csenget.)*

GAAL GERGELY (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Magyarország kormánya az elmúlt időszakban bebizonyította, hogy amint lehetősége nyílik rá, támogatja a családok megélhetését, a fiatalok, a pályakezdők lehetőségeinek javítását, és csökkenti az idősek terheit. A magyar gazdaság teljesítménye ma nem kis mértékben a kormány politikájának köszönhetően képes a költségvetés számára

kiszámítható, biztos háttérrel nyújtani, ezáltal mindannyiunk részére hosszú távú biztonságot adni.

A baloldali kormányokkal ellentétben a Fidesz-KDNP mindig a családok helyzetének javítását helyezte munkája középpontjába, ennek megfelelően 2010 óta kétszeresére emelkedett a családtámogatások összege: az akkori 960 milliárd forint 2018-ban már megközelíti a 2000 milliárd forintot. Ennek a rendszernek az egyik fontos eleme a 2001-ben létrehozott és azóta is megbízhatóan működő hallgatói hitel-rendszer. A diákhitel létrehozásával az első Orbán-kormány célja az volt, hogy minden fiatal számára esélyt teremtsen a felsőoktatásban való részvételre, függetlenül az ő vagy családja anyagi teherviselési képességeitől.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az eddig is kedvezményes hitelkonstrukció a kormány további döntéseivel még inkább családbarát lesz, ha szabad így mondanom, hiszen jövő január 1-jétől az igénybevevőknél az első gyermek születésekor felfüggesztik a diákhitel-tartozás törlesztését, a második gyermek esetében elengedik a tartozás felét, a harmadiknál pedig a teljes diákhitel-tartozást. Emellett nagy öröm számunkra, hogy most októbertől kamatmentes lesz a Diákhitel 2., a Diákhitel 1. esetében felvehető maximális összeg pedig jövőre havi 70 ezer forintra emelkedik. Ezzel folytatódik a Kereszténydemokrata Néppárt számára is kiemelten fontos családtámogatási rendszer további fejlesztése, ahol a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés mellett mindent megteszünk, hogy a demográfiai mutatóink is javuljanak. Emellett a fenti intézkedésekkel azt üzenjük a fiataloknak, hogy részt kívánunk vállalni az erőfeszítéseikből, ami az ország jövőbeni sikerének is a záloga.

Éppen ezért kérdézem tisztelettel az államtitkár urat, hogyan ítéli meg a diákhitel rendszerének eredményeit. Milyen tapasztalatokat szerezhattunk az elmúlt 16 év alatt? Hogyan változik a Diákhitel 1. és a Diákhitel 2. feltételrendszere, és ezzel hogyan segíthetjük a diákok és a családok helyzetét? Várom az államtitkár úr megítélő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is említette, 2001-ben az első Orbán-kormány hozta létre a diákhitelrendszert, aminek a sikerességét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy 2017-ig 379 ezer hallgató vette igénybe - ez egy nagyon-nagyon magas szám, mutatja, hogy mekkora igény van a fiatalok részéről erre a kedvezményre, erre a lehetőségre -, és összességében 315 milliárd forint hitelt folyósítottunk. A diákhitelrendszer segített abban, hogy a nehezebb körülmények közül érkező fiatalok is a felsőoktatásba bekerülhessenek, diplomát szerezhessenek, a diplomával pedig magasabb

fokozatú állásban tudjanak dolgozni, és éppen ezért magasabb legyen a jövedelmük is.

Azonban 2002 után, az akkori baloldali kormányok idején, mint sok minden másnak, a diákhitelnek is egyre romlott a konstrukciója: a hitelplafon, amit elért, vagy a legmagasabb hitelkamat szint, amit elért a diákhitel, közel 12 százalékos kamat mérték volt, 12 százalékos kamatra tornázta fel a szocialista kormányzat a Diákhitel 1. kamatát, ami rendkívül magas összeg, és a diákokat adósította volna el sokkal nagyobb mértékben, mint a kezdő konstrukciónál. A Fidesz-KDNP-kormányzat ezt a 12 százalékos kamatszintet vitte le 2,3 százalékra.

Fontos változás, amire ön is utalt, hogy a Diákhitel 1. esetében - tehát ez a szabad felhasználású diákhitel, amit bármire fordíthatnak a tanulmányaik alatt a fiatalok - a havi összegét 50 ezer forintról 70 ezer forintra növeljük, magyarul, 40 százalékkal növeljük a felvehető, igénybe vehető összeget, hiszen ennyivel több jár most már a fiataloknak a megélhetés költségeire. Abban az esetben, ha valaki külföldön folytat egy-két szemesztert az Erasmus-program vagy más keretében, akkor ennek a dupláját, tehát akár havonta 140 ezer forintot, egy teljes tanévben 1,4 millió forintot is kaphat a Diákhitel 1. keretében.

A Diákhitel 2. konstrukció 11 évvel a Diákhitel 1. után, 2012-ben jött létre, a Diákhitel 1. az első Orbán-kormány alatt, a Diákhitel 2. a második Orbán-kormány alatt. Ez azt jelenti, hogy jelképes, 2 százalékos kamatszinten a költségtérítés költségeit hitelezte meg az állam, közvetlenül az egyetemnek, főiskolának is utalta, és ezáltal a diáknak nem kellett költségtérítéssel foglalkoznia, csupán ahogy megszerzte a végzettségét, utána kellett a törlesztéseket rendre befizetnie.

Ezt a Diákhitel 2.-t teszi a kormány kamatmentessé. Ez azt jelenti, hogy egy átlagos diák számára három évvel rövidül meg a futamidő, három évvel kevesebb idő alatt tudják egy átlagos képzés költségeit visszafizetni a diákok, illetőleg az is kiterjesztés, hogy a Diákhitel 2. most már az idegen nyelvi képzések térítési díjának megfizetésére is felhasználható. Szintén kedvezmény, hogy az igénylés korhatára 40-ről 45 évre emelkedik, és nagyon fontos változás, hogy a munkáltatók a törlesztőrészeket átvállalhatják, hiszen az ő esetükben 27 600 forintig adómentes juttatásként, egyfajta kafetériaelemként tudják a diákhitelt törleszteni. Az is lehetséges, ha valaki olyan munkáltatóhoz kerül, hogy a diákhitel visszafizetésére neki nem is kell külön befizetéseket tennie, hanem a munkáltatója teszi ezt meg; ösztönözzük is őket, hiszen a munkáltató számára előnyösebb, hogy felsőfokú végzettségű alkalmazottja lehet.

Amint ön is említette, külön családbarát intézkedés, hogy az első gyermek után, pontosabban: annak már a megfogantatása utáni harmadik hónaptól hároméves időtartamra felfüggesztjük a diákhitel-tartozást, és a kamatokat átvállaljuk, a második gyermeknél a fele, a harmadik gyermeknél pedig a teljes tartozás eltörlésre kerül. Azzal számolunk, hogy a következő öt évben a diákhitel kedvező válto-

zása révén 3,3 milliárd forintot hagyunk a fiatalok, a hallgatók, a diákok zsebében és ezáltal a magyar családok, a magyar emberek zsebében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő úr.

GAAL GERGELY (KDNP): Államtitkár Úr! Az ön válasza is rávilágít arra, hogy itt olyan ügyről van szó, ami ismételten igazolja, hogy a jó elképzelések a gazdaság fejlődéséhez és a kor igényeihez igazítva hosszú távon is fennmaradhatnak, és segíthetik a magyar családok és a tanulni vágyó fiatalok életét. Büszke vagyok arra, hogy olyan politikai közösségnek a tagja vagyok, amely segíti a diákok életét, és nem elveszi a pénzüket, ezért a választ köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Kihátrál-e a kormány a GMO-mentességéből?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök neki, hogy ismét szakembert kaptam, és nem a papagájkommandót kell hallgatnom, ennek megfelelően lenne kérdésem.

Bizonyára látta a leadott interpellációmban, nagyon szíven ütött, hogy a Fenntartható fejlődés bizottságának kormánypárti többsége nem támogatta azt az országgyűlési határozati javaslatot, amely teljesen jó szándékúan próbálta volna Magyarország kormányának azon törekvéseit megerősíteni, amelyek Magyarország GMO-mentességével kapcsolatban megvalósulhatnak, ugyanakkor szomorúan látjuk, hogy az ezzel kapcsolatos lehetőségekkel sorra nem él a kormány.

(15.20)

Felmerül a kérdés, hogy például a szabadkereskedelmi megállapodások kapcsán, amelyek komoly veszélyt jelentenek hazánk GMO-mentességére, miért nem lép valamit a Fidesz, és mitől van az, hogy a Fidesz képviselői támogatják ezt. Belgium az Európai Bírósághoz fordult annak érdekében, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás ilyen jellegű veszélyeit valamilyen szinten csökkentse. Miért nem tette ezt a magyar kormány? Miért nem történtek ez irányba lépések?

Ugyanúgy aggályos az, hogy a GMO-lobbi szó szerint dollármilliárdokat költ évek óta azokra a kutatásokra, amelyek a saját prekonceptiójukat erő-

sítik, miszerint hogy milyen jó a társadalomnak és a világnak, miközben a magyar kormány megszüntetett nagyjából minden olyan jellegű finanszírozást, amely a legalapvetőbb kutatásokat biztosítaná azzal kapcsolatban, hogy cáfolni tudjuk ezeket az egyoldalú híreket. Magyarországon elképesztő források mentek el a K+F forrásokból teljesen más irányba, és miközben az intézményrendszer kapacitáshiányos, nincs már kutatói háttér, amely mindezt alá tudná támasztani.

Ugyanakkor szintén felmerül, hogy a kormány-nak lehetősége lenne arra, hogy kezdeményezzen az Európai Unióban olyanokat, mint máshol, amerre járunk, hiszen Magyarországon a vetőmag egy stratégiai terület, a világ elismert vetőmagtermelői közé tartozunk, és addig Magyarországon GMO-mentességéről nem beszélhetünk, ameddig a vetőmagok is az egyszerű áruk közé tartoznak, és az áru szabad áramlása folytán megjelenhetnek Magyarországon. Ameddig Schengen így van, addig Magyarországon lesz GMO-s vetőanyag, azt hiszem, ezt mindketten tudjuk. Nyilvánvalóan nagyon fontos lenne, hogy a kormány kezelje a hazai vetőmagfajtákat mint a nemzeti örökség részét, és ehhez biztosítsa, hogy Magyarországon csak bizonyítottan GMO-szennyezettségtől mentes vetőanyagok kerülhessenek forgalomba. Ehhez képest a Fajtaoltalmi Nonprofit Kft. ténykedése nagyjából a Syngenta, a Monsanto és a BASF érdekeit képviseli Magyarországon, ahelyett, hogy a magyar fajták megőrzésével foglalkoznánk.

Éppen ezért lenne fontos, hogy a GMO-mentes címkézéshez biztosítani lehessen a teljes termék-pályamodellben a GMO-mentességet. És legalább ilyen fontos, hiszen mint tudjuk, minden évben vannak szennyeződések, hogy a GM-fajtatulajdonosoknak legyen előírva egy kártérítési alap az esetleges szennyezések okozta károk megelőzésére. Tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy milyen érvekkel tudja cáfolni azt a hús szakmai pontot, amit leadtunk országgyűlési határozati javaslatban, milyen érvekkel tudja alátámasztani, hogy arra nincs szükség. Milyen érvekkel tudja cáfolni, hogy a kormányzattól nem látjuk azokat a törekvéseket, amelyekkel lehetne biztosítani a GMO-mentességet Magyarországon? Tisztelettel erre várom a választ. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Nagy István államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Az ég kék, a fű zöld - Magyarország GMO-mentes mezőgazdaságot folytat. Ezek a tények annyira egyértelműek, hogy teljesen felesleges bármilyen vitát nyitnunk róla. Úgy tűnik, hogy önnek az elmúlt parlamenti ciklus alatt a GMO-mentességgel kapcsolatos alapvető információkat nem sikerült elsajátítani, és sajnos annál magabiztosabban nyilatkozik erről a témáról.

Felvetései kapcsán már számtalan alkalommal kifejtettük hazánk GMO-mentes politikájának legfontosabb elemeit, mint a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló uniós rendeletet és az általa meghatározott jelölési szabályokat, a vetőmagvak genetikai tisztaságára vonatkozó intézkedéseinket, a GMO-mentes takarmányozási rendszerek megvalósításához készített stratégiánkat. Törekvéseink a termesztés területén megvalósultak. A takarmány- és élelmiszer-összetevők tekintetében pedig a közvetlenül alkalmazandó európai uniós szabályok szerint a jelölésre vonatkozó szigorú szabályok betartását ellenőrizzük.

Az ön által említett határozati javaslat számos pontját a 2006-ban ötpárti konszenzussal elfogadott GMO-kkal kapcsolatos országgyűlési határozat lefedi. Az abban meghatározott stratégia a kormányprogram szerves része, és az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseivel szorosan összefügg. Ennek értelmében fenn kell tartani hazánk mezőgazdaságának GMO-mentes állapotát, gondolva a jövő nemzedékére, a környezet tisztaságára, biztonságára. Mindezek folytán egyáltalán nem láttuk és látjuk indokoltnak, hogy új határozat szülessen. Javaslatára ráadásul - és itt a gondunk - olyan felvetéseket is tartalmazott, amelyekre európai uniós szintű szabályozás van érvényben, és ezeket tagállami szinten megváltoztatni nem lehetséges.

A sajtóban és itt is, az Országgyűlésben ön folyton azt állítja, hogy a Fidesz-kormány nem tett semmit hazánk GMO-mentességéért, bizonyítva ezáltal, hogy sem a tények, sem a vonatkozó joganyag ismeretének hiánya sajnos önt nem zavarja. Ezzel szemben például elsőként ültettük át azt az irányelvet a nemzeti jogrendünkbe, amely alapján szuverén módon dönthetünk; nem akarunk GMO-kat termesztetni a területünkön - elsőként voltunk. Miniszteri rendeleti szinten önkéntesen szabályoztuk az élelmiszerek és takarmányok GMO-mentes jelölését. Hamarosan bevezetjük a GMO-mentes védjegyet is, mely fokozott biztonságot jelent mind a fogyasztónak, mind az előállítónak. Magyarország élére állt minden olyan kezdeményezésnek, sőt elindítója volt számos, amely az európai fenntartható mezőgazdasági termelés egyik alapvető elvéként a GMO-mentességet fogalmazta meg. A hatályos jogszabályok szigorú ellenőrzést írnak elő a hazánkban felhasználni kívánt vetőmagvak GMO-mentességének ellenőrzésére.

Kiemelném, hogy évek óta nem kellett növényálmány megsemmisítését elrendelni egy már forgalomba hozott, de GMO-val szennyezett vetőmagtétel termesztésbe vonása miatt. Sőt, a nemzetközi vetőmag-kereskedelemben és az Európai Unióban elfoglalt kiemelkedő vetőmagexport-pozíciónknak is az egyik záloga a GMO-mentességünk. A fogyasztók igénylik, keresik és örvendetes módon egyre jobban ismerik is az egészséges GMO-mentes élelmiszereket és mezőgazdasági termékeket. Az elmúlt időszak kormányzati intézkedései pedig ezt a tudatos fogyasztói választást mozdítják elő.

Az ön állításaival szemben a kormány tehát továbbra is mindent megtesz hazánk GMO-mentes státuszának fennmaradásáért, fenntartásáért, és lépésről lépésre halad annak érdekében, hogy Magyarország számára egyaránt piaci előnyökkel járó és a magyar emberek egészségének, az élelmiszerek biztonságának garantálását segítő intézkedéseket megvédje és kiterjessze a jövőben. Tudják ezt itthon is, önön kívül szerintem mindenki ebben az országban, és az a jó hír, kedves képviselőtársam - elmondom önnek -, hogy Európa országai is megbecsülik Magyarországot, élenjárónak, zászlóvivőnek tartanak bennünket a GMO-ellenes küzdelemben. Köszönöm és várom válaszm elfogadását. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Dehogyan fogadom! Persze, hogy nem fogadom el. *(Zaj a kormánypártok padsoraiból.)* Gyakorlatilag szakemberként köszöntöttem államtitkár urat, ehhez képest felmondta a buta FM-es propagandát, és teljesen döbbenetes, hogy ezt állítja. Államtitkár úr, ön is tisztában van vele, Fazekas úr egyesült államokbeli titkos tárgyalásait, azok emlékeztetőit a Magyar Nemzet lehozta, és a GMO-sokkal tárgyalt. A Monsanto-nak önök adnak el, az állam ad el földet azért, hogy folytathassa a terjeszkedést Magyarországon. Gyakorlatilag 500-600 ezer tonna GMO-s takarmányt engednek be évente az országba önök. A mai napig az élelmiszerboltok polcain olyan élelmiszerek vannak, amelyek fel sem kell tüntetni az ilyen jellegű háttérrel.

Tehát hogy stílszerűen fejezzem be: az ég kék, a fű zöld - az FM meg hazudik, mint a vízfolyás. Nem fogadom el a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 14 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Magasabb foglalkoztatottság, magasabb bérek”** címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A családok életminőségét legnagyobb mértékben az határozza meg, hogy a szülőknek van-e munkájuk, és ha van munkájuk, mennyi bért kapnak azért fizetségül. Ezért a legfontosabb gazdasági mutatók közé tartozik a munkanélküliség szintjének mérése és az az adat, amely meghatározza, hogy hány ember dolgozik Magyarországon.

Mint sok más negatív mutató, a munkanélküliségi ráta is a legmélyebb szinten, 11 százalékon állt a 2010-es kormányváltás idején. A szocialisták szeretik ezt az emelkedést, mármint a munkanélküliségi ráta emelkedését úgy beállítani, hogy ez a 2008-as gazdasági válságnak köszönhető, de ez nem úgy van, hiszen már korábban, a Medgyessy-Gyurcsány-korszak idején jelentős növekedésnek indult és 7,7 százalékon állt akkor, amikor maga a gazdasági válság elérte Magyarországot. 2002 második negyedévében ugyanez a munkanélküliségi ráta még csupán 5,5 százalékos volt.

A Fidesz a kormányváltást követően egymillió új munkahelyet ígért Magyarországon tíz év alatt. Emelkezhetnek tisztelt képviselőtársaim arra, hogy amikor ez a bejelentés a miniszterelnök úr részéről elhangzott, az ellenzéki padosorokban hangos nevetés, felhördülés volt tapasztalható, hiszen nem vették komolyan azt, hogy Magyarországon valóban lehet tíz év alatt egymillió új munkahelyet teremteni.

(15.30)

Nos, azóta eltelt hét év, és időarányosan jelenthetjük Magyarország választóinak, hogy jól állunk, hiszen több mint 700 ezer új munkahely keletkezett Magyarországon, azaz az ígért egymillió munkahelyből 700 ezret teljesített a kormány hét év alatt. *(Korózs Lajos: 700 ezer közmunkás!)*

Azt gondolom, hogy ez a teljesítmény önmagáért beszél, még akkor is, ha a szocialisták, mint sok mindent mást, ezt is vitatják. *(Az elnök csenget.)* Nem baj, képviselőtársaim, önök már bemutatták, hogy Magyarországot hogy lehet eladásítani, bemutatták azt, hogy Magyarországot hogy lehet tönkretenni, bemutatták azt, hogy magyar dolgozóktól és magyar nyugdíjasoktól hogy lehet bért és nyugdíjat elvenni, tehát egyáltalán nem csodálkozom azon, hogy egy ilyen fontos kérdésen semmi mást nem tudnak, csak nevetni és mulatni.

Nos, térjünk vissza a tényekre! *(Korózs Lajos: Meghamisítják a statisztikai adatokat! - Zaj. - Közbeszólásra: Így van!)* *(Zaj, az elnök csenget.)* Elnök úr, szeretném elmondani az interpellációm, még ha ez Korózs Lajosnak nem is tetszik. *(Korózs Lajos: Tetszik nekem, beszélj!)*

ELNÖK: Korózs képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Mint oly sok minden másban, szerencsére a szocialistáknak ebben sem lett igazuk, hiszen ahogy mondtam, 700 ezer új munkahelyet tudtunk létrehozni az elmúlt időszakban. A munkanélküliek átlagos létszáma 2017. június-augusztusára az egy évvel korábbi szinthez képest több mint 30 ezer fővel, 195 ezerre csökkent, a munkanélküliségi ráta pedig 4 százalékos közelébe esett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy gondolom tehát, hogy ezek a számok önmagukért beszélnek. A magyar társadalom számára rendkívül fontos kérdésről van szó, és a magyar gazdaság teljesítményének is

köszönhető, és nyilván azoknak a kormányzati és parlamenti döntéseknek, hogy idáig juthattunk. Kérdezem önt, hogy a bérek emelkedése tekintetében mire számíthatunk a következő időszakban. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A hazai foglalkoztatási sikerek, amelyeket ön is említett interpellációjában, alapvetően arra vezethetők vissza, hogy a kormány egyik legfontosabb feladatákként kezeli a munkahelyteremtést. A 2010-es kormányváltás után olyan kormányzati intézkedéseket vezetünk be, amelyek egyszerre élénkítették a munkaerőpiac keresleti és kínálati oldalát. Alapvetően ennek tudható be az a foglalkoztatási fordulat, amelynek eredményeképpen a hazai foglalkoztatási szint ma már meghaladja az uniós átlagot, míg a munkanélküliséget tekintve Magyarország a 4,2 százalékos mutatóval a negyedik legalacsonyabb munkanélküliségű ország az Európai Unióban. 444 ezren dolgoznak, és 200 ezer alatt van a munkanélküliek száma, ahogy azt ön említette.

Vissza kell emlékeznünk 2010-re, akkor még Magyarország minden mutatóban, az előbb említett mutatók tekintetében az Európai Unió sereghajtója volt a foglalkoztatás tekintetében. Az elmúlt időszak gazdaságpolitikai intézkedései megteremtették azonban a növekedés feltételeit, és nemcsak az állami szférában, hanem a versenyszektor területén is: a versenyszektor munkahelyteremtését olyan foglalkoztatáspolitikai intézkedések egészítik ki és segítik, amelyek a munkaerőpiacon leginkább hátrányos helyzetű rétegek célzott támogatására helyezik a hangsúlyt. Ilyen például a munkahelyvédelmi akcióprogram.

Azokban a térségekben pedig, ahol a gazdaság nem teremt megfelelő számú munkahelyet, átmenetileg nagyobb szerepet kapott az elmúlt időszakban a közfoglalkoztatás, de ez sehol sem vált meghatározóvá. Így növekedett több mint 700 ezerrel a foglalkoztatottak száma Magyarországon, és ennek körülbelül háromnegyede, több mint 500 ezer fő a piaci vállalkozások munkahelyteremtésére vezethető vissza. Mindeközben idén a közfoglalkoztatásban dolgozók száma 40 ezerrel csökkent az egy évvel ezelőtti szinthez képest. Ez azt jelzi, hogy a munkahelyteremtésben egyre nagyobb szerepet játszik a hazai versenyszektor.

A magyar gazdaságpolitika sikerességét jól mutatja, hogy a foglalkoztatás bővülése mellett a bérek vásárlóereje is szépen emelkedik. A reálkeresetek szintje a 2010-es kormányváltás óta tavalyig közel 24 százalékkal nőtt a családi adókedvezményekkel számolva. A három- és többgyermekes családokban a

reálnövekedés - e mellett a szám mellett szeretném mondani - meghaladta az 50 százalékot. Ha az idei évet hasonlítjuk össze az előző év hasonló időszakában az akkori mutatóval, akkor is egy jelentős növekedést állapíthatunk meg, hiszen 2017 első hét hónapjában egyetlen év alatt 10,1 százalékkal növekedett a reálbér Magyarországon.

A nemzetgazdaságban és ezen belül a versenyszférában a bérek idei kiemelkedő növekedése a szociális partnerekkel 2016 novemberében kötött hatéves megállapodásnak az első eredményként értékelhető. Mindenki tudja azt, hogy a minimálbér 15 százalékkal, a garantált bérminimum 25 százalékkal növekedett 2017. január 1-jével, ugyanakkor a bérekre rakódó adóteher 5 százalékponttal csökkent. És ha ezt az adatot 2018-ra vetítjük előre, az említett bérmegállapodás alapján további 8 százalékos bérminimum és 12 százalékos garantált bérminimum-növekedés várható ugyancsak egy 2 vagy 2,5 százalékos adómérséklődéssel.

A kormány tehát a hazai gazdaság fejlődésére alapozva a szociális partnerekkel történő párbeszéd fenntartásában látja a bérek emelkedésének és ezzel az uniós bérekhez való felzárkózásának biztosítékát. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kérem válaszmegfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. És köszönöm szépen a részletes információkat, tisztelt államtitkár úr, amelyek rávilágítottak arra, hogy Magyarország Kormánya komolyan veszi azt az ígéretét, amelyet még a 2010-es megalakulásakor tett, miszerint a gazdaság teljesítő-képességéhez mérten az elsődleges feladata az lesz, hogy a bérek szintjét emelje, és emellett, hogy új munkahelyeket teremtsen és ezáltal növelje a foglalkoztatottság mértékét, emellett a nettó jövedelmeket is átlag feletti szinten emelje.

Azt gondolom, hogy ezek az adatok, amelyeket államtitkár úr is elmondott, önmagukért beszélnek, miszerint a bérek vásárlóereje 24 százalékkal nőtt, a három, illetve több gyermeket nevelő családokban pedig ez 50 százalék fölötti mérték, az pedig kifejezetten kiemelkedő adat, ami az idei év első hét hónapjára vonatkozik, ami szerint 10 százalék fölötti volt már idén a reálbér-növekedés.

Tehát köszönöm szépen, és számítok a kormány további támogatására azokhoz a kezdeményezésekhez, amelyeket a Fidesz és a KDNP frakciója ezen a téren meg fog tenni. Elfogadom a választ természetesen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az

emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem hajlandó a kormány vitát folytatni az egészségügy hosszú távú érdekeiről?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A kormány részéről világszínvonalúnak tartott egészségügyről a következő hírek láttak napvilágot az elmúlt időszakban: patkány pottyan a gyógyítók közé egy műtőben; egy sürgősségi betegellátó osztály nem lát el vérző nőt, mondván, hogy nem tartozik az ellátási körzetükhöz; nyitottszívűműtétet szállítgatnak, mert nem áll megfelelő diagnosztikai eszköz rendelkezésre, és sorolhatnám tovább. Nem említem már a makoí új kórházi műtő beszakadó plafonját és az abból potyogó döglött galambokat, nem említem a kórházi illemhelyen elhunytat, akit csak egy nap vagy másfél nap múlva vesznek észre az éppen ott dolgozók.

A baj nagy, hiszen az elmúlt időszakban világosan látszott, hogy nem csökken azok száma, akik az egészségügyben külföldön képzelték el a pályájukat. A gyógyítók túlterheltek, kevesen vannak, akár az orvosok, akár a szakdolgozók, és megjegyzem, idejük tetemes részét töltik el adminisztrációval; a XXI. században papíralapú adminisztrációval.

Változatlanul léteznek a területi ellátási különbségek. Nem csökkennek a váró- és előjegyzési listák, és a legfrissebb hírek szerint gyakran 210 napot kell várni egy szakorvosi vizsgálatra. Az egyetemen tanulók zömében külföldre akarnak menni, ez nem valami szívderítő tény. Az pedig, hogy az egészségügy kiadásainak mintegy egyharmada magánzsebekből származik legálisan vagy kevésbé legálisan, az döbbenetes. Döbbenetes különösen annak a fényében, hogy megyénk fideszes potentátjai egy magánklinika megnyitására parádézhatnak, miközben ők üvöltötték a lehangosabban azt az elmúlt években, hogy az egészségügy nem üzlet.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem arra vonatkozna, hogy miért menekülnek az érdemi viták elől, és miért nem óhajtanak a szakmával vagy más pártokkal szóba állni az egészségügy kérdésében.

(15.40)

Többször hangsúlyozták már önök is, mi is ezt valljuk, hogy az egészség hosszú távú ügy, nemzeti ügy. Ezért tehát meg kellene ragadniuk minden alkalmat, hogy eszmét cserélhessünk arról, hogy hogyan lehet hosszú távú programot kidolgozni. Az elmúlt időszakban szervezetek és pártok egy 9 pontos nemzeti minimumot fogadtak el az egészségügy ügyében, sokan tárgyaltak ebben, egyvalaki hiányzott: a kormány vagy a Fidesz. Ezért tehát nem tudok másra gondolni, mint arra, hogy önök menekülnek az érdemi viták elől. Az államtitkár úr ötpontos programjából nem tudom, mennyi él, ha másfél igen, akkor talán sokat mondok, de úgy látszik, hogy programalkotásban, érdemi vitában sem szakmával, sem pártokkal, sem mással nem hajlandók szóba állni. A

kérdésem arra vonatkozik, államtitkár úr, hogy miért. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök előszeretettel idéznek áhíreket. Senkit nem szállítottak sehova nyitott szívvel, nem esnek a műtőben le a patkányok, minden sürgős beteget ellátnak, sőt Budapesten egy átszervezett, sokkal hatékonyabb rendszerben látnak el.

Tisztelt Képviselő Úr! Attól nem lesz jobb sem a Magyar Szocialista Pártnak, sem Magyarországnak - az elsőt nem annyira kívánjuk, a másikat azért inkább -, hogy ön áhíreket olvasgat itt föl a parlamentben.

Ön szélesebb körű konzultációt javasol. Megpróbáltam visszaemlékezni, hogy a Magyar Szocialista Párt milyen széles körű konzultációt tartott akkor, amikor bevezette a vizitdíjat és a kórházi napidíjat. Én csak arra emlékszem, hogy nagyon széles körű volt az ezzel ellentétes tiltakozás, és ez népszavazás formájában nyilvánult meg, és ez a népszavazás olyan mértékben ütötte meg az akkori koalíciót, hogy kisebbségbe kényszerültek, és utána csúnyán meg is buktak a választásokon. A vizitdíj, a tandíj és a kórházi napidíjas népszavazás is ehhez hozzájárult. Szóval nem emlékszem ezekre a széles körű szocialista konzultációkra, arra emlékszem viszont, hogy a szocialisták az emberek akaratával szembemenve a legfontosabb dolguknak azt tartották, hogy széfeket tegyenek a kórházakba, és akár mindennap fizetessenek azzal az emberrel, aki ott fekszik egy-egy kórházban.

És arra is emlékszem, hogy az a szocialista kormány, amelynek ön az államtitkára volt, 650 milliárd forintot vont ki az egészségügyből, okozott káoszt, zűrzavart és fejtelenséget azzal, hogy elbocsátotta az egészségügyi dolgozókat, 6 ezer dolgozót, és megszüntetett kórházi ágyakat, 16 ezer ágyat. Önök körömszakadtáig támogatták ezt a politikát, ezzel szemben mi egy olyan politikát indítottunk el, tisztelt képviselő úr, amelynek vannak eredményei. Egyrészt a többletforrások az Egészségbiztosítási Alapban. Ez nem különösebben vitakérdés, hiszen számokról van szó. Volt ez a szám az önök kormányzása idején 1691 milliárd forint, de ezt önök 2010-re 1417 milliárd forintra vitték le, idén ez 2059 milliárd forint, jövőre pedig 2315 milliárd forint lesz. Ebből látszik, hogy önök hogyan vontak ki az Egészségbiztosítási Alapból pénzt, ez a kormányzat pedig 2010 és 2018 között hogyan növelte az Egészségbiztosítási Alapnak a főösszegét 891 milliárd forintra.

Az is eléggé egyértelmű, hogy ez a kormány tudott csak fellépni érdemben a várólistákkal szemben, amit ön is említett. Önök még egy várólista-nyilván-

tartást sem vezettek be, pontosan azért, hogy ne lehessen tudni, hogy mekkorák a várólisták. Mi ezt bevezettük, 2012. július 1-jén indult. Akkor 70 170 beteg volt a várólistán. 70 170. Idén szeptember 1-jén 27 149. Magyarország a várólisták tekintetében az Európai Unió első részében foglal helyet, olyanok Magyarországon a kórházi várólisták, mint Nagy-Britanniában, annyit kell Magyarországon beavatkozásokra várni, mint Nagy-Britanniában.

Az ápolóknak az alapbérét az elmúlt évben és a következő években, 2019-ig 65 százalékkal emeljük, az egészségügyben dolgozó orvosokét pedig 207 ezer forinttal tavaly és idén, két év alatt két részletben. Az orvosutánpótlás érdekében 3517 fiatal vett részt eddig a rezidenstámogatási programban, ők nem külföldre mentek, ahogy ön említette, hanem ők ezért a többletösztöndíjért vállalták, hogy hálapénz nélkül dolgoznak közfinanszírozott kórházakban, már összességében 3517-en.

Az önök kormányzásának utolsó évében 845 magyar fiatal orvos volt, aki kikerült magyar állampolgárként az egyetemről, és külföldi munkavállaláshoz engedélyt kért. 845. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az ő számuk 2016-ra 398-ra csökkent. Mi ezen az úton szeretnénk továbbmenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, ön azt mondja, hogy nagyon sok mindenre nem emlékszik a szocialista kormányzás idejéről - hát, bizonyára fiatal kora menti ezt a körülményt. De a leckét rendesen felmondta újra. Egyet nem tett meg: hogy válaszolt volna arra a kérdésre, hogy miért nem hajlandók senkivel szóba állni egészségügyi kérdésében.

Államtitkár úr, mondanék egy adatot: a fideszes szavazóknak az 55 százaléka tartja igazságtalannak az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférést. A Jobbiknál ez az arány 89 százalék, az MSZP-nél 80, szóval azért nem becsülném le, hogy a szavazóiknak több mint a fele gondolja azt, hogy ez, ami most van, igazságtalan. Márpedig, államtitkár úr, ahhoz, hogy igazságosabbnak véljék akár az önök szavazói is ezt az egészségügyi rendszert, talán mégiscsak nem a leckét kellene felmondani, hanem szóba kellene állni az egészségügy szereplőivel.

Azon pedig vitát nem akarok folytatni, hogy ki vont ki mit az egészségügyből. Önök ebben messze ludasak, csak erről ön nem beszél. Nem fogadom el a választ, elnök úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 24 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy szomorú sors vár a magyar egészségügyben az idősekre?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy pár példán keresztül bemutassam önöknek, hogy miként is bánik a magyar egészségügy az önk vezénylese alatt a nyugdíjaskorú betegekkel.

Először is talán fontos azt tisztázni, hol is tart a magyar egészségügy, mi a helyzet hazánkban, a rendelőkben, a kórházainkban, és mi a helyzet a magyarok egészségügyi mutatóinak a területén.

Egyébként Európa egyik legrosszabb egészségügyi állapotával sajnos a magyarok szegénykezhetnek, és ezen belül is kiemelten rossz helyen vannak a 60 év felettek. A társadalomban a nyugdíjas- vagy ahhoz közelítő korúak között a legmagasabb a szív-, érrendszeri, cukor- és más krónikus, tartós megbetegedések aránya. A 60 év felettek 10 százalékának két krónikus betegsége van, 3 százaléka pedig három vagy annál több krónikus betegséggel küzd. Nem csoda tehát, hogy éves szinten a legtöbbit, 16 milliárd forintot csak egy szűk korosztály, a 65-69 év közötti korosztály költi a gyógyszerekre. Mindezt úgy, hogy hazánkban - eltérően az uniós átlagtól és az uniós szokástól - a lakosoknak kell a többletet fizetni, azaz a magyar gyógyszerkiadásokban a lakosok állják a gyógyszerkiadások többi hányadát, míg az európai uniós országokban legalább kétharmadát ennek az állam állja.

Ha pedig azt az adatot nézzük, hogy itthon a 70 év feletti férfiak 72 százaléka, míg a nők 85 százaléka rendszeres gyógyszerfogyasztó, látható, mekkora a teher a magyar időseken, és még szomorúbb képet fest az állami támogatásoknak az alacsony volta.

De hozhatunk még egy olyan példát is, hogy miként gondoskodik az állam a beteg nyugdíjasokról, ami például különösen a daganatos idős betegeknél futótűzként járta be az elmúlt időszakban a médiát, és ez pedig nem más volt, mint a kormány azon döntése, hogy bizonyos rákbetegségek gyógyításánál a támogatott szereket már 75 évnél idősebb személyek számára nem alkalmazzák. Azaz ezekről a 75 évnél idősebb rákbetegekről gyakorlatilag lemond az állam, mert a legmodernebb terápiáktól zárja el őket. Erről nem lehet mást mondani, mint azt, hogy egy mintapéldája az idősek és a fiatalok közötti, illetve az időseken belüli válogatásnak. Önök olyan egészségügyet teremtettek, amelynek világos üzenete: minél idősebb vagy, annál kevesebb jogod van az élethez és a gyógyuláshoz - ezt üzeni a kormány az idős betegeknek.

De sorolhatnánk azokat az elmaradt intézkedéseket, mint az Alzheimer-kór kezelése komplex rendszerének kidolgozása, de sosem hallhattuk Balog Zoltánt például az időseknek a betegségből való lábadozáshoz való jogának a kiteljesítéséről beszélni, de nem hallottuk például azt sem, hogy a kormánynak milyen hosszú távú elképzelése van, hogy az egészségügyet idősbaráttá tegye.

De lehetne még tucatjával felhozni, hogy mit mulasztott el a kormány az elmúlt hét évben, és mit kellene még cselekedni, de álljanak a mulasztások helyett a kérdések. Miért hagyta magára a kormány a magyar nyugdíjasokat a gyógyszereik megvásárlásánál?

(15.50)

Miért engedi, hogy a magyar nyugdíjasok kapják a legkevesebb állami támogatást a gyógyszerek megvásárlásánál? Miért nem fordítottak figyelmet egy idősbarát egészségügy kialakítására? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is és az előző képviselőtársai is idősekért, betegekért, a magyar egészségügyért aggódott. Mondják meg nekem, tisztelt képviselőtársaim, hány orvos ül a magyar ellenzék padsoraiban! Nulla, egy sem. Amikor 2014-ben össze kellett állítani a választási listákat, egyetlenegy ellenzéki párt sem gondolta úgy, hogy egy orvost be kell hogy juttasson ide a parlamentbe. Az összes orvos végzettségű országgyűlési képviselő a Fidesz és a KDNP padsoraiban ül. *(Korózs Lajos: Akkor miért ilyen rossz az egészségpolitika? - Derűltég a Jobbik soraiban. - Zaj. - Az elnök csenget.)* Azért nem tették ezt, mert nem volt önök számára fontos. Önök számára egy dolog volt fontos, a politikai osztozkodás, a politikai konc, és ebben nem különösebben érdekelte önöket, hogy orvos végzettségű ember is ide bekerüljön *(Balla György: Az orvosutaztató itt van a Jobbikban, aki külföldre utaztatja az orvosokat!)*, a parlamentbe, az ellenzék egyetlenegy pártját sem. *(Balla György: Külföldre utaztatja az orvosokat! Itt ül a Jobbikban. - Dr. Staudt Gábor: Haza is hozta őket!)* Azt tehát tisztáztuk, hogy az ellenzékben orvos képviselő nincs. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* De van-e az ellenzékben orvosexportőr képviselő? *(Derűltég a kormánypárti sorokban.)* Ez viszont az ellenzékben van.

Ha tehát azt nézzük, hogy miként viszonyul az ellenzék - és itt, mondjuk, a Jobbik legfőképp, hiszen ön interpellálta most a kormányt, képviselő úr -, miként viszonyul az egészségügyhöz, az orvosokhoz, az orvosoknak azt a tiszteletet vagy azt a megbecsülést nem adták meg, hogy egy orvos is szerepeljen a listájukon *(Szilágyi György: Gyenes Géza!)* és be-

jusson ide a parlamentbe. Itt képviselőtársuk? (*Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Nem képviselőtársuk, le van maradva egy körrel, tisztelt képviselő úr. De beismerte ön is, hogy egyetlenegy orvos sem volt fontos, de orvosexportórt viszont fontos volt akár még időközben is machinálva bejuttatni a Jobbik soraiba (*Moraj és hangok a Jobbik soraiból: Jaj!*), mert bizony a Jobbikban olyan képviselők ülnek, akiknek bizony a pénz és a hatalom nagyon fontos, és egy olyan támogatója van, akinek szintén a pénz fontos.

Itt egymásra találtak, mert az egészségügyben nagyon sok pénz van. Éppen ezért aláírtak egy nyilatkozatot egy olyan volt képviselő gesztorálásával, aki a vizitdíj létrehozatalakor annak egyik nagy támogatója volt, néha azt is mondta magáról, hogy kitalálója, és aláírt a Jobbik is egy olyan nyilatkozatot, amelyben rögzítették, hogy meg kell határozni a fizetős magyar egészségügy paramétereit. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem mondtunk ilyet! Ez hazugság! Hazudik! A KDNP-ben tanítják neked ezt? Ez a keresztény eszmeiség!*) Ezt aláírta a Jobbik Gyurcsány Ferencsel, aláírta a Magyar Szocialista Párttal (*Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiban, köztük: Hazugság! - Zaj. - Az elnök csenget.*) és az összes ellenzéki formációval közösen. Ez az, amiben konszenzusra tudtak jutni. Volt, aki korábban orvos-exportból tudta fedezni a maga megélhetését, és ebből tett szert profitra, most pedig egy közös nyilatkozatot, amelyben szó szerint az is megtalálható sok minden más egyéb mellett, amely a magyar fizetős egészségügyről szól. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Ez is hazugság!*) Úgy látszik, a konszenzus, amiben az ellenzék pártjai az egészségügy kapcsán egyet tudnak érteni, hogy fizessenek többet a betegek, és minél több profitot tudjon valaki kivinni ebből. (*Sneider Tamás: Az idősekkel mi lesz?*) Hogy a Jobbiknál ki az a rejtélyes üzletember vajon, aki esetleg profitra szert tehet az egészségügyből, azt mindenkinek a maga fantáziájára bízom, de nem széles a választék, hogy ki a Jobbik valódi gazdája.

Ami pedig az álhíreket illeti, tisztelt képviselő úr, amit ön megint elmondott, szerintem ezt már írásbeli kérdésben is megírta ön is, más ellenzéki képviselők is, és ahányan megírták, annyi képviselőnek cáfoltuk, hogy semmifajta, a rákbetegek életkorával kapcsolatos megkülönböztetés vagy szempont nincsen. Aki rákbetegségben szenved és bizonyos gyógyszerek szükségesek ahhoz, hogy megpróbáljuk őt meggyógyítani, az megkapja.

Önök hiába kapták meg a sajtóban a cáfolatot, hiába kapták meg az írásbeli kérdéseikre az írásbeli válaszcáfolatot, itt ugyanúgy újra felállnak és ezekkel az álhírekkel próbálnak operálni, ezekkel az álhírekkel bebizonyítani, hogy nem működik jól az egészségügy és ezért privatizációra van szükség, és akkor jöhet az a profit, amit ön már egyszer zsebre rakott orvos-exportból. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van!*)

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nem fogadom el az államtitkár úr válaszát, az államtitkári választ. Államtitkár úr, azért a hazugságokkal csak egy dologtól vette el az időt (*Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Szégyellj magad!*), hogy elmagarázza a magyar nyugdíjasoknak, a magyar betegeknek, akik elköltik a pénzüket gyógyszerre, hogy miért kell nekik például dupla annyit fizetniük saját zsebből a patikában, amikor a gyógyszereket kiváltják, mint Szlovákiában. (*Dr. Rétvári Bence: Nem kell.*) Dehogyanem igaz, államtitkár úr! (*Moraj a Fidesz soraiból.*) Menjen vissza a bukásban lévő államtitkárához, és kérdezze meg tőle, hogy mik a valódi adatok! Kérdezze meg azokat a szakértőket, akik elpártoltak önök mögül, mert pontosan látják, hogy az elmúlt hét évben semmit, írd és mondd, semmit nem csináltak, hogy az egészségügyet megmentésük. Folyamatosan téblábolás folyt. Önöknek ott volt a történelmi lehetőség 2010-ben (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*), hogy ezt az országot megmentésük ettől. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Szégyen! Szégyen! - Zaj. - Az elnök csenget.*) És mi lett belőle? (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Mi lett belőle? Az időseknek többet kell fizetniük, mint az összes többi országban, európai uniós országban a gyógyszereikért (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Hazudsz! - Abszolút hazugság!*), és nem idősbárát egészségügyet csináltak.

A Jobbik egy olyan gyógyszer-támogatási rendszert dolgozott ki, amelyben a krónikus betegek és ezen belül az idősek is jobban fognak járni. (*Dr. Rétvári Bence: Legfőképpen Simicska Lajos!*) Önök ilyenről az elmúlt hét évben (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) még gondolkodni sem gondolkodtak.

ELNÖK: A válaszát várom, képviselő úr. A választát várom.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Szégyelljék magukat! Nem fogadom el a választ. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Szégyen! Szégyen! - Taps ugyanott.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Hadházy Ákos, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az Emberi Erőforrások Miniszteréhez: **„Miért nem adnak kvótát a kórházaknak, gyógyszert a betegeknek?”** címmel. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Szerencse, hogy van jegyzőkönyvezés, nagyon örülök, hogy jegyzőkönyvben lesz, amikor az államtitkár azt mondja, hogy a magyar egészségügy nagyon jól működik. Biztos, hogy működik, a Kútvölgyi kórházban biztos, hogy működik, amit ön lát belőle, az biztos, hogy működik, de higgye el, hogy nem működik az egészségügy. Valószínűleg a kormánypárti képviselő kollégák is azt gondolják, hogy nagyon jól működik, azért óbégáltak itt az előző hozzászólás alatt. Nem működik. A hozzánk eljuttatott panaszok alapján a társadalombiztosítás intézményeinek szétverése nemcsak veszélyezteti a biztonságos betegellátást, hanem konkrét esetben nem jutott a beteg a gyógyszeréhez. Levélírónk egy Orenca nevű készítményt nem kapott meg hónapok óta. Az állapota (*Zaj. - Az elnök csenget.*) komoly romlását is okozhatja, bármilyen jól szórakozik is ezen a kormánypárt és bármilyen jót nevet ezen Vancsura képviselő úr is. (*Derűtség és moraj a kormánypárti padsorokból.*)

A gyógyszerek hiányának nem az az oka, hogy beszerezhetetlen lenne, nem szerepelnek azon a listán, amely a külső okok miatt nem elérhető szereket tartalmazza. Másról van szó; a tételes elszámolású drágább, újabb, speciálisabb gyógyszerekre vonatkozó kvóták nem kerültek időben kiosztásra a kórházak között. Ez egy olyan kvóta, ez is egy kvóta, egy életveszélyes kvóta, amely meghatározza, hogy egy adott kórház az adott gyógyszerből mennyit tud kiadni adott időszakban. Egészen elképesztő, a korábbi időszakban egy évre előre tudtak ezzel a kvótával számolni a kórházak, manapság jobb esetben ez már csak egy hónap, de előfordul, hogy nem tudják ezt sem tartani, és egy hónapra előre sem tudják, hogy mennyit kapnak ezekből a kvótákból. A kórházak egy hónapra előre tervezhetnének, de egyrészt egyszerűen fogalmuk sincs, hogy mit hoz majd a jövő, vagy inkább a minisztérium bürokráciájának kényekedve.

A tételes elszámolású gyógyszerekkel járó bürokratikus terhet egyébként is úgy megnövelték, hogy ki nem fizetett túlórák jelent ez a dolgozóknak. Így kevesebb idejük jut az igazi munkára, ami természetesen megint csak a betegeket sújtja. Nem tudják a kórházak, hogy mikor lesz kvótájuk és mikor lesz végre belőle gyógyszer, és mivel nincs önálló egészségügyi minisztérium, se független háttérintézmények, a beszerzések, az áralkuk, a szerződés-kötések, a kvóták kiosztása késik, papírok keringenek a mamutminisztériumban ahelyett, hogy pedig a gyógyszerek kerülnének kiosztásra. A gyógyszerkeret szeptemberben elfogyott, három hónappal az év vége előtt 42 milliárdnyi hiány látszik, és kérdés, hogy vajon önök ezért kezdtek-e most hirtelen spórolásba, és ezért áldoznak-e fel beteg embereket vagy beteg emberek gyógyulását.

Önök naponta kiabálnak menekültkvótáról, ehelyett a nyomorúságos, kaotikus gyógyszerkvótákról kellene önöknek beszélniük. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném teljes mértékben cáfolni, hogy ilyen eset lenne, amit ön mondott ezeknél a különleges gyógyszereknél. Itt minden beteg megkapja természetesen azt a gyógyszert, amire a kezeléséhez szükség van.

(16.00)

Az kétségtelen, hogy ezeknek a nagy értékű gyógyszereknek a beszerzési eljárásán változtattunk, és ezek a különböző szállítók, előállítók most már jóval kisebb hasznot tudnak csak zsebre tenni ezeknek a gyógyszereknek az előállításából és az állami egészségügyi rendszernek történő eladásából. De ettől függetlenül azt az álhírt teljes mértékben cáfolom, amit ön most itt elmondott, hogy a gyógyszerkassza kifogyott volna, vagy ne lett volna keret ezeknek a gyógyszereknek a beszerzésére. Úgy látszik, önöknél a kvóta nagyon becsípődött, nemcsak az európai parlamenti képviselőjük mondta el, hogy nem tudja másképp elképzelni a válság megoldását, mint kötelező kvótarendszer bevezetésével, hanem máshol is már csak ezt látják, és ezt igyekeznek megtenni.

A Fidesz-KDNP igyekezett a teljes gyógyszerellátásban a biztonságra törekedni: egyrészt a gyógyszerkasszában a stabilitást megteremteni, másrészt a gyógyszerek árát csökkenteni, harmadrészt pedig patikákat nem liberalizált befektetők számára megnyitni, hanem szakmai befektetőknek, gyógyszereszeknek a kezébe adni. Itt egy nehéz feladatunk volt, hiszen a szocialisták ezt felszabadították. Nemcsak patikusok kezébe kerültek a patikák, de sikerült állami programokkal, beavatkozással 50 százalék fölél emelni a patikusok tulajdonát a patikákban.

Ami a gyógyszerek társadalombiztosítási támogatását és a gyógyszerek térítési díját illeti, tisztelt képviselő úr, a vaklicit rendszerével sikerült ezeket az árakat lejjebb szorítani. 2011-13-ban 10 milliárd forinttal, 2014-ben megint 2 milliárd forinttal kevesebbet kellett a betegeknek fizetni a gyógyszerekért. 2016-ban 499 gyógyszernek csökkent az ára, átlagosan 639 forinttal fizettek kevesebbet érte a betegek. Az idei évben 349 készítménynek csökkent az ára, átlagosan 111 forinttal. Ha azt nézzük, hogy a rendszeresen gyógyszert kiváltó betegek mennyivel fizetnek többet vagy kevesebbet most, mint pár évvel ezelőtt, akkor azt látjuk, hogy átlagosan havonta éves szinten 3 ezer forinttal fizetnek kevesebbet.

Tehát míg sok mindennek növekszik az ára, de Magyarországon a gyógyszereknek az ára nemcsak hogy nem növekedett, nemcsak hogy nem növekedett az inflációhoz mérhető mértékben, hanem csökkent, kevesebbet kell fizetni. Egy perifériás artériás

betegségnek a gyógyszere, ami 2016-ban 918 forint volt, most 111 forinttal csökkent. A magasvérnyomás-betegség gyógyszerének az ára szintén 526 forinttal csökkent, a koleszterinszint-csökkentő gyógyszernek az ára idén 354 forinttal csökkent a tavalyihoz képest. Tehát a leggyakoribb betegségek gyógyszereinek az ára, a díja, amit a betegeknek kell fizetni, elsősorban az idős betegeknek, ezek csökkentek, így próbáltuk a lakosság terheit csökkenteni.

Jelenleg a kormányzat az ön által is említett rendszerben 44-féle hatóanyagot, 49 készítményt biztosít, célzott biológiai, terápiás, immunonkológiai, életmentő és egyéb célokra. Ezeket a betegek teljes mértékben térítésmentesen, ingyenesen kapták meg eddig, és kapják meg ezután is. 50 ezer beteg kapta meg ingyenesen ezeket a készítményeket. Hogy jobban követhető legyen, hogy ne kerüljön sor olyan hibára, amire ön itt célzott, ezért 2012-ben egy teljes mértékben online jelentési rendszert dolgoztunk ki, pontosan azért, hogy a nagy értékű, korszerű gyógyszereknek és a betegeknek a követése biztosítható legyen. Magyarul, adminisztráció nem terheli a kórházi dolgozókat, teljes mértékben automatizált a rendszernek a nyomon követése, és mindenki számára online-monitorozhatóvá tette. Sőt, 2016-ban így 15 újabb innovatív hatóanyagot sikerült beemlíteni az ingyenesen kapható készletbe. Így tehát több ezer beteg számára vált még könnyebben elérhetővé ez az ingyenes terápia. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem Hadházy Ákos képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen nem tudom elfogadni, hiszen a legfontosabb kérdésre és az alapkérdésre nem válaszolt, illetve nem cáfolta. Nagyon sok számot elmondott, de éppen a lényegre nem válaszolt. Nem cáfolta azt, hogy ezek a kvóták egy évről lecsökkentek egy hónapra. Tessék elképzelni, eddig egy évre tudtak előre gondolkodni a kórházak, hogy ezekből a gyógyszerekből mennyi áll rendelkezésre. Ezentúl mostanában egy hónappal tudják előre, hogy mennyi lesz belőle. Ahogy ön is mondta, biológiai készítményekről van szó, ezek egyedi, nagyon sokszor a beteg egyedi elbírálása alapján, egyedi állapottól függő speciális gyógyszerek. Nem lehet helyettesíteni, nem olyan, hogy egy Rubophen helyett egy Algopyrint adok, és egész egyszerűen döbbenetes belegondolni ebbe az egy hónapos időbe.

Végül egy előző érvelésére hadd utaljak vissza! Ön azt mondta, hogy önök között van orvos, az ellenzék között nincsen orvos, viszont önök között nincs egészségügyi miniszter, és azt hiszem, hogy ez az igazi probléma. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem

önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 23 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Még mindig hatalmas különbségek tapasztalhatók az egyes megyék munkanélküliségi és bérezési mutatói között.”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A munkaerőpiacon óriásiak a szakadékok, ettől nagyobb csak a csúsztatásnak a mértéke. Ezt halljuk nap nap után a Parlament falai között. Látható, hogy Magyarországon a magyar megyék viszonyrendszerében milyen különbségek vannak, míg nyugaton a csúsztatott statisztikák szerint is 2-3 százalékos munkanélküliség van, addig keleten ez 7-9 százalékos mértéket ölt. Mondom, csúsztatott, mert az a néhány százezer fős többlet, amiről önök beszélnek, az arról szól, hogy külföldön dolgoznak az emberek, és a magyar statisztikában tartják őket nyilván; vagy 200 ezer embert a közfoglalkoztatásba vittek be. Az pedig, tudjuk, nem a versenyszféra, mint amit önök ígértek 2010-et megelőzően.

De csúsztatás van a nettó bérek vonatkozásában is. Gondoljanak csak bele, hogy hat éven keresztül meglopták a minimálbéres embereket! Kevesebb vásárlóerő-értékű pénzt kaptak a kezükbe, mint 2010-ben. Most ott vagyunk, hogy ezt a cechet ki-egyenlítették, de csak az ellopott pénzekért álltak helyt jelen időszakban, és persze olyan járulék- és adóterheket vetettek ki, ami a 2010-es havival szemben, amit a munkaadók, munkavállalók megfizettek, 32 ezer forinttal szemben ma 73 ezer forint. Ha hagyták volna, hogy ezek ne adó vagy járulék formájában növekedjenek, hanem béresüljenek, akkor ma 100 ezer forint feletti nettó bérek lennének a minimálbér színterén. De a nettó bérek vonatkozásában az az ellentmondásosság is fennáll, hogy míg Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében példaként 130 ezer forint környékén van a nettó átlagbér, addig Budapesten ez 240 ezer. Nem a budapesti a sok, nem, hogy világos legyen; az a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei nettó, az a félelmetesen kevés. 110 ezer forint egyébként a különbség.

De Zalában, Borsodban, Nógrádban és Békésben is nettó 150 ezernél kevesebbet keresnek az emberek, akik dolgoznak, akik a mindennapokat megizadják. De ha az utolsó öt-hét esztendő t nézzük, akkor is az tárulkozik elénk, hogy a visegrádi 4-ek szintjén, a szlovákok, a csehek vagy a lengyelek viszonylatában is a magyar bérek nem nőnek, hanem csökkennek. Elmaradunk tőlük. Kevesebbet keresnek a magyar emberek, mindegy, hogy mit nézünk, mindegy, hogy minimálbért vagy átlagkeresetet nézünk. És közben önök elhibázott stratégia kapcsán alacsony hozzáadott-értékű befektetések sokaságát

teremtették meg alacsony fizetésekkel, aminek a következménye a még alacsonyabb nyugdíj. Na, hát ezt hozzák önök az emberek számára.

Miért, miért nem léptek a tekintetben, hogy azok a hatalmas munkanélküliségi különbségek szűküljenek; hogy azok a hatalmas bérbeli különbségek szűküljenek az ország keretei között; hogy kelet és nyugat bérvizonyrendszerében Magyarországon ne legyen ilyen nagy különbség? És miért nem lépnek azért, hogy a tisztas megélhetés alapját biztosító pénzt mindenki kézbe tudja venni a tisztas munkavégzését követően? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Eklektikusnak mondható, csúsztatásoktól sem mentes interpellációjára szeretnék válaszolni, de még mielőtt belekezdenék az érdemi adatokat tartalmazó válaszbba, azért szeretném emlékeztetni önt, hogy amikor átvettük önöktől a kormányzást, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 18 százalékos, Borsod-Abaúj-Zemplénben 17,7 százalékos, Nógrád megyében 17,5 százalékos volt a munkanélküliségi ráta. Ezek voltak azok a megyék, ahol a legmagasabb volt a munkanélküliség az országban 2010-ben. Ha szabad emlékeztetnem önt arra, ha nem emlékezne véletlenül, ez az önök kormányzásának utolsó éve volt, önök ezt hagyták ránk, ezt hagyták az országra.

(16.10)

Ezzel szemben a KSH legfrissebb adatai szerint jelenleg Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében az önök idején említett 18 százalékos munkanélküliséggel szemben például 8,8 százalékos a munkanélküliség, Borsod-Abaúj-Zemplénben 5,5 százalékos, míg Nógrád megyében 6,8 százalékos volt a munkanélküliség aránya 2017 második negyedében. Az ország mindhárom leghátrányosabb helyzetű megyéjében a felénél is kevesebbre sikerült csökkenteni a munkanélküliséget az elmúlt hét év alatt. Ezt rendkívül nagy eredménynek és előrelépésnek tekintik az emberek, a területi különbségek mérséklése tekintetében is, természetesen.

Felhívom a figyelmét arra is, hogy számos meghatározó foglalkoztatáspolitikai intézkedést hoztunk, amelyekkel sikerült a hátrányos helyzetű térségekben az országos átlaghoz viszonyítva gyorsabb ütemű javulást elérnünk. Bár számtalanszor elmondtuk, de úgy látszik, hogy nem sikerül önnek megjegyezni, hogy milyen lépések voltak ezek, milyen programok voltak ezek. Például az egyik nagyon fontos program a munkahelyvédelmi akció, amely az alkalmazási költségek csökkentésén keresztül élénkíti a vállalko-

zások munkaerő-keresletét, ami nagyobb esélyt biztosít az elhelyezkedésre az ország hátrányosabb helyzetű térségeiben olyan emberek körében, akik egyébként koruknál, társadalmi helyzetüknél fogva foglalkoztatáspolitikai szempontból hátrányosabb helyzetben vannak. Órájuk is gondoltunk, nem úgy, mint ahogy önök csak beszélnek egyfolytában róla. Ezenkívül ebben az évben 10 milliárd forint összegben munkahelyteremtő pályázatot írtunk ki, ahol kiemelten támogatott kategória, ha a beruházás hátrányos helyzetű járásban vagy településen valósul meg, illetve ha a vállalkozások közfoglalkoztatásban álló személyt vesznek fel az új munkahelyre.

Téved képviselő úr abban, hogy a megyék közötti bérkülönbségek csökkentése érdekében nem tett volna a kormány nagyon-nagyon sokat, bár ezt is már többször elmondtam, és számadatokkal is bizonyítottam, hogy önnek nincs igaza. Emellett a kormány a minimálbér és a szakképzettek garantált bérminimuma emelésével is hatást tud gyakorolni a piaci bérekre. Az idej jelentős emelésnek köszönhetően a bérek a kevésbé fejlett térségekben növekedtek a legnagyobb mértékben, tehát nem igaz az az állítás, amit ön mondott, hogy a nehezebb helyzetben lévő térségek és a fejlettebb térségek közötti bérkülönbség növekedett, mert ez pont az ellenkező előjellel történt meg. Így 2017 első felében Jász-Nagykun-Szolnok megyében, Hevesben, Tolnában, Nógrádban, Szabolcs-Szatmár-Beregben, Borsod-Abaúj-Zemplénben az országos átlagot lényegesen meghaladó mértékben emelkedtek az átlagkeresetek. Mindez jól szolgálja a területi bérkülönbségek mérséklését, amit egyébként, ha nem hisz el nekem, nézze meg, a statisztikai adatok között ott szerepel elolvasható és értelmezhető módon.

Az elmúlt időszakban, az elmúlt két évben, 2016-ban és 2017-ben a térség tekintetében, a V4-országok körében is a magyarországi béremelkedés mértéke volt a legmagasabb. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát mindaz, amit ön kifogásként mondott az előbb, tényként kezelhető módon nem igaz. Köszönöm szépen a figyelmüket, és kérem, hogy választomat fogadja el. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Ezt? Ez válasz, elnök úr?

ELNÖK: Képviselő úr, várjuk a...

GÚR NÁNDOR (MSZP): Hazug statisztikák gyártásából jeles. Jeles! Lemaradó bérek viszonylatában, V4-ek, Európa - ott már inkább az elégtelenhez közelít az osztályzat. Azt kell mondjam, hogy a hazug statisztikákhoz hozzátartozik, hogy önök az ellátórendszerekből mindenkit, akit csak lehetett, kilöktek, a szerencsétlen sorsú emberek sokaságát.

Ki az utcára, csak ne legyenek benne a nyilvántartási rendszerekben! Egymillió új munkahelyet ígértek a gazdaságban. A gazdaságban! Nem külföldön dolgozó magyarok által! Nem a közfoglalkoztatásban! A gazdaságban! (Cseresnyés Péter: *Miért, az nem a gazdaság része?*) Hazugságok sokasága, hazugság-cunami az, amit önök csinálnak!

A bérkülönbségek tekintetében: igen, volt különbség, 40-50 százalékos mértékű különbség volt 2010-ben is, de most Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Budapest viszonyrendszerében ez közel 90 százalékos mértékű. Államtitkár úr, fontolja meg a szavait, mert az igazmondástól oly messze áll e tekintetben, hogy nagyon! Az alacsony fizetéseket meg a még alacsonyabb nyugdíjakat kell tudni megemelni...

ELNÖK: Válaszát várom, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, ezt a választ nem lehet elfogadni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 24 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 15 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk.

Most az **azonnali kérdésekkel** folytatjuk munkánkat. (*Számos képviselő elhagyja az üléstermet.*) Tisztelettel kérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt hagyják el az üléstermet, tegyék ezt csendben és lehetőleg minél rövidebb idő alatt.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Ez Önöknek a demokrácia?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok, és mások 4.” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdásra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az alelnök úrtól a választ, vagy elnök úrtól személyesen kéri azt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem. Azt az egy hetet már kivárom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom képviselő urat, hogy az elnök úrnak a **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „Kommunikációval etetik a gyerekeket is?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszdadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Türelmesen várom a miniszter urat. Köszönöm.

ELNÖK: Tájékoztatom a képviselő asszonyt, hogy a miniszter úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Rugalmatlanság?!**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszdadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. (*Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiban.*)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Javasolják nekem, hogy ne fogadjam el, de én elfogadom válaszdadóként államtitkár urat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. 2010 decemberére biztos emlékszik, államtitkár úr. 2010 decembere az, amikor a Fidesz a szavazataival eldöntötte gyakorlatilag, hogy 2022-t követően Magyarországon 65 éves kor az, ami után el lehet menni nyugdíjba. Biztos emlékszik rá, volt egy népi kezdeményezés, amely ellenében önök szavaztak.

Ezzel párhuzamosan 2011-ben egy új munkatörvénykönyvet szültek, azt nem mondhatnám, hogy a munkavállalók javát szolgáló munkatörvénykönyvet, de azt igen, hogy sokkal inkább a kárukra. 2012-től ez érvényesült is, gyakorlatilag minden rugalmasságot, ami létezett, sárba tapostak, gyakorlatilag semmi lehetőséget nem adtak az embereknek, akik adott esetben a nyugdíjkorhatárt megelőzően néhány esztendővel ellehetetlenültek. 40 év szolgálati idő vagy éppen jogosultsági idő kevés a férfiak esetében ahhoz, hogy korhatár előtt nyugdíjba tudjanak menni. Nem, önöknek ez nem fontos, ez nem kivitelezendő. Ha valaki 62-63 évesen, mondjuk, 40 évvel a háta

mögött kikerül a munkaerőpiacról, oly sok esélye nincs visszakerülni. Mehet közmunkába, vagy elme-
het éppen nyeresre, nyugdíj előtti segélyre, 44 ezer
forintért.

(16.20)

Korhatáremelés és a rugalmasság megszünteté-
se, likvidálása, ez együtt nem tekinthető normális
dolognak, önök mégis ezt tették, normálatlan intéz-
kedéseket szültek, ellentmondásos, normálatlan
intézkedéseket. A rugalmas nyugdíjba vonulás lehe-
tősége gyakorlatilag az ellehetetlenülés kikerülését
hordozza magában. Aki képes vagy igény van rá,
mármint hogy dolgozzon akár a 65 éves kort követő-
en, ott pedig az aktivitás növelését kell megtenni.
Önök ezt is fékeztek.

Nézzék, egy mondat: önök a megélhetés mini-
mumát nem biztosítják az emberek számára. Önök
azt veszik el tőlük, ami nekik a legfontosabb: a biz-
tonságot. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az
MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót
Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, ál-
lamtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a
szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!
Nagyon sok mindent említett a felszólalásában. En-
gedje meg, hogy megpróbáljam valamelyest keretbe
foglalni azokat a témákat, amiket ön itt felhozott.

A mi számunkra az a legfontosabb célkitűzés és
az jelenti mindenkinek a legnagyobb biztonságot,
hogy aki dolgozni akar Magyarországon, annak le-
gyen munkahelye. Ebben az emberek valóban egy
nagyon nagy sérelmet szenvedtek el 2010 előtt, hi-
szén több százezerrel nőtt a munkanélküliek száma,
míg a Fidesz-KDNP kormányzása óta 730 ezer új
munkahely jött létre Magyarországon, 730 ezerrel
többen tudnak dolgozni. Ezzel 4,4 millióra emelke-
dett a dolgozó emberek számára.

Mindemellett a Fidesz-KDNP pedig arra is töre-
kedett, hogy aki dolgozik, az ne legyen túladóztatva,
ezért csökkentettük a munkát terhelő adókat, hogy
nagyobb biztonsága legyen az embereknek, ne érez-
zék azt, hogy ha ők kétszer annyit dolgoznak, akkor
az állam négyszer annyit von el tőlük. Ha valaki két-
szer annyit dolgozik és kétszer annyit keres, akkor
kétszer annyi adóval kell számolnia.

S mindemellett fontos, hogy tisztességes nyugdíjat is
kapjon az, aki ledolgozta munkájában az éveit. Erről
szól egyrészt a „nők 40” program, másrészt ped-
ig a munkahelyvédelmi akció, amely révén azok a
munkáltatók, akik 55 év feletti munkavállalót alkal-
maznak, a szociális hozzájárulási adóból 50 százalé-
kos adókedvezményt írhatnak le. Ennek révén 2016-
ban 340 ezer 55 év fölötti munkavállalónak sikerült
biztosabbá tenni a munkahelyét. Azt hiszem, hogy
pár évvel a nyugdíj előtt állva sokak számára a mun-

kahely elvesztése a legnagyobb veszély, hiszen ezáltal
pont a legfontosabb években, a nyugdíj kiszámítása
szempontjából a legfontosabb években csökkenhet
nagy mértékben a jövedelmük. Ezért volt fontos en-
nek a programnak a bevezetése. Tíz nyugdíj előtt álló
személyből hét foglalkoztatását a munkahelyvédelmi
akcióterv biztosítja. Ez biztonságot jelent az idős, de
még dolgozó embereknek, utána pedig a nyugdíjak
23 százalékos, vásárlóértéken számolva 9,5 százalé-
kos emelése pedig az időskor biztonságát adta meg,
szemben a szocialista kormányok túladóztatásával és
nyugdíjcsökkentésével. Köszönöm szépen. *(Taps a
kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr vála-
szát. Viszonzásra megadom a szót Gúr Nándor
képviselő úrnak. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Államtitkár úr, még a
minimálbért is megadóztatták. Még a minimálbért
is! Még a minimálbért is megadóztatták, és ráadásul
olyan járulékkerhet vetettek ki rá, ami 42 ezer forint-
tal több, mint 2010-ben volt. Miről beszél? 700 ezer-
rel több munkavállalóról? Hol? Angliában, Németor-
szágban, Ausztriában? Hol? A közfoglalkoztatásban?
Hol? Államtitkár úr, milyen mesét olvas ön? Milyen
világban él ön? És közben azoknak az embereknek,
akik pedig néhány esztendővel, hosszú évtizedes
szolgálati idővel a hátuk mögött ellehetetlenülnek
két-három esztendővel a nyugdíjat megelőzően,
azoknak meg semmilyenfajta rugalmas lehetőséget
nem biztosítanak. Miről beszél? És közben a nyugdí-
jasoknál sokaknak, 450 ezer embernek 28 500 és 50
ezer forint közötti nyugdíjat adnak. Miről beszél,
államtitkár úr? Elgondolkozott már egyszer is valaha
rajta? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP
soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás il-
leti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó,
államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a
szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Hogy ön min és
hogyan gondolkozik, azt nem tudom, de hogy a ma-
tematikával lehet, hogy hadilábon áll, az azért biztos.
Önök bár azt mondják, hogy szocialista pártként a
kispénzű, kiskeresetű emberek pártja, az önök kor-
mányzásakor mindig a legkisebb keresetű emberek
jártak rosszul *(Dr. Legény Zsolt: Nem igaz! Ha-
zudsz!)*, hiszen önök évente a minimálbér mértékét
alig 3 ezer forinttal emelték. Ezzel szemben a Fidesz-
KDNP 2010 és 2018 között 73 500 forintról 138 ezer
forintra emeli a minimálbért, azoknak pedig, akik-
nek valamilyen végzettségük van és szakmunkásként
tudnak dolgozni, 89 500 forintról 180 500 forintra
emeli a legkisebb jövedelmük lehetőségét. Önök,
tisztelt Szocialista Párt, minden esetben a kispénzű
embereket cserben hagyták, mert alig emelték vala-
mivel a minimálbért, mert a multinacionális cégek

oldalán álltak, az ő érdekeiket hallgatták meg, ezért alacsonyan tartották a béreket, a Fidesz-KDNP pedig 73 ezerről 138 ezerre növelte a minimálbért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, és tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a válaszadó személyét hallgassuk végig. Úgy emlékszem, hogy államtitkár úr is végighallgatta önöket. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mikor áll át a nemzetközi nagytőke oldaláról a magyar munkavállalók oldalára?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, várok még egy hetet a miniszterelnök úrra.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy mikor törlik el a nyugdíjasokat sújtó drasztikus megszorító intézkedéseket?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Képviselő asszony jelezte, hogy elfogadja az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormánytöbbség 2013 júliusától úgy módosította a nyugdíjtörvényt, hogy azóta a nyugdíjas közszolgák egyidejűleg nem kaphatják meg a nyugdíjukat és a bérüket is. Az akkori fideszes indokolás az volt, hogy az ország gazdasági helyzete követeli meg ezt a durva megszorító intézkedést. De ez már akkor sem volt igaz! Az érintett személyek száma, nagyjából 4 ezer fő eltörpül a nyugdíjasok 2 millió feletti létszámához képest, a nyugdíjuk elvételével elért megtakarítás pedig - összesen 10 milliárdról beszélünk, azaz a nyugdíjassza kevesebb, mint 3 ezrelékéről - érzékelhető módon nem járulhatott hozzá az államadóság csökkentéséhez.

Ugyanakkor az intézkedés társadalmi költségének számbavételekor már jóval nagyobb károkról beszélhetünk. Mára már nyilvánvalóvá vált, hogy Magyarország égető munkaerőhiányát a dolgozni kívánó nyugdíjasok nélkül nem lehet megoldani. Az

egészségügyben dolgozó szakemberek esetén ezt már érzékelte a kormányzat is, és kénytelen volt engedni, hiszen orvos és nővér nélkül maradhattak volna a kórházak. De ugyanígy szükség lenne egyéb közszolgálati területen is a munkaképes, nagy szakértelemmel és tapasztalattal rendelkező nyugdíjasok visszafoglalkoztatására.

Azok a 2013-as körülmények, amelyek hivatkozási alapot szolgáltathattak a drasztikus nyugdíjkorlátozások bevezetésének, mára már nincsenek meg. Így például nem áll Magyarország túlzottdeficit-eljárás alatt. Ugyanakkor ha folytatódik a fiatal és középkorú szakképzett magyarok külföldre áramlása, akkor a nyugdíjasok munkájára továbbra is és egyre fokozódó mértékben szükség lesz Magyarországon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor látják már be, hogy óriási hibát követtek el, amikor kizárták a nyugdíjasokat a közsférából? Mikor törlik el a nyugdíjasokat sújtó megszorító intézkedéseket? Köszönöm és várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, csak először megjavítom a mikrofonomat, mert szétesett.

Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön különböző fogalmakat használt itt, legutoljára talán azt a negatív kicsengésű fogalmat vagy félmondatot, hogy mikor valljuk be a hibánkat, hogy olyan súlyos hibát követtünk el, hogy a közsférában a nyugdíjasok foglalkoztatását nem engedjük, nem tettük lehetővé. Miután azt látom, hogy néhány alkalommal a jobbikos képviselők emlékezete nem túl pontos, szeretném elmondani, hogy abban az időben, amikor megszületett ez az intézkedés - 2013-at mondott ön -, akkor egy másfajta helyzet volt Magyarországon.

(16.30)

Akkor kellett segíteni azokon a fiatalokon, azokon a középkorú embereken, akik éppen munkát kerestek, hogy el tudjanak helyezkedni. Ennek következménye volt, ennek a helyzetnek a következménye volt az, hogy nem a nyugdíjasok munkában maradását vagy foglalkoztatását alkalmaztuk prioritásként. De megváltozott a helyzet. Ebből is lehet látni, hogy a kormány mindig, a megfelelő helyzetet elemezve, a megfelelő módon próbál a helyzetre reagálni.

Ennek a reakciónak egyik nagyon fontos eleme volt, ami épp a napokban került a parlament elé jogszabály-módosításként, a nyugdíjas-szövetkezetek működése, aminek a segítségével sok-sok nyugdíjas kerülhet vissza a munkaerőpiacra, többek között azért, hogy azt a munkaerőigényt, amit a munkaerő-

piac közvetít és követel a mai magyar gazdaságtól, ki tudjuk elégíteni. Ennek egy része lehet az a problémamegoldás is, amit problémaként fölvetve ön elmondott az előbb, és amire mi reagálunk is majd megoldásként. Ugyanis dolgozunk olyanfajta javaslatokon, amelyek erre a problémafelvetésre is választ tudnak adni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Annak a 600 ezer magyarnak, aki kitántorgott külföldre, mert itthon Magyarországon nem találta meg a boldogulását, azoknak problémájára nem lesz elég a nyugdíjas-szövetkezetek kérdése.

És mivel az imént Rétvári Bence államtitkár úr egy névsorolvasást tartott, akkor most engedjék meg, hogy én is egy névsorolvasást tartsak, hogy kik voltak azok, akik elutasították azt a jobbikos javaslatot, amely a nyugdíjtörvény megváltoztatását célozta volna, tehát kik azok, akik a Fidesz-KDNP soraiban a megszorító intézkedések támogatói: így például Selmeczi Gabriella, Bene Ildikó, Kovács József, Kovács Sándor, Molnár Ágnes, Révész Máriusz, Zombor Gábor és Harrach Péter. Igen, hoppá!

Pontosan az önök soraiban nagyon szép számmal vannak olyanok, akik a nyugdíjasokat nem akarják támogatni, akik támogatják továbbra is azokat a megszorító intézkedéseket, ami még a Gyurcsány-kormányt is megszegyenyítené. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Miután a mostani egyperces válasza nem az én kétperces reagálásomra adott válasz volt, ezért nem is akarnék tovább beszélni arról a problémáról, mert ezek szerint az nem is akkora probléma önök szerint, mint amennyire fontosnak tartotta, hogy megfogalmazza címében is és tartalmában is a felszólalását.

Viszont arra szeretnék mindenképpen reagálni, hogy ez a 600 ezer, az 600 ezer-e vagy sem. Nagyon komoly viták folynak, és nem biztos, hogy ki lehet felelősségteljesen ejteni valakinek is a száján ezt a 600 ezres számot, ha nem tudja bebizonyítani, hogy ténylegesen ennyien vannak-e. De nem is ez a probléma. Ön azt mondta, hogy kitántorgott 600 ezer ember az országhatáron túlra. Én nem bántanám meg azokat az embereket egy ilyen jelzővel, mint amivel ön illette most azokat az embereket, akik időlegesen, időszakosan külföldön vállalnak munkát. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Talán azért, hogy egy kis tapasztalatot, egy kis gyakorlatot szerezzenek saját szakmájukban, és utána visszatérnek.

Nagyobb megbecsülést minden egyes olyan embernek, aki máshol is kipróbálja magát, mint amit ön megadott nekik! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Hegedűs Lorántné Cseresnyés Péterrel vitatkozik.)* Képviselőtársaim! Ez egy másik műfaj. A párbeszéd műfaja máshol zajlik, itt meghallgatjuk egymást, a kérdést és választ - mindenki számára. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Demeter Márta, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnökhöz... - *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Képviselőtársaim! Hozzájárulnának, hogy folytassuk az ülést? Köszönöm. - , „Hol marad az Orbán-terv?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DEMETER MÁRTA (LMP): Nem fogadom el, elnök úr. Miniszterelnök úrnak személyesen kell majd válaszolnia. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Kinek van igaza?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Bár érinti miniszter urat, megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Rezsicsökkentés emberéletek árán is?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Demeter Márta: Elfogadom.)* Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! 2016 közepén önök átszervezték a kéményseprőipari szolgáltatást. A kormányzat ebbe bele sem szólhatott volna, de mégis alaptörvény-ellenesen a lakossági szolgáltatás, vagyis a feladat 90 százalékát a katasztrófavédelemhez telepítették. Ingyenes lett a szolgáltatás, de innentől a

katasztrófavédelem emberei szabtak meg mindent, akik nem értenek ehhez, és sok helyen innentől nem is volt kéményellenőrzés.

A tűzoltói segélykérések száma a szén-monoxid-riasztás miatt ezért négyszerese lett, és az utóbbi egy évben megduplázódott a halálesetek száma, legutóbb két gyermek halt meg szén-monoxid-mérgezésben. Most, hogy ne önkön és a katasztrófavédelmen száradjon az a felelősség, hogy nem dolgoznak, inkább eltörlik a családi házak esetében a kötelező kéményseprést. Azért, mert önkön nem tudnak egy feladatot ellátni, inkább eltörlik magát a feladatot.

Államtitkár Úr! Rengetegen fűtenek fával vagy hulladékkal. Ők még nagyobb veszélyben vannak innentől kezdve. Tényleg az emberekre bíznák azt, hogy megítélik, mikor kell a kéményt karbantartani? Államtitkár úr, egész településeken fog megszűnni a kéményseprés. Jön a fűtési szezon, emberek fognak meghalni.

A kérdéseim: mit tesznek azért, hogy ne haljon meg több ember a maguk felelőtlen döntései miatt? Kérdésem, hogy egyeztetnek-e végre a szakmával, illetve, hogy visszavonják-e a mostani és az egy évvel ezelőtti, emberéleteket követelő módosításokat. Tudja, államtitkár úr, azokat, akik áldozatul estek ezeknek a borzasztó döntéseknek, már nem tudják visszahozni, viszont most még megelőzhetik ezeknek a módosításoknak a visszavonásával, hogy még többen haljanak meg a felelőtlen döntések miatt.

Tehát így néz ki önkönél a rezsicsökkentés? Emberéletekbe kerül? Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is visszautasítom az állításait. Egyfelől az a kijelentése értelmezhetetlen, hogy a kéménysepréssel kapcsolatos jogszabályokat a parlament ne változtathatta volna meg. Megtette, megtehetette. Nyilvánvalóan, ha nem így lett volna, akkor ezt az Alkotmánybíróság megakadályozta volna. Másfelől a kéménysepréssel kapcsolatos feladatok soha nem voltak olyan magas színvonalon ellátva, mint a jelenlegi időszakban. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha ön ismeri a kéménysepréssel kapcsolatos korábbi anomáliákat, pontosan tudja, hogy a polgárok alapvetően adóként kezelték, egy cetlivel intézték el a kéményseprést. Azok a szakmai szervezetek, amelyek ma hangosan kiabálnak kéményseprés ügyben, az elmúlt évtizedekben hol voltak, amikor több százezer kémény vált rendkívül rossz állapotúvá, és ezek a rendkívül rossz állapotok a mostani felmérések, felülvizsgálatok alkalmával derültek ki, kerültek elő.

Tisztelt Képviselő Asszony! Minden bérházban, minden tömbházban, minden emeletes házban és

minden olyan házban, ahol nem egyetlen tulajdonos döntése és szándéka alapján történik a kémények ellenőrzése, ott továbbra is a hagyományos rendszerben, előre kiértesítve a katasztrófavédelem emberei fogják elvégezni a kéményseprést ott, ahol a katasztrófavédelem végzi. Egyébként tájékoztatom, hogy az önkormányzati feladat alapján ma is az ország mintegy 60 százalékán nem a katasztrófavédelem végzi a kéményseprést, az önkormányzatok döntése volt, hogy kire bízzák.

Azokban a házakban, ahol a tulajdonos a saját lakóházában lakik, tehát egyedül álló ház, családi ház, valóban a tulajdonos eldöntheti, hogy mikor hívja ki a kéményseprőket, és az általa meghatározott időpontban fogják elvégezni ezt a szolgáltatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Államtitkár Úr! Meg vagyok döbbenve ezen a cinikus válaszon. Képes azt mondani, hogy soha nem látták el ilyen magas színvonalon a kéményseprést! Ezt magyarázza meg azoknak, akiknek meghalt a családja, ami megelőzhető lett volna, ha továbbra is kéményseprők végzik a kéményseprést!

Újra kérdezem: ez a rezsicsökkentés? Mosolyogva szúrják hátba a társadalmat! Ilyen alapon milyen feladatot fognak még megszüntetni? A műszaki vizsgát az autókra vagy a tankötelezettséget? *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* Végül is ezt hogyan gondolják? Emberéletek kerülnek veszélybe, és ez megelőzhető lenne. Egyeztessenek a szakmával, végezzék újra kéményseprők a kéményseprést! Nem működhet ez másképp!

És ilyen rendkívül cinikus válasz nem elfogadható. Ön most szinte a kéményseprőszakmát hibáztatja. Sem jogi, sem morális alapja nincsen erre. Változtassanak, most még megtehetik! Köszönöm. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Oné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ismételtlen visszautasítom az összes állítását. Egyébként, ha Magyarországon élne és ismerné a helyzetet, nagyon jól tudná, hogy *(Demeter Márta széttárja a karját. - Derűltég az ellenzéki pártok padsoraiból.)* rendkívül sok kritika érte a kéményseprést az elmúlt időszakban. *(Szilágyi György: Kétszer annyi haláleset... Mivel magyarózod? - Az elnök csenget.)*

Az pedig nagyon sajnálatos, hogy emberek halnak meg a fűtési szezonban, azt azonban el kell mon-

dani, hogy ezek a halálesetek döntően nem a kémények állapotából, hanem a tüzelőberendezések rendkívül rossz állapotából erednek. *(Bangóné Borbély Ildikó: Bejött a rezsicsökkentés! Szárnyal a gazdaság! Jobban élünk!)* Azért is szabályoztuk úgy egyébként, hogy a tüzelőberendezések cseréjénél, a kazánok cseréjénél olyan korszerű tüzelőberendezéseket kell beépíteni, amelyek kívülről szívják a levegőt, és nem a lakótérből szívják be a levegőt. Tehát nagy különbség van abban, hogy a haláleset vagy a baleset a kémények miatt vagy pedig a tüzelőberendezések rossz állapota miatt történik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Bangóné Borbély Ildikó: A szegénység miatt, államtitkár úr! A dübörgő gazdaság miatt!)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés... Képviselő Asszony! Az előbb nem akartam önt figyelmeztetni, de úgy látszik, hogy mindenképp meg kell tegyem. Ezt a kérdést Demeter Márta képviselő asszony tette fel *(Bangóné Borbély Ildikó: És?)*, és ön végigkommentálta. *(Bangóné Borbély Ildikó: Persze!)* Szíveskedjen kérdést feltenni, és megkapja rá a választ! *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem vettem komolyan, elnök úr!)*

Tisztelt Országgyűlés! Budai Gyula, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez... *(Moraj az MSZP és a Jobbik padsoraiból. - Budai Gyula: Féltek, mi? - Derűtség és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között: Csak nem Czeglédy? Üljön le! - Az elnök csenget.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Kölcsönösen tiszteljük annyira egymást, hogy lehetőség van a szó megadására az Országgyűlésben. Azt gondolom, én ezt megteszem önökkel, és elvárhatom joggal.

Tisztelt Országgyűlés! Budai Gyula, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hová tűnt a 4-es metró projektből ellopott pénz?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszkérésre Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a védelmet, elnök úr, de úgy gondolom, hogy még meg tudom magamat védeni néhány hóbörgő képviselőtársamtól a jobbikos padsorokban.

Minden idők legnagyobb korrupciós botrányában, a négyesmetró-beruházásban több száz milliárd forint tűnt el, és most már teljesen egyértelművé vált, akár a nyilvánosságra került adatok, akár az OLAF-jelentés alapján, hogy ezeknek a pénzeknek a jelentős része szocialista és szabad demokrata kormányok képviselőihez került. *(Szilágyi György folyamatos közbeszólásai.)* Ezek között vannak olyan képviselők, akik jelenleg is aktívan politizálnak, illetve szeretnének a balliberális oldal meghatározó alakjai lenni, akár Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon,

Medgyessy Péter, Demszky Gábor, Horváth Csaba, Gy. Németh Erzsébet vagy Hagyó Miklós. *(Szilágyi György: Elszámoltatási biztos...)*

Tehát, mint ahogy mondtam, közel 166 milliárd forint tűnt el a metróberuházásból, ez a metróberuházás mintegy egyharmada, és ezek a jelentések, amelyek ezt támasztják alá, egyértelműen a szocialista és szabad demokrata kormányok felelőségét határozzák meg. Tehát mindenképpen meg kell találni a pénzt, illetve el kell számoltatni azokat a személyeket, akik felelősek ebben, akik ellopták, illetve elcsalták a metróberuházásból származó összeget, ugyanis ne felejtjük el, hogy az Európai Unió közel 59 milliárd forint visszafizetésére kötelezte Magyarországot a beruházás kapcsán.

Ugyanakkor továbbra is egyértelmű, hogy az MSZP továbbra is falaz azoknak a személyeknek, akik érintettek ebben az ügyben. Nem véletlen, hogy sem a parlament gazdasági vizsgálóbizottsága, sem pedig a fővárosi vizsgálóbizottság előtt egyetlen szocialista politikus nem jelent meg, kivéve Medgyessy Pétert, de ő nem tagja a Szocialista Pártnak; sem Gyurcsány Ferenc, sem Hagyó Miklós, sem Demszky Gábor nem vállalta a felelőséget, hogy megjelenjen a bizottság előtt.

Kérdezem az államtitkár urat, hogy ebben az ügyben mi az álláspontja. Mikor derül ki végre az igazság, és mikor kapunk konkrét választ arra, hogy hová *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* tűntek ezek a pénzek? Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Szilágyi György: A volt elszámoltatási biztos kérdezi...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban így van, az OLAF által lefolytatott vizsgálat és nyilvánosságra hozott jegyzőkönyv alapján egy 452 milliárdos összértékű projektből 167 milliárd összegnél találtak szabálytalanságot, 64 darab szerződés vonatkozásában. Ebből, ahogy ön is említette, 59 milliárd az, ami EU-s finanszírozás, úgyhogy ha a jogalapja és az összecszerúsége megáll, Magyarországot ennyi visszatérítési kötelezettség terheli. Természetesen ugyanilyen kár éri a többi részt, ami részben a magyar költségvetés és nem utolsósorban a Fővárosi Közgyűlés finanszírozásából került kifizetésre.

Tisztelt Országgyűlés! Az ügy az összecszerúségen túlmenően azért is igényel a megszokottnál több figyelmet és komolyságot, mert amióta az OLAF-jelentés, tehát az Európai Unió vizsgálóbizottságának a jelentése nyilvános, azóta a volt liberális és szocialista politikusok elnémultak, a korábbi támadó hangvételű nyilatkozatok után jelenleg már az ügyvédek útján, rajtuk keresztül ismerhetjük meg - ha egyáltalán közölnek ilyet - az álláspontjukat.

A kormány és a parlament visszaélések felderítését szolgáló és az ügy kivizsgálását segítő erőfeszítéseit nem segítik, a felállított bizottságok munkájában nem működnek, illetve nem működtek közre, ott - az ön által is említett Medgyessy Péter kivételével - nem jelentek meg.

A Fővárosi Önkormányzat által felállított bizottságnak az elmúlt napokban közzétett záró jelentése lényegében ugyanezt tartalmazza, azzal a házon belüli vizsgálati tanulással és eredménnyel, hogy meggyőződésük, hogy ilyen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* jellegű forgalmazást és pénzeket aktív szabad demokrata és szocialista közreműködés nélkül nem lehetett volna lebonyolítani. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak. Parancsoljon!

BUDAI GYULA (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, hogy az a vizsgálati jelentés, amelyet a fővárosi munkacsoport elkészített, valóban hamarosan a Fővárosi Közgyűlés elé kerül, és abból egyértelműen és világosan ki fog derülni, hogy kik károsították meg a magyar állampolgárokat; kiknek és milyen pártoknak a kasszájába vándoroltak a metróberuházás során ellopott, elcsalt pénzek.

Ugyanakkor az is teljesen egyértelmű, hogy a magyar választópolgárok, a magyar állampolgárok jogosan tartanak igényt arra, hogy megtudják, kiknek a neveit rejti a metródoszsié, kik azok a személyek, akik valóban érintettek ebben az ügyben. Teljesen egyértelmű, hogy minden szál a szocialistákhoz és a szabad demokratákhoz vezet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Természetesen a jelentés és majd az azt követő nyomozati eljárások után a felelősöket fel kell kutatni és felelősségre kell vonni. Hangsúlyozni szeretném azonban, hogy ez nem a kormány feladata, hanem a nyomozó hatóságé és az igazságszolgáltatásé.

Ha a felelősök személye minden kétséget kizáróan tisztázódott, akkor a büntetőjogi szankciókon túlmenően vissza kell szerezni az elcsalt vagyontokat is. Ebben a kormány egyébként mind a hatóságoknak, mind a fővárosnak minden lehetséges segítséget megad. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Az útról, a Kiserdőről**

és az emberekről. Velük mi lesz?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, alelnöktársamat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Igen, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, alelnök úr.

(16.50)

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Választókerületemhez tartozik Wekerletelep a XIX. kerületben. Igazi lokálpatrióta emberek lakják, lakóhelyüket óvó, környezettudatos emberek. Az elmúlt időszakban nagy felzúdulást váltott ki közöttük az új Duna-hídhöz kapcsolódó úthálózat, illetve annak terve. Arról van szó, hogy egy új Duna-hidat terveznek, hagyományosan ez a Galvani híd megújításának, illetve megépítésének új lehetősége. Ehhez az kapcsolódott, hogy egy bejelentés nyomán a ferencvárosi területen lévő, a Határ úttal szomszédos, másik oldalán a wekerletelepieket érintő kiserdő ügyében elég rémületes felszólalások történtek. Tisztelt Államtitkár Úr! Idézek egy mondatot: „Bizonyos szempontból elfogadható a lakossági aggály,” - már ez is olyan fura - „amely a kiserdön keresztül vezetett nyomvonalal szemben fogalmazódik meg. Ugyanakkor szakértői szempontokkal alátámasztható, hogy a kiserdő igénybevétele nem jelent olyan mértékű környezeti érdeksérelmet, mint a jelenlegi, súlyosan jogellenes környezeti állapot fenntartása.”

Ebben a kérdésben az elmúlt napokban, hetekben több budapesti polgármester, főpolgármester úr is megnyilatkozott, de a kormány, illetve a kormány képviselője nem. Azt kérem a minisztériumtól, annak képviselőjében államtitkár úrtól, hogy legyen szíves elmondani nekem, itt mi a helyzet: vesztélyben van-e a kiserdő, hogyan tervezik ennek a hídnak az úthálózatát, és a környezetszennyezés kérdése hogy áll? Nekem sokkal fontosabbak az ott lakók, az emberek, mint bármilyen nyomvonal. Tisztelettel kérdem államtitkár urat, mi erről a véleménye. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a rövid és középtávú közútfejlesztési program tartalmazza a Fehérvári úti csomóponttól kiindulva, a Csepel-szigeten át, az Illatos út nyomvonalában, az Üllői útig vezető komplexumot. Ennek egy része egy kétszer

háromsávós Duna-híd, az ön által is említett Galvani híd, valamint a soroksári ág kereszteződése is.

A hídhoz kapcsolódó utak tervezetetének beruházói feladatait a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő látja el. A tervezés során megvalósíthatósági tanulmány, környezeti hatástanulmány és engedélyezési tervek készülnek. A megvalósíthatósági tanulmány feladata a meglévő állapot felmérése és a tervezendő műszaki tartalom meghatározása. Tehát nem kiviteli tervek, hanem megvalósíthatósági tanulmány. A tanulmányterv egyik változata kapott a sajtóban visszhangot.

A tervezés során több nyomvonalváltozatot is vizsgálunk a szakértők, amelynek során költséghatékonyság mellett a kiserdő megtartása kiemelt cél. Az elkészült változatokat bemutatják majd minden érintettnek, és ezt követően mind az önkormányzatok, mind a lakosság véleményének meghallgatását követően fogadják el tervszűri keretében a végleges nyomvonalat. Jelenleg tehát végleges nyomvonal nincs.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót alelnök úrnak.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! A már előbb említett környezettudatos lakók a köztársasági elnök úrhoz fordultak levélben. Őszintén remélem, hogy a köztársasági elnök úr - nyilván a kormány véleményével egyezően - azt fogja tudni nekik írni, hogy a kiserdő nincsen veszélyben. Szeretném ezért kérdezni még egyszer államtitkár urat - hiszen ön arról beszélt most, hogy több változat van, ezek közül a változatok közül az egyik igenis veszélyezteti a kiserdőt -, kérem szépen, hogy világosan elmondhassam az ott lakóknak a választókerületben, garantálja-e a kormány, hogy nincsen veszélyben a kiserdő, ami ezeknek az embereknek, egyébként ferencvárosiaknak, kispestieknek, Wekerletelepen élőknek igenis fontos, nekem is szívügyem. Tisztelettel kérem válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Nem csak önnek, másnak is fontosak az ott lakók mindennapjai. A kiemelt budapesti beruházások kormánybiztosa és a főpolgármester kérésére - éppen az ön által mondottak miatt is - a természeti környezetet megóvó műszaki megoldások és nyomvonalváltozat vizsgálata indul meg.

*(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost
Földi László váltja fel.)*

A zöldfelületek védelme és a helyi lakosság életminőségének megőrzése, javítása érdekében a

terveket egyeztetni kell az önkormányzatokkal. A végleges döntések csak a lakossági vélemények ismeretében, a kormányzat és a helyhatóságok bevonásával születhetnek meg, reményeim szerint olyan eredménnyel, amit ön is kíván. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, avagy miért nem hajlandóak figyelembe venni megannyi dolgozó panaszát, és miért állnak még mindig a multik oldalán a dolgozói igényekkel szemben?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A korkedvezményes nyugdíjak kérdése majd' félmillió embert érint ma Magyarországon, 460 ezren megfáradtak, megbetegedtek a munkában, már nem alkalmasak a kemény fizikai munkára nyolcórás beosztásban. Ennek a majd' félmillió dolgozónak legalább 80-90 százaléka fizikai munkás, jelentős részük pedig a nehéziparban dolgozik.

Egy személyes példát szeretnék hozni szülővárosomból, Dunaújvárosból. Egy vezető tűzoltó mondta el nekem, hogy milyen megalázó körülményekkel kell szembenéznie egy olyan lánglovagnak, aki az emberek szolgálatára tette fel életét. Évtizedes munkavégzés után, amibe beleöregedett az a szegény tűzoltó, portásként kell tengetnie nyugdíjáig hátralévő éveit, már nem tud olyan fürgén a létrára felleszaladni tömlővel a vállán. És hogy miért történt ez? Mert már nem tud élni a korkedvezmény adta nyugdíj lehetőségével, amire pedig ő számított.

De a Vasműben is ugyanez a helyzet. Egy ott dolgozó munkás mesélte el nekem, hogy a nehéz fizikai munka bizony egész egészségére komoly hatással volt, és mire eléri a nyugdíjkorhatárt, egészségügyileg teljesen tönkre fog menni, nem élvezheti úgy a nyugdíjas éveket, mint ahogy számított rá, korkedvezményes nyugdíjjal nem tud élni, mert elvették azt tőle.

De sajnos önök a jövő generációjára sem gondolnak, hiszen nem hajlandóak foglalkozni az ő bérükkel sem, az ő nyugdíjukkal sem, hiszen a mostani fiatalok, gyermekek, unokák, ha a bérünökre számíthatnának, kiszámítható lenne a nyugdíjuk, hiszen magasabb bérek esetén magasabb nyugdíj is járhatna.

Szeretném tehát tisztelettel kérdezni, hajlandók-e figyelembe venni megannyi dolgozó panaszát.

Miért nem állnak még mindig a dolgozói igények mellé a multikkal szemben? Illetve terveznek-e valamilyen formában legalább tárgyalni a kordedvezményes nyugdíjak visszavezetéséről, vagy majd ez is az új Jobbik-kormányra vár 2018 után? Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ma már az sokszor elhangzott, a Fidesz-KDNP arra törekedett, hogy mindenki számára a munkavégzés lehetőségét felkínálja, hogy aki Magyarországon dolgozni akar, az Magyarországon dolgozni tudjon, és mindemellett Európa egyik legalacsonyabb, ha nem legalacsonyabb személyi jövedelemadóját fizesse. Éppen ezért indítottuk be azokat a programokat, amelyek több mint 700 ezer új munkahelyet hoztak létre, és ma már Magyarországon 4,4 millió ember tud dolgozni.

Azok számára, akik olyan munkakörben vannak, amely bizonyos fizikai adottságok miatt - vagy azért, mert igénybe veszi, vagy azért, mert speciális elvárások vannak - egy idő után nem gyakorolható, éppen ezért az ő számukra más munkaköröket kell felajánlani, hiszen nyilvánvalóan valaki egy erős fizikai megterheléssel járó munkát nem tud sok-sok évtizeden keresztül vinni, de akkor pár évtized múlva egy olyan, a fizikumát kevésbé megterhelő munkakör betöltésére lesz alkalmas, amivel továbbra is dolgozni tud. Tehát az aktivitását megőrizheti, a jövedelme magasabb, hiszen általában a munkajövedelmek magasabbak, mint a nyugdíjjövedelmek, Magyarországon a nyugdíjjövedelem az a munkajövedelem 70 százalékát teszi ki, míg az Unióban körülbelül 57 százalék az átlag.

(17.00)

Tehát mindenki számára az az előnyösebb, ha egy olyan munkakört tud hosszú távon is betölteni, amelyből magasabb jövedelemre tesz szert, csak ehhez arra volt szükség, hogy Fidesz-KDNP-kormány legyen Magyarországon, és valóban létrejöjjenek új munkahelyek, és valóban csökkenteni tudjuk az adókat.

Azt a félmondatát pedig nem is tudom hova tenni, tisztelt képviselő úr, hogy ne a multik oldalára álljon a kormányzat. Nem tudom pontosan, hogy miből gondolja, hogy ez a kormány a multik oldalán áll *(Dr. Staudt Gábor: Az egy munkahelyre adott támogatás összege!)*, a bevezetett bankadó alapján gondolja, a biztosítókra kivetett különadóra gondol, az energetikai cégekre kivetett különadóra gondol, az Erzsébet-utalványok rendszerére, amelyet korábban pár francia multicég vitt, a minimálbérek radikális emelésére, vagy azon kötelezettségszegési eljárás-

sokra, amelyeket multicégek magyarországi gazdasági extraprofitját visszaszorító törvényjavaslatok miatt indítottak el Magyarország ellen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót Pintér Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, én arra gondoltam, hogy önök, amikor kivezték a kordedvezményes nyugdíjat, megígérték azt az embereknek, hogy az a járulék, amelyet a nagyobb cégek fizettek be a kordedvezményes nyugdíj fedezetére, az emberek bérében fog majd realizálódni. Sajnos ez nem így történt. A multik benyelték ezeket az összegeket, tehát önök csúszattak, vagy úgy is mondhatnám, hazudtak, és a multik oldalára álltak, az emberek érdekeivel szemben.

De sajnos azt is kell mondanom, hogy a beteg emberek érdekeit sem veszik figyelembe, és nem engedik őket kordedvezménnyel nyugdíjba. Önök megfosztották ettől a lehetőségtől ezeket az embereket, de azt szeretném azért elmondani és tisztázni mindenkinek, hogy 2018 tavaszától a Jobbik-kormány ezt a rendszert vissza fogja vezetni, az emberek számíthatnak rá. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nyugdíjügyben a Jobbik már mindent mondott és mindennek az ellenkezőjét is. 2010-ben követelték a kötelező magánnyugdíjrendszer megszüntetését. Amikor ez megszűnt, akkor utána pár évvel, amikor nagy fordulatot vett a Jobbik politikája, már utólag elleneztek ezeket a lépéseket. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Úgyhogy azt hiszem, hogy sem a magyar nyugdíjasok, de a magyar dolgozó emberek sem bízhatnak egy olyan pártban, amely bármikor eladja magát egy milliárdosnak, legyen szó akár külföldi, akár magyar milliárdosról; a Jobbik esetében egy magyar milliárdosról beszélhetünk.

Ugyanakkor azt hiszem, hogy arra minden magyar ember büszke lehet, hogy az elmúlt egy évben 12 százalékkal nőtt a bérek értéke. Végre többet keresnek az emberek, és ez többet is ér. Nem inflálódik el a bérnövekedés, viszont valódi bérnövekedés indult be. 2010-14 között úgy tudtuk az emberek élet-színvonalát javítani, hogy csökkentettük a rezsikiadásait, és mindemellett csökkentettük az adókat, ezáltal több jövedelem maradt ott a családi adózási rendszerben, és kevesebb kiadásuk volt. 2013 után pedig beindult a gazdasági növekedés, ami most már érezhető bérnövekedéseket is jelent, de a bérnövekedésre csak Magyarországon lehet alapozni. Ami légvárat önök építenek, hogy Brüsszelből növelik a magyar béreket, azt hiszem, ezt senki se veszi komo-

lyan, a saját szavazóik sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm együttműködésüket, és az ülés vezetését átadom alelnöktársamnak. *(Taps.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Öröm számomra, hogy újra köszönhetem képviselőtársaimat. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen eszközökkel segíti a kormány a sportutánpótlás nevelését?”** Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Sávolt-Szabó Tünde államtitkár asszonyt jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e államtitkár asszonyt válaszadónak. *(Jelzésre:)* Jelzi képviselő úr, hogy elfogadja. Hollik István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Magyaroknak lenni mindig jó érzés, de idén több okunk is volt arra, hogy kifejezetten büszkék lehessünk. Elég, ha csak arra gondolunk, hogy két olyan fontos sporteseményt rendezett Magyarország, amely öregbítette országunk jó hírét.

Az egyik az Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivál volt, aminek Győr adott otthont, illetve a valaha hazánkban rendezett legnagyobb és legrangosabb sporteseményre is idén került sor, a vizes vb-re. *(Szilágyi György: A masters vb...)* Ez megadta nekünk a lehetőséget, hogy itthon szurkoljunk legjobbainknak, Hosszú Katinkának, Cseh Lászlónak vagy éppen a legújabb felfedezett sztárúszónak, Milák Kristófnak is. És különösen kiemelkedő eredmény az, hogy kilencedik helyen zártunk az éremtáblázaton, hogy tudjuk, hogy például az úszósportban rendkívül nagy a nemzetközi verseny.

Annak érdekében, hogy a jövő Hosszú Katinkái is fel tudjanak nőni, és hasonló szép eredményeket tudjanak produkálni, fenntartva ezzel Magyarország sportnagyhatalmi státuszát, rengeteget kell tennünk. Éppen ezért a KDNP frakciója támogatja a kormány sportpolitikáját, támogatja azt, hogy a kormányzat kiemelt ágazatként kezelje a sport ügyét. Tudjuk, hogy a sikerért áldozatot is kell hoznunk. Nem csak a sikerek fényében kell tündökölni a politikának, mint a szocialista-szabad demokrata kormányok idején. Az nem működik, hogy az eredményekre büszkék vagyunk, de közben demagóg módon ócsároljuk a kormány sportlétesítmény-fejlesztési programjait. Tettekre van tehát szükség a szép eredményekhez.

Éppen ezért tisztelettel kérdezem államtitkár asszonyt, milyen eszközökkel segíti a kormány az utánpótlás-nevelést a sport területén. Köszönöm

szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: Volt egy masters vb is! Nem értesz hozzá!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sávolt-Szabó Tünde államtitkár asszonynak, ugyancsak kétperces időkeretben.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy válaszomat egy fantasztikus hírrel kezdjem. A mai adatok szerint Magyarországon a leigazolt sportolók létszáma átlépte az 500 ezret. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Korózs Lajos: Én is benne vagyok!)* Pontosabban 501 ezer versenyengedéllyel rendelkező sportolónk van, akiknek több mint a fele utánpótláskorú. Fialat tehetségeink teljesítménye teljeskörűen igazolja, hogy az a stratégia, amely mentén a hazai utánpótlás-nevelést felépítettük, beváltotta a reményeinket, és meggyőző eredményeket produkál. A sportolók létszámának jelentős növekedése is ezt támasztja alá, hiszen a kiemelt sportágak esetében az emelkedés 35 százalékos, míg a látvány-csapatsportágaké 72 százalék. A sporttörvény módosításával az utánpótlás-nevelés állami támogatása is egysátozós finanszírozási rendszerben történik, így közvetlenül biztosítjuk a forrásokat az utánpótlás-nevelési programok szakmai megvalósításáért felelős sportági szakszövetségek részére.

(Szávay István elfoglalja a jegyzői széket.)

Az a cél, hogy a tehetséges gyermekek az ország minden területén minél fiatalabb korban, képzett edzővel, biztonságos, jól felszerelt létesítményekben edzhessenek, olyan szakmai lehetőségekhez juthassanak, amelyek elősegítik tehetségük kibontakozását a sport területén. Ennek érdekében alakítottuk ki az utánpótlás-nevelési stratégiánkat, a Héraklész-programban 6-14 éves korig, a „Sport XXI” programban pedig 15-23 éves kor között zajlik a fiatalok felkészítése, támogatása és versenyztetése. A program sikerességét igazolja, hogy szinte minden felnőtt válogatottunk héraklész-sportoló volt.

Ki kell emelnem a sportiskolai rendszer támogatását, a nemzeti élsport- és utánpótlás-nevelési képzési központok fontosságát, az akadémiai rendszer szerepét, valamint az edzői háttérmunka elismerését, amelynek érdekében utánpótlás-nevelési edzésprogramokat vezettünk be. Ez az életpályamodell és az utánpótlásprogramok támogatása segíti a jövőben is a sikeres utánpótlás-nevelést. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Egyperces viszonzulásra Hollik István képviselő úré a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a választ, államtitkár asszony. Azt gondo-

lom, hogy az ön által elmondottakból is kitűnik, hogy a kormány és a Fidesz-KDNP valóban stratégiai ágazatként tekint a sportra. Ennek két oka is van, van egy gazdasági oka. Tudjuk azt, hogy minden, sportra fordított forint megtakarítást jelent az egészségügyben, illetve azt is tudjuk, hogy a sportnak a nevelésben milyen kiemelkedő szerepe van. Tudjuk azt, hogy aki sportol, az meg fogja tanulni, hogy teljesítményt csak kemény munkával lehet elérni.

Ahogy ön is elmondta, láthatjuk, hogy az igazolt sportolók száma jelentősen, a látvány-csapatsportágak esetében 70 százalékkal nőtt, ez igazolja azt, hogy a kormány a sportpolitika tekintetében is jó irányba indult el. Bátorítom a kormányt arra a Fidesz és a KDNP frakciójának nevében, hogy ezen az úton, amin elindultunk, haladjunk tovább. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár asszonyt is.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Büszkén mondhatom, hogy az egymásra épülő utánpótlás-nevelési rendszer eredményei egyértelműen megmutatkoztak az elmúlt hónapokban, a nemzetközi viszonylatokban is elismerést arattak. 81 arany-, 84 ezüst- és 63 bronzérem mutatja a hazai utánpótlássport nagyszerű eredményeit, amelyeket ifjúsági, kadett, junior és serdülő világeseményeken szereztek a sportolóink a nyári hónapok alatt. Universiadén 52 éve nem volt ilyen sikeres a magyar csapat. A győri EYOF-on eddig legjobb szereplésünk volt az idei, a junior úszó-vb-n sportolóink sporttörténelmi sikereket arattak, de sorolhatnám a junior teniszeredményeket, a fiatal dzsúdós sikereket, az öttusa, a kajak-kenu sportág eredményeit.

De a sor hosszú, ami azt mutatja, hogy a hazai utánpótlás is sikerpályán van, amely munkát a szakmai igényeknek megfelelően fogjuk folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mikor lesz elszámolás?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. *(Ikotity István bólint.)* Jegyző úr jelzi, hogy elfogadja válaszádonak Fónagy Jánost. Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzőjéé a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Itt az ideje, hogy a kormány szembenézzen azzal, hogy mi maradt a vizes vb után. Ott van két uszoda, az egyik a Tüske-

csarnok komplexumban, a másik a Dagály, Duna Aréna néven ismert, amit nem használhatnak a budapestiek. Ott van a letarolt Duna-part. Ott van a szinkronúszás helyszínén, a Városligeti-tó, a csónakázó helyén egy rom, ami továbbra sem került eltakarításra. És ne feledkezzünk meg a margitszigeti Kaszinó épületéről, 1,2 milliárd forintból sikerült úgy elkészíteni, hogy a vizes vb idejére el sem készült, pedig funkciója lett volna. Ennek kapcsán nyomozás is indult. Lázár János az esettel kapcsolatban azt mondta, hogy esetleges felelősségre vonásról is szó lehet. A jelentős késés ellenére nem hívták le a többmillió kötbért. A kormányznak, úgy látszik, nincsen erre szüksége. Vajon miért?

Miközben a budapestiek vesztek a beruházásokkal járó természetrombolás miatt, a vizes vb költségei az egekbe szaladtak. Emlékezzon csak államtitkár úr a 2013-as kormányhatározatra, ami még 14 milliárdos összegről beszélt, és ennek a tízszeresére, 140 milliárdra vagy még ennél is többre növekedtek a költségek. És még nem beszéltünk arról, hogy milyen nem várt kiadások lesznek akár a romok eltakarítására, területrendezésekre. Ennek költségeit az emberek állják, mi álljuk drága adóforintokból.

Tisztelt Államtitkár Úr! Normális-e ön szerint, hogy az eredeti tervekhez képest tízszeresére duzzadt a vizes vb költségvetése? Normálisnak tartja-e, hogy méregdrága sportkomplexumok épüljenek, amelyeket az emberek nem tudnak használni? Számon fog-e kérni bárkit is az értelmetlen megvalósításért? Elfogadhatónak tartja-e azt, hogy a magyar állam zokszó nélkül a tízszeresét kifizeti a projekt eredeti költségvetésének? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* S végül normális-e, hogy az irreális drágulásnak nincsenek szakmai és politikai felelősei? Ki fizeti meg ennek az árát, államtitkár úr? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót, mint már említettem, Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Meg kell mondanom, hogy sem az ország, sem az én jóérzéseimet nem tudja elvenni egy sikeres sportrendezvénytől. Még akkor is, ha ennek a számai valóban kezdetben is jelentősek voltak.

Ne haragudjon, egyszerűen nem igaz, amit ön mond, hogy tízszeresére duzzadt. *(Ikotity István széttárja a két karját.)* Azt az elején is tudtuk, hogy ez nem egy olcsó dolog, ugyanakkor a világ harmadik legnagyobb sportrendezvényét nem lehet úgy megszervezni, hogy arra nem áldozunk.

Egyébként a világbajnokság teljes költsége az eddigi összesítések szerint mintegy 130 milliárd forint volt. Egyébként kérdésre konkrétan válaszolva, a költségvetés végső számaival az ezt bonyolító cégnek 2018. február 28-áig kell elszámolnia. Ez a 130 milliárd: a tartós fejlesztések és beszerzések

mintegy 84 milliárd; az ideiglenes beruházások és fejlesztések 7,8 milliárd; a működési és szervezési költségek pedig 38 milliárd forintot tesznek ki az előzetes számok szerint.

Abban sem helytálló az ön érvelése, hogy ebből az ország és a fővárosiak nem profitálnak. A világeseményhez kapcsolódó tartós fejlesztések itthon maradnak, amely fejlesztéseknek egy jelentős részét egyébként akkor is meg kellett volna csinálni, ha nincs világbajnokság. Ezeket csak erre tekintettel időben előbbre hoztuk.

Úgy gondolom, hogy az ön véleményét sem a főváros, sem a XIII. kerület, sem a Duna mentén élők nem osztják. Úgy gondolom, hogy a Duna Aréna, a Dagályhoz kapcsolódó beruházások vagy az új Dunasétány generációk örömet fogja szolgálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem teljesen értette meg a kérdésem lényegét. Az volt, hogy kik ennek a felelősei mind anyagi, mind politikai értelemben. Egy vizsgálóbizottság felállítását kezdeményeztük, amit önök bizottságon elutáltak már.

Államtitkár úr, nem tagadhatja le azt a tényt, hiszen kormányhatározatban van rögzítve, 2013-ban 14 milliárd forint volt erre szánva. Ön is elismerte - egyébként szerintünk még 140 milliárddal is nagyobb ez az összeg, ha beleszámítanak minden tételt -, hogy 130 milliárd, közel a tízszerese. Államtitkár úr, egy egyszerű példával: ön épített a családjá számára egy családi házat, legyen mondjuk, 30 millió forint ennek az építési költsége. Amikor elkészül, és odaállít a kivitelező ön elé, és azt mondja, hogy tessék 300 millióról számla, államtitkár úr, kifizeti?

Államtitkár úr, nem gondolja, hogy ennek anyagi és politikai felelőssége van? Nem gondolja, hogy ugyanúgy kellene bánni a közpénzzel is, ahogy a saját pénzzel bánnak? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Erre válaszoljon, kérem! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! A politikai érvelés, esetenként a parlamenti vita vagy a kormány számonkérhetősége pusztán rosszindulattal, ferdítésekkel és valótlanságokkal azért nem oldható meg. Pontosan tudja, hogy az ön által említett számok nem igazak. *(Ikotity István közbeszólása.)* Pontosan tudja, hogy a végső elszámolás meg fog történni. Pontosan tudja, hogy a politikai felelősséget egyébként büszkén ez a kor-

mány vállalja, és biztos vagyok benne, hogy az ezt lebonyolító és szervező intézmények egyébként a tételes elszámolás során is helytállnak.

Meggyőződésem, az ön mondatai és ezek szerint az ön pártjának szándékai ellenére, hogy Magyarország büszke lehet erre a világbajnokságra, és mind a jelen, mind a minket követő generációk örömmel fogják használni azokat a létesítményeket, amelyeket ön lepecskondiáz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 18 perc, ezzel az azonnali kérdések végére értünk. Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény módosításáról** szóló T/16862. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Kulturális bizottság utasította el.

Elsőként megadom a szót az előterjesztőnek 5 perces időkeretben. Dúró Dóra képviselő asszony az előterjesztő. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezt az előterjesztést maga az élet írta, maga a tapasztalat, amit a mindennapi politikában szerez az ember, az sarkallt engem arra, hogy ezzel az előterjesztéssel éljek, hiszen olyan igazságtalanságokra derült fény, illetve olyan igazságtalanságok váltak napi gyakorlattá, amelyek úgy gondolom, hogy a magyar politikai kultúrára és a magyar médiakultúrára nézve is szégyenteljesek.

Egy év alatt több mint hetven esetben nyert a Jobbik sajtópert különböző, a kormányzathoz, a kormánypártokhoz köthető sajtóorgánumokkal szemben. Tehát egy év alatt több mint hetven alkalommal nyertünk sajtópert, kötelezte helyreigazításra a bíróság a különböző sajtótermékeket.

(17.20)

Nem lehet szó tehát véletlenről vagy egy-egy tévedésről, és ez nemcsak ebből a számból következik, hanem abból a gyakorlatból is, ahogyan ezek a sajtóorgánumok a jogerős bírósági ítéletekhez viszonyulnak.

Voltak olyan esetek, amikor is nem gondolhatjuk, hogy tévedés történt, hiszen olyan esetben is megírták például, hogy Vona Gábort kifütyülték, amikor Vona Gábor még fel sem ment a színpadra. Tehát nem is történt meg az az eset, amit már kommentált egy Fideszhez köthető sajtótermék, már ha ezt annak lehet nevezni. Tehát látható, hogy tudatos, felülről irányított lejáratos hadjáratról van szó, és tudatosan vesznek semmibe jogerős bírósági ítéleteket sorozatosan ezek a sajtótermékek. Ugyanis az, hogy még 70 esetben helyreigazításra kötelezi a bíró-

ság ezeket az orgánumokat, az még nem is lenne annyira felháborító önmagában, ha érvényesíthetnénk az igazunkat, de most már az is gyakorlattá vált sajnos, hogy erre nincs lehetőségünk.

Már több mint tíz fölött van azoknak az eseteknek a száma, amikor a helyreigazításokat sem teszik közzé. Egész egyszerűen a jelenlegi jogi szabályozás esetében ezeknek a sajtótermékeknek megéri hazudni, megéri hazugságban tartani az olvasóikat. Mindez azért van, mert a végrehajtási szabályok olyanok, hogy ezt megtehetik. Ha egy sajtószervet helyreigazítás közlésére kötelez egy ítélet jogerősen, akkor a helyreigazításra 8 napos határidőt ír elő a bíróság az ítéletében. Ha ez eltelik, és nem teszi közzé a helyreigazítást az adott sajtószerv, akkor végrehajtási lapot kell kérnie a végrehajtást kérőnek. A bíróságnak 15 napja van arra, hogy ezt kibocsássa. Már ez nagyon hosszú idő, ráadásul a gyakorlatban van, hogy ennél is több telik el, mire ezt a végrehajtási lapot kibocsátja; majd, ha ezt kibocsátotta, akkor indul meg a tényleges bírósági eljárás.

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar automatikus ügykiosztási rendje szerint az ügy egy végrehajtóhoz kerül, aki felhívja a pernyertest - a pernyertest! -, hogy fizessen be végrehajtásiköltség-előleget, ami 20 ezer forint körüli összeg. Tehát ott tartunk, hogy nyertünk egy pert jogerősen, a sajtóterméket helyreigazításra kötelezte a bíróság jogerősen, és elvelt körülbelül egy hónap, amikor még nekünk kell befizetni 20 ezer forintot, hogy ugyan történjen már valami a jogerős bírósági ítéletet is semmibe vevő sajtótermékkel szemben.

Erre a felhívásra körülbelül egy hét alatt kerül sor, majd ha ez megtörténik, a végrehajtó felhívja a sajtószervet, hogy 15 napon belül legyen kedves és tegye már közzé a helyreigazítást. Tehát újabb 15 napot nyernek. Ha nem teszi közzé még ekkor sem, akkor a végrehajtó további intézkedés végett megküldi az iratokat a sajtószerv székhelye szerint illetékes bíróságnak, ahol döntenek a végrehajtás további módjáról. Itt már gyakorlatilag hónapok telnek el, miközben megírtak egy hazugságot, amelyről jogerős bírósági ítélet van, hogy hazugság volt, helyreigazításra kötelezte a bíróság jogerősen a sajtószervet, pénzt is be kellett fizetnie a végrehajtást kérőnek, hónapok eltelnek, és még mindig nem történik semmi.

Közeleg a választások időpontja, és bizonyára mindegyik párt, remélem, hogy mindegyik párt tisztességes versenyben szeretné megmérteni magát, bár az általam előbb említettek némi kétséget támasztanak bennem e vonatkozásban. Mégis azt szeretném, ha a választási kampányban nem lenne gyakorlat az, hogy ez így menjen tovább. Ezért a javaslat azt tartalmazza, hogy naponta 5 és 50 millió forint közötti bírságot lehessen kiszabni azokra, akik jogerős bírósági ítélet ellenére sem teszik közzé a helyreigazítást.

Bízom benne, hogy akik az igazság oldalán állnak, támogatni fogják ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Tisztelettel kérdezem a frakciókat, illetve a független képviselőket, ha benn lennének - nincsenek -, hogy kívánják-e álláspontjukat ismertetni. *(Dunai Mónika jelentkezik.)* Igen, a Fidesz képviselőcsoportjából Dunai Mónika képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, abban vita nincs közöttünk, az előterjesztő és a Fidesz képviselőcsoportja között, hogy a bírósági ítéleteket végre kell hajtani annak rendje és módja szerint. Azonban azt is tudjuk, hogy a jogerős bírói ítéletek végrehajtását szabályozza egy törvény, mégpedig a bírósági végrehajtásról szóló törvény. Ez igaz az összes bírói ítélet végrehajtására ugyanúgy, mint a jelen esetben ideidézett helyreigazítási perekre.

Az előterjesztő arra tesz javaslatot, hogy tegyünk kivételt, és a sajtó-helyreigazítási perekben utaljuk ezt a végrehajtási szankcionálást a bírósági ítéletek végrehajtásáról szóló törvény helyett *(Dúró Dóra: Nem, nem!)* a Médiatanács hatáskörébe. *(Dúró Dóra: Nem igaz!)* Azon lehet vitatkozni, hogy a végrehajtási törvény kellő szigorúságú-e. Arról is lehet vitatkozni, hogy mit tehetünk annak érdekében, hogy ezeket a helyreigazítási pereket hatékonyabban lehessen a különféle sajtótermékekben kötelező jelleggel megjelentetni *(Dr. Lukács László György: A Pp.-nek ezt a részét már lezártuk.)*

Azonban az az út, az a mód, amit az előterjesztők javasolnak, hogy a Médiatanács hatáskörébe utaljuk ezt a kérdést, álláspontunk szerint több szempontból sem jó, nem kielégítő. Az egyik szempont az, hogy nem szerencsés *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ha egy bírói ítéletet egy közigazgatási szerv - befejezem, elnök úr, köszönöm a figyelmézetet - hatáskörébe utalunk. Ezzel jogbizonytalanságot és felesleges párhuzamosságot is előidézhetünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Hadd adjak egy kis jogi támogatást a javaslatnak! Nem hatáskör átruházásáról van szó gyakorlatilag. Arról van szó, hogy egy pluszeszközt adnánk a médiahatóság kezébe. Ettől függetlenül a bíróság előtt zajlanak ezek az eljárások. Hogy miért van erre szükség? Azért, mert a jelenlegi rendszer nem működik. Megtehetik bizonyos sajtószervek, hogy gyakorlatilag több tíz határozatot nem hajtanak végre, és az általuk írt cikkek nemhogy kiferdítik a valóságot, hanem semmiféle valóság alapjuk nincs.

Jó eséllyel a gyanú szerint ezeket a cikkeket egyébként a propagandaminisztériumban írják. Így azért a kép összeáll, hogy a Fidesz-KDNP miért nem szeretné támogatni ezt a javaslatot. Arra játszanak, hogy majd amikor ezek a helyreigazítások végül is megjelenhetnek ezekben a sajtótermékekben, már senki nem emlékszik az eredeti hírre, már csak egy kis feljegyzésként jelenik meg a honlapon vagy a nyomtatott sajtóban. Tulajdonképpen már az embereknek csak egy jóval kisebb tömegéhez juthat el, mint a teljesen hazug, semmiféle valóságot nem tartalmazó alaphír. Pont emiatt igenis kell a javaslat.

A büntetőjog és a polgári jog néha párhuzamosan működik. Tehát ha valakit sérelem ér, a jó hírnevét, becsületét sérelem éri, akkor ugyanúgy tud egy magánvádas büntetőeljárást indítani becsületsértés, rágalmazás címén, és ugyanúgy, akár ezzel párhuzamosan vagy bejárva a másik eljárás eredményét, a jó hírnevének megsértése okán polgári peres eljárást is kezdeményezhet, egyéb szankciókról nem is beszélve.

Úgyhogy ez a javaslat jó, jogilag illeszkedik a magyar jogrendszerbe. Ha önök tudnak egy jobb megoldást, hogy ezek a sajtótermékek nem nevezhető szennyportálok végre a magyar bíróság jogerős döntését végrehajtsák, akkor tegyék meg ezeket a javaslatokat. Higgyék el, mi el fogjuk fogadni azokat is! Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a jelenlévők közül. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelettel kérdezem Dúró Dóra képviselő asszonyt mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dúró Dóra: Igen.)* Parancsoljon, képviselő asszony. Kettő perc az időkeret.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a hozzászólásokat, és értékelem Dunai Mónika képviselő asszony hozzászólását is, hiszen gyakran azzal az eszközzel élnek, hogy hozzá sem szólnak az előterjesztéseinkhez a kormánypartí padsorokból.

(17.30)

De egész egyszerűen nem állja meg a helyét az, amit ön elmondott. Tehát az, ha önök elkötelezték az iránt, hogy a bírói ítéleteket mindenki hajtsa végre, és én említék 70 példát, illetve 10 példát, amikor nem hajtják végre, jelzem, hogy probléma van a rendszerben; ha önöknek valódi lenne az elkötelezettsége, akkor orvosolnák valahogy a helyzetet.

Ez a szabályozási rendszer, amit önök alkottak, illetve hatályban tartottak, azt eredményezi, amit az előbbieken elmondtam. Ezen változtatni kell. Én erre tettem egy javaslatot, amit verszte nem kötelező ebben a formában véglegesnek tekinteni vagy elfogadni, de valamit a problémával kezdeni kell.

Az, hogy önök nem kezdenek semmit ezzel a problémával és szőnyeg alá söprik, arra enged következtetni, hogy önöknek ez nagyon jó. És ne szépítsük az egész témát, ez az összes esetben, mind a 70 esetben a Fideszhez köthető sajtótermékekkel kapcsolatban merült fel. Ez egy felülről irányított, tudatos hazugságáradat a Jobbikkal szemben.

Az, hogy önök egy év alatt 70 esetben teljesen nyilvánvalóan hazudnak, az nem lehet véletlen. És az, hogy hatékonyabban lehessen érvényesíteni a jogerős bírósági ítéleteket, amit ön mondott, illetve hogy ez jogbizonytalanságot eredményez, szintén egész egyszerűen nem igaz.

Teljesen világos szabályokat fektet le a törvény, és jogerős bírósági ítélet esetében adna bírságolási lehetőséget a Médiatanács számára. Ez semmiféle jogbizonytalanságot nem eredményez, hiszen jogerős bírósági ítéletekre alapozza ezt a bírságolási jogot, és ahogyan Staudt Gábor képviselőtársam is elmondta, felesleges párhuzamosság sincsen, hiszen ahogy büntetőjogi eszközökkel fel lehet lépni egy adott cselekménnyel szemben, ugyanúgy polgári jogi eszközökkel is fel lehet lépni. Ez nem felesleges párhuzamosság, hanem csak több szempontból megítélése *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ugyanannak a cselekménynek. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beadványához szükséges törvénymódosításokról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Szeretettel köszöntöm a külső padokban helyet foglaló Prof. dr. Mészáros József főigazgató miniszteri biztos urat.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány-előterjesztés T/15866. számon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának, parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNICA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2017. szeptember 28-án tartott ülésén megtárgyalta az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beadványához szükséges törvénymódosításokról szóló T/15866. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határo-

zat 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül támogatta. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Népjóléti bizottság nyelvhelyességi, illetve technikai javaslatait, pontosításait. A kormány az államigazgatási szervezetrendszer egyszerűbb szerkezetének és takarékos működésének megvalósítása érdekében döntött korábban arról, hogy 2017. november 1. napjától az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság beolvad a Magyar Államkincstárba. A beolvadás a Kincstár számára azt is jelenti, hogy az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által jelenleg ellátott feladatokat is át kell vennie. Jelen törvényjavaslat az átalakulással összes függésben a Kincstár működéséhez kapcsolódó egyes kérdéseket rendez, és a beolvadás miatt szükséges további törvénymódosításokat tartalmazza.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a központi hivatalok és a költségvetési szerv formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos kormányzati döntések végrehajtásához kapcsolódik, és elősegíti mind az államigazgatás, mind a társadalombiztosítás hatékonyabb és korszerűbb működését. Ehhez kérem szíves támogatásukat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel kérdezem Veresné Novák Katalin államtitkár asszonyt, hogy most kíván-e szólni. *(Veresné Novák Katalin jelzi, hogy nem.)* Akkor 10 perc időkerete marad a zárszóban a megnyilvánulásra.

A kijelölt Népjóléti bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek a napirendi időkereteknek megfelelően. Az időkeretek a hirdetőtáblákon jelen vannak. A vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Tisztelettel kérdezem, hogy frakciónként ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár asszonyt, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most öt perc szünetet tartunk, mert kormányképviselő szükséges ahhoz, hogy a következő napirendi pont vitáját elkezdjük. Mészáros professzor urat kérem, hogy várjon egy percet. *(Dr. Kovács Zoltán államtitkár belép a terembe. - Rövid szünet.)* Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/15992. számon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Azt hittem, hogy

innen, a pulpitusról szeretné elmondani. *(Dr. Répássy Róbert elfoglalja képviselői helyét.)* Nem, a helyén fogja a képviselő úr mindezt számunkra elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnévezést kérek, a napirendek sorrendjét eltévesztettem.

Tisztelt Ház! A T/15992. számú törvényjavaslatot a Törvényalkotási bizottság 2017. szeptember 28-ai ülésén megtárgyalta.

(17.40)

A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 21 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 2 tartózkodással az összegző módosító javaslatot és egy összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, amely csupán a jogszabályszerkesztési elveknek való megfelelést szolgálja. Ennek megfelelően a törvényjavaslat egyrészt tartalmazza a magyar kormánytisztviselői kar által kezdeményezett és előkészített módosítási javaslatokat, másrészt szerepelnek benne olyan módosítási javaslatok, amelyek a 2016. évi közszolgálati ellenőrzés eredményei alapján indokoltá váltak. Harmadrészt, a jogalkalmazói visszajelzések alapján szükséges módosításokat is tartalmaz a javaslat, amelyek tartalmi, kodifikációs és technikai jellegű pontosításoknak minősíthetők.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondhatom, hogy a szakmai jellegű törvényjavaslat kifejezetten élvezi a Magyar Kormánytisztviselői Kar támogatását, amelyhez kérem a szíves támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy előterjesztőként most kíván-e szólni. *(Dr. Kovács Zoltán: Nem kívánok szólni.)* Köszönöm szépen. Így tájékoztatom államtitkár urat és a tisztelt Házat arról, hogy a zárszóban önnek tízperces időkeret áll majd rendelkezésére. Mielőtt még megkérdezném, tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most kérdezem meg képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában a megadott időkeretek szerint, amelyek most jelentek meg a hirdetőtáblán. Arról is tájékoztatom önöket, hogy a vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. *(Nincs jelentkező.)*

Mivel jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Ezek szerint államtitkár úrnak nincs mire válaszolnia, de azért ha néhány gondolatot a zárszó keretében szeretne elmondani - mint fontosnak tartottat -, lehetőséget adok.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Kép-

viselőtársaim! Valóban nagyon... *(Közbeszólások: Nincs hang!)*

ELNÖK: A hangosítás nem működik. Kovács Zoltán államtitkár úr, Lázár János... A kártya bent van, államtitkár úr?

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Én hibáztam, bent van egy kártya, de nem tudom, kié.

ELNÖK: Most már jó. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Valóban nagyon röviden. Répássy képviselő úr összefoglalta a lényegét a Törvényalkotási bizottság egységes javaslatának. Valóban ez egy összhang megteremtése; a rendvédelmi feladatot ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény, az Átt., azaz az állami tisztviselőkről szóló törvény és a Magyar Kormánytisztviselői Karra vonatkozó rendelkezések. Az Igazságügyi bizottság ezt megelőzően nyelvhelyességi és kodifikációs pontosításokat hajtott végre. Ez beépült a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatába, ezért ezt a kormány támogatja. *(Taps a kormánypartipadsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. VIII. hó 14-i országgyűlési határozat módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Lázár János és Kovács Zoltán fideszes képviselőtársaink által benyújtott H/17226. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2017. szeptember 28-i ülése alkalmával a tagok vitát folytattak a Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. VIII. hó 14-i országgyűlési határozat módosításáról szóló H/17226. számú törvényjavaslatról. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 21 igen szavazattal, 5 tartózkodással és ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság részletes vitát

lezáró bizottsági módosító javaslatát, amely csupán kodifikációs pontosításra terjed ki. A törvényjavaslatlall elérni kívánt cél, hogy Csongrád megye elnevezése Csongrád-Csanád elnevezésre módosuljon a Csongrád megyei közgyűlés határozatára tekintettel, amelyről az érintett önkormányzat véleményének kikérése után az Országgyűlés dönt.

Kérem, szíveskedjenek hozzájárulásukkal megteremteni ennek a szimbolikus ügynek a feltételeit, hogy minimális költséggel a megyét Csongrád-Csanád megyének nevezzük 2020. június 4-től. Köszönöm a támogatásukat, köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartipadsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem Kovács Zoltán képviselő urat, hogy mint előterjesztő kíván-e most felszólalni. Tájékoztatom önt arról, hogy a mostani felszólalására és a zárszóra összességében 10 perces időkeret áll az ön rendelkezésére. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Most nem kívánok szólni, és nem fogom kihasználni a 10 percet sem a zárszó keretében.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány képviselőjében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkereteknek megfelelően, amelyek a hirdetőtáblán megjelentek. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sokszor úgy érzi az ember egy-egy törvényt módosításnál, amit önök benyújtanak, hogy hiába tesz jobbító javaslatokat vagy hívja fel a figyelmet bizonyos kodifikációs problémákra, hogy hogyan lehetne jobbá tenni azt a törvényt, amit el kívánnak fogadtatni, önök ezt mindig lesöprik az asztalról. De lehet, hogy ez nem csak az ellenzéknek szól, hiszen a Törvényalkotási bizottság ülésén is, és ha jól tudom, már előtte is Répássy képviselő úr - mint a Fidesz-KDNP tagja egyébként - ehhez a törvényhez felvetett két nagyon fontos kérdést, amit esetleg lehetett volna rendezni, és úgy érzem, hogy ezzel jobb is lett volna a törvény.

Az egyik maga a törvényt módosítás elnevezése, és felvetette, hogy Magyarország és a Magyar Köztársaság hogyan viszonyul egymáshoz ennél a törvénynél például, amikor az Alaptörvény is már Magyarországot, a Magyarország kifejezést használja. Szerintem ez egy jogos felvetés volt, és nem nagyon kapott választ rá a kormány részéről. A másik pedig talán még ennél is jogosabb felvetés volt, hogy vala-

hogy rendezni kellene a megyék rövidítésének az elnevezését, hiszen ha most Csongrád-Csanád megyéről beszélünk, akkor vajon mi lesz a rövidítése, és itt különböző dolgok merültek fel. A képviselő úr meg is indokolta egyébként nagyon észérvekkkel azt, hogy ő egy szegény megyéből származik, és ennek a szegény megyének a rövidítése - Borsod-Abaúj-Zemplén megyéről van szó - nem éppen a legmegfelelőbb, ahogy akár a médiában, akár rendőrségi beszámolóiban vagy bárhol rövidítik ezt a megyét, és ezt valahogy rendezni kellene.

A kormány és az előterjesztő részéről annyi volt a válasz, hogy amikor leírják, akkor pontok vannak közben, és igaz, hogy a pontok ott vannak, csak azt nem mondjuk ki, és most nem szeretném a rövidítést ismételni. Úgy érzem, felhívta a figyelmet két olyan dologra is Répássy képviselő úr, amit szerintem meg lehetett volna fontolni a kormány részéről, lehetett volna változtatni is ezen, vagy esetleg ki lehetett volna dolgozni erre egy megfelelő eljárást, vagy legalább azt mondani, hogy igen, ezzel foglalkozunk, de nagyon nem kapott választ ő sem, mi sem.

Továbbra is úgy érzem, legfőképpen a rövidítéssel kapcsolatosan, hogy fennáll ez a kérdés, fennáll ez az anomália, tehát úgy gondolom, hogy ezzel a kormánynak vagy akár az előterjesztőnek érdemben is foglalkoznia kellene. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. Répássy Róbert képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoportból, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzáteszem, hogy én nem szerettem volna hozzászólni a vitához, de mivel Szilágyi képviselő úr elmondta a hozzászólását, ezért kénytelen vagyok részt venni a vitában.

Nyilván emlékszik rá Szilágyi képviselő úr, hogy én tettem is egy javaslatot, amit szerintem a kormány vagy a tágabb értelemben vett közigazgatás megfontolhat, tudniillik hogy a megyék elnevezésének a hivatalos rövidítését is valamilyen jogszabály formájában rögzíteni kéne, hogy hogyan kell hivatalosan rögzíteni a megyéket vagy a megyeelnevezéseket. Azt belátom, hogy ez nem egy új keletű probléma, éppen Borsod-Abaúj-Zemplén megye elnevezésére utaltam, hogy már évtizedes probléma, hogy meglehetősen dehonesztáló módon tudják rövidíteni a megyéket.

Mivel itt éppen egy új megyeelnevezés kerül majd 2020-tól használatba, indokolt, hogy addig az időpontig esetleg elgondolkodjon a törvényalkotás. De nem hiszem, hogy ezt törvényalkotási szinten kell kezelni, sokkal egyszerűbb és alacsonyabb szintű jogszabállyal is megoldható az, hogy legalább az állami szervek, a hivatalos szervek úgy rövidítsék ezeket a megyéket, ahogy azt az illendőség mondatja

velünk. Azzal meg valóban nem tudunk mit kezdeni, ha a köznapi vagy köznyelvi beszédben kialakulnak bizonyos rövidítési formák, de a hivatalos rövidítést például a minisztériumok alapító okirata is tartalmazza. Ha valaki megnézi a minisztériumok alapító okiratát, az látja, hogy ott a rövidítés is része az alapításnak. Ugyanígy a megye vagy maga is dönthet a hivatalos rövidítésről, vagy egy központi jogszabály is dönthet erről. Tehát azért van erre megoldás.

Úgy gondolom, hogy 2020-ig, a hatálybalépésig még megoldható ez a kérdés. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Kovács Zoltán képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Kovács Zoltán: Igen.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Válaszoltunk a Törvényalkotási bizottság ülésén is arra a kérdésre, ami itt ismételt felszínre került, mégpedig azt mondtuk, hogy ezt a jogalkotásról szóló törvényben kell rendezni. Ennek az előterjesztésnek a tárgya gyakorlatilag egy országgyűlési határozatban egy megyeelnevezésről szól. Ez jelentős túlterjeszkedése lenne ennek az előterjesztésnek.

Répássy képviselőtársam volt igazságügyi államtitkár hosszú időn keresztül. Az Igazságügyi Minisztériumban, amelyik a jogalkotásért felel - ráadásul éppen képviselőtársam volt az, aki ezért felelős államtitkárként ült az Igazságügyi Minisztériumban -, ezt már el lehetett volna kezdeni az Alaptörvény elfogadását követően vagy adott esetben azt megelőzően is. Ezért gondolom, hogy van valamennyi idő ennek a rendbetételére, de volt is idő már korábban is, s pont annak a lehetőségei, aki ezt felvetette, ebben korlátlanok voltak. *(Dr. Répássy Róbert: De ez egy országgyűlési határozat!)* Répássy képviselő úr azt mondja, hogy ez egy országgyűlési határozat, de a jogalkotási törvényben a megyék elnevezését meg bármit, ami ezzel kapcsolatos, már rég el lehetett volna rendezni, ha ez ilyen komoly probléma.

Én egyébként ezt nem tartom akkora problémának. Az emberek különböző módon nyilvánulnak meg egy-egy rövidítés formájában, bármilyen szót is használunk a rendszerben. Én most erre nem szeretnék hosszú időt fecsérelni, mert elveszi a lényeg elől az időt, inkább arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezt a javaslatot a parlamentben jó néhányan támogatták. Ennek volt egy civil kezdeményezése, tehát ez egy alulról jövő kezdeményezés volt. A törvényi igazságérzetünknek bizonyos tekintetben a helyreállítását jelenti ennek az elnevezésnek a megváltoztatása, és ennek a jogszabálynak ez a lényege. A többi kevésbé érdemi az országgyűlési határozatban ennek az elnevezésnek a szempontjából.

Ezért kérem, hogy azokat a támogató hozzászólásokat, amelyeket hallhattunk az általános vita keretében akár jobbikos, akár más képviselőtársunk részéről, a zárószavazásnál holnap is legyenek szívesek megismételni a gombnyomás alkalmával. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Kósa Lajos, Czomba Sándor és Dunai Mónika fideszes képviselőtársaink által benyújtott T/17315. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Ennek megfelelően megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2017. szeptember 28-án tartott ülésén megtárgyalta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló T/17315. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül támogatta.

Felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét Bencsik János elfogadott módosító szándékára, amely a törvényjavaslat eredeti szövegéhez képest kiterjeszti az illetékmentességet a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyek mellett az azt megelőzően befejezett eljárásokra is. Ez azt jelenti, hogy olyan utólagos visszatérítési kötelezettséget határoz meg az állami adóhatóság számára, amely alapján a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek a cégjegyzékbe történő bejegyzésük időpontjára tekintet nélkül azonosan részesülnek az illetékmentességben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a nyugdíjasok óriási lehetőséget és erőforrást jelentenek az országnak. Szeretnénk minél tovább lehetőséget adni a nyugdíjasoknak az aktivitásra. Ez az az ügy, amelyet az ellenzék ez idáig egyértelműen és egyöntetűen elutasított. Én bízom abban, hogy ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalásakor és majdan a végszavazáskor ez változni fog. Kérem önöket is, hogy támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most meg kell önt kérdeznem, hogy előterjesztői mivoltában kíván-e felszólalni.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Ebben a vitaszakaszban nem kívánok szólni.

ELNÖK: Akkor viszont arról tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a zárószóra 10 perces időkeret áll az ön rendelkezésére.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Cseresnyés Péter: Majd később.)* Később nincs rá lehetőség, államtitkár úr. Sajnos, a házszabály csak most tesz lehetőséget arra, hogy a kormány részéről felszólalás elhangozzék. *(Cseresnyés Péter: Akkor most.)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek bejegyzésére irányuló eljárás mentes legyen a jelenlegi 100 ezer forintos cégbejegyzési illeték alól. A mentesség vonatkozna a törvény hatálybalépésekor már folyamatban lévő eljárásokra is, sőt a törvényjavaslat kapcsán benyújtott módosító indítvány értelmében azok a közérdekű nyugdíjas-szervezetek is érvényesíthetnék az illetékmentességet, amelyeket a cégbíróóság már bejegyzett. Ha a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet bejegyzésére irányuló eljárásban az illetéket megfizették, azt az állami adóhatóság a cégbíróóság illeték-visszatérítésről szóló végzésének közlésétől számított 30 napon belül hivatalból visszatérítené a javaslat szerint. A módosító indítvány értelmében a végzést a cégbíróóság az állami adóhatósággal elektronikus úton közli.

A kormány egyetért a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek bejegyzésére irányuló eljárás illetékmentességének bevezetésével, hiszen a kedvező illetékszabály elősegíti a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek létrejöttét és működését. Az indítványban megfogalmazott cél illeszkedik a cégbejegyzési eljárásokhoz kapcsolódó hatályos kedvező illetékszabályhoz is, amely illetékmentességet biztosít a nonprofit jellegű szociális szövetkezetek bejegyzése kapcsán is, elősegítve ezáltal az említett jogalanyok hatékony és a nemzetgazdaság számára is eredményes működését.

(18.00)

A kormánynak változatlanul az az álláspontja, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet új eszközt, illetve szabályozási modellt jelent, ami a foglalkoztatási és szociálpolitikai jellegű problémák megoldását segíti elő. Álláspontom szerint ez a foglalkoztatási forma hasznos mind a gazdaság, mind pedig a nyugdíjas emberek számára. Reményeink szerint a gyakorlat is visszaigazolja a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet céljának megvalósulását.

Engedjék meg, hogy a vitában elhangzott néhány véleményre reagáljak. Felhívom a figyelmet

arra, hogy a szövetkezeti törvény csupán a speciális szövetkezeti formákra vonatkozó szabályokat tartalmazza, a szövetkezetekre mint szervezeti formára vonatkozó általános rendelkezések a polgári törvénykönyvben található. Több alkalommal, több felszólalás kapcsán mintha keveredtek volna a vélemények e tény kapcsán, ezért tartottam fontosnak, hogy ezt kihangsúlyozzam.

Még egyszer tehát szeretném elmondani, hogy a kormány támogatja a törvényjavaslatához benyújtott módosító javaslat azon pontját is, amely felhatalmazza a kormányt arra, hogy rendeletben állapítsa meg a minimális szolgáltatási díj mértékét a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet esetében is. Meggyőződésem, hogy ezzel a törvényi szabályozás teljes körűvé válik.

Tisztelt Országgyűlés! Előre is szeretnék köszönetet mondani azoknak az ellenzéki pártoknak, amelyek a törvényjavaslat tartalmából indultak ki, és a hozzászólásukban jelezték, hogy szavazataikkal támogatni fogják a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és a szavazás alkalmával ezen ígéreteket szeretném, ha be is tartanák. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván a vitában felszólalni.

Elsőnek megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Előzetesen mondanám azt, hogy a jelenlegi törvényt, illetve a módosító indítványt is, az érdemi módosító indítványt és nem a stilisztikai és nyelvi módosító indítványt támogatni fogjuk, mert ha ezzel könnyítjük a nyugdíjas-szövetkezetek bejegyzését anyagi szempontból, akkor ezt tegyük meg, akár visszamenőleg is.

Viszont vitatkoznom kell Dunai Mónikával, ugyanúgy, ahogy vitatkoznom kellett Kósa Lajossal is a törvény általános vitáján. Ugyanis nem mi voltunk azok, hanem a Fidesz-KDNP és a kormány volt az, amelyik megtiltotta első körben a nyugdíjasoknak azt, a közszolgálatban dolgozóknak, hogy egyszerre nyugdíjasok is legyenek, illetve a közszolgálati tevékenységüket tovább folytassák. Egy közszolgálati tevékenységet persze kihagytak belőle, ez pedig nem más, mint a parlamenti képviselői státusz. Érdekes módon saját nyugdíjasaiknak, például Harrach Péternek, Pintér Sándornak nem kívántak nyugdíjmentességet „biztosítani”.

Tehát azt kell mondjam, hogy ez megint egyfajta csúsztatás volt. Mi ezzel nem értünk egyet, és azzal

sem értettünk egyet, hogy elveszük tőlük a jogot, aztán mutyira lehetőséget adó szövetkezeti formában újra visszaadjuk nekik. Miért kellett ezt a bonyolítást megtenni? Kicsit kilóg a ló lába, úgy gondolom, és mi ezzel a kilógó ló lábbal, ezzel a szövetkezeti rendszerrel nem értettünk egyet.

Még egyszer leszögezném, nem mi voltunk azok, akik a nyugdíjasokat nem engedték dolgozni, nem mi voltunk azok, akik elvettük a jogot a nyugdíjasoktól, hogy keresőtevékenységet folytassanak, hanem önök voltak azok. Úgyhogy a frakcióm nevében kikérem magamnak ezeket a mondatokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem Dunai Mónika képviselő asszonyt, hogy az előterjesztők képviselőjében kíván-e zárszót mondani, a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden szeretném én is megköszönni a részletes vitában és a mai alkalommal is képviselőtársaim hozzászólását. Azt gondolom, hogy az eredetileg benyújtott javaslatához képest a viták során és a módosító indítványok során jobba vált, még jobba vált az előterjesztés.

Itt az az összeg, amelytől mentesülnek ezentúl a nyugdíjas-szövetkezetek a bejegyzéskor, nem kis tétel, ez 100 ezer forintos nagyságrend. Nagyon fontos, hogy az eredetileg benyújtott törvényjavaslat azt célozta meg, hogy a már folyamatban lévő bejegyzésekre és az ezutáni bejegyzésekre vonatkozzon, és amint említettem, több pártból is jelezték, hogy olyanfajta módosítása kívánatos lenne ennek a törvénymódosításnak, ami azt célozza, hogy a már bejegyzett szövetkezetekre is vonatkozzon ez. Ezt meg is tette Bencsik János képviselőtársam, a bizottság támogatta. Úgyhogy azt gondolom, így most teljes lett a kép, vagyis a törvényjavaslat a már bejegyzett nyugdíjas-szövetkezetekre, a már folyamatban lévőekre és az ezután bejegyzésre kerülő nyugdíjas-szövetkezetekre is vonatkozik.

Köszönöm szépen még egyszer a pozitív hozzáállást, a támogató szándékot, és remélem, hogy a holnapi szavazáskor elég nagy konszenzussal fogja elfogadni a tisztelt Ház a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/16818. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyiük

számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Tájékoztatom önt, hogy a zárszóra így 10 perc időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben; a vita során, mint már annyiszor, most is, kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván, a vitát lezárom. Így gondolom, Völner Pál államtitkár úrnak sincs most mire válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/17166. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a zárszóra 10 perc időkeret áll majd rendelkezésére. Tájékoztatom a tisztelt Házat arról is, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben, a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Gondolom, államtitkár úrnak nincs mire válaszolnia. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/17307. számon, az ahhoz tartozó valamennyi bizottsági nem önálló irománnyal együtt a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem. Tájékoztatom önt arról, hogy ennek megfelelően a zárszóra 10 perc időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Házat arról, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben, az időkereteket a hirdetőtábla mutatja. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

(18.10)

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e zárszót mondani. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Kérdezem Dúró Dóra képviselő asszonyt, készen áll-e, mert időben másképp állunk - csak azért vártam. „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, segítsük az idősök tanulását, kulturális életét” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az idősök világnapja alkalmából egy szemléltető változást sürget a Jobbik az időskorúakkal kapcsolatos hozzáállásban, társadalmi kérdések kapcsán. Amikor különböző társadalmi, közéleti diskurzusokban az időskorról, az idősokről beszélgetünk, akkor általában ennek az egész kérdésnek két vetülete az, ami előtérbe kerül: egyrészt az egészségügyi, nyilvánvalóan teljesen jogosan, és nem elvitatni szeretném azt, hogy mindent meg kell tennünk azért, hogy minél több honfitársunk tudja egészségben eltölteni az idős éveit is, másrészt pedig szociális kérdésként, a nyugdíjrendszer kérdéseként szokott felmerülni az, hogy mit kell a politikának tennie, mit kell az államnak tennie az idősök kapcsán, az idősök irányába.

De úgy gondolom, hogy hibás az a szemlélet, ha csak erre a két területre szűkítjük be az idősökkel való törődést, az idősökkel való foglalkozást, hiszen ez elsősorban, úgy gondolom, hogy összetársadalmi kérdés, életminőségi kérdés az idősök kapcsán, hogy miről beszélünk, milyen témákat érintünk. Másrészt ennek van egy nagyon erőteljes emberi vetülete és családi vetülete is természetesen.

A különböző közéleti diskurzusokban nagyon sokan egyre többet beszélgetünk arról, hogy milyen életpályákat kínálunk az egyes embereknek. Ezek általában a foglalkozásokhoz kötődnek: van pedagógus-életpálya, rendvédelmi életpálya, egészségügyi életpálya, nagyon sok minden, és azokról a kérdésekről, ami az ember életét ugyanúgy érinti, az ember életének ugyanúgy fontos részét képezi, nagyon gyakran egyáltalán nem beszélünk.

Ezek közé sorolhatjuk a családalapítást, azokat a kihívásokat, amikkel szembe kell nézniük a fiatal pároknak, amikor gyermeket vállalnak, de ehhez hasonló a nyugdíjba vonulás kérdése is. Magyarországon a politikai közéletben szinte egyáltalán nem beszélünk arról, hogy hogyan segíthetné az állam, a társadalom azt, hogy az idősök ezt a változást minél könnyebben éljék meg.

Úgy gondolom, hogy ebben is nagyon fontos szerepe lehetne az oktatásnak és a kultúrának, ami

az időskorban is a szocializációnak egyik legfontosabb tere kellene hogy legyen.

Ehhez képest a felnőttképzés jelenlegi rendszere egyáltalán nem idősbárát, ugyanis mind strukturális, mind pénzügyi, finanszírozási szempontból foglalkozásokhoz kötik a felnőttképzési programokat, és az idősebb generációnak egész egyszerűen nem lenne szüksége. Ők nem foglalkozások betöltésére szeretnék most már az idejüket fordítani, éppen ezért is rendkívül alacsony a részvétele a 45 év feletti korosztálynak a felnőttképzésben Magyarországon, mert egész egyszerűen az ő igényeikhez igazodó képzést alig kínálnak ezek a felnőttképzési intézmények. Maga az idősktatás egyébként az idősök oldalán jelentkező szükséglet volt, tehát így alakult ki maga ez a rendszer, és ennek a tudományát is ez a szükséglet hívta életre. Azonban Magyarország gyerekcipőben jár e tekintetben.

Ki kell emelnem két olyan területet, két olyan fontos elemet az idősök oktatása kapcsán, ami a jövőbe mutató lehetne, ha ezeket a területeket fejlesztené a mindenkori kormányzat a következő időszakban. Az egyik az internethasználat kérdése. A jelenlegi társadalmi keretek között talán nem kell magyaráznom, hogy miért is olyan fontos, hogy ugyanazt a nyelvet beszéljük, ugyanazokhoz az eszközökhöz tudjunk kapcsolódni, ugyanazokkal az eszközökkel tudjunk kapcsolatot teremteni mind idősök, mind fiatalok, és azt a generációs szakadékot, ami kialakult, sőt az internethasználati szokások miatt egyre inkább mélyül a társadalomban, ezt meg tudjuk szüntetni, vagy legalábbis csökkenteni tudjuk. Ezért lenne szükség arra, hogy minél több idős embert bevonjunk internethasználati lehetőségekbe és ilyen képzésekbe. Ma Magyarországon sajnos mindössze az idősöknek 6 százaléka mondja magát rendszeres internethasználónak.

Egy másik kérdés, amely igazán XXI. századi megoldásokkal kecsegtet, az egyetemek képzése. Magyarországon az ELTE-n, a Debreceni Egyetemen, Győrben és Nyíregyházán működnek az egyetemek keretei között úgynevezett idősegyetemek. Ezek rendkívül jó szocializációs teret tudnának jelenteni az idősök számára, és közönségteremtő erőt is tudnának adni, mert az időskorban nemcsak az egészségről, hanem a részvételtől, közönségteremtésről és a biztonságról is beszélni kell. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Farkas Gergely képviselő úr, frakcióigazgató: „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, segítsük az idősök mindennapjait mi, fiatalok” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 1-je az idősök világnapja, amelynek alkalmából engedjék meg, hogy felszólalásomban köszöntsem az idősebb

generáció tagjait. Fiatalként teszem ezt és egy fiatalok alkotta közösség vezetőjeként. A Jobbik Ifjúsági Tagozat közösségének vezetőjeként egy olyan szervezetről van szó, amely nemcsak szavakban, hanem tettekben is számtalan alkalommal segítette már az idősöket, és a mai felszólalásomban néhány példát erre is szeretnék majd mondani.

Úgy gondolom, hogy itt az idősök világnapja kapcsán fontos áttekinteni, hogy mit is teszünk, mit tettünk az idősökért, miben nyilvánul meg az idősök érdekképviselője. Már csak azért is fontos, mert sajnálatos módon a Fidesz olyanfajta eszközökkel, elég aljas eszközökkel próbálja a Jobbikkal kapcsolatos, a Jobbik álláspontját elferdíteni az idősökkel kapcsolatban, ezért is tartjuk fontosnak, hogy ezek helyett inkább rámutassanak arra, hogy az elmúlt években is tettekkel, cselekedetekkel miként is bizonyítottuk az ellenkezőjét annak, amit a Fidesz állítani próbál velünk kapcsolatban.

A Jobbik Ifjúsági Tagozata a fiatalok érdekképviselője mellett kiemelt hangsúlyt fektet az idősebb korosztály érdekében végzett önkéntes és társadalmi munkára. Azt gondolom, hogy ez egy sajátos és szép küldetésstudat és feladat, hiszen úgy tekintünk az idősökre, mint akik előttünk járnak, és életükkel, bölcsességükkel példát adnak a fiatalok számára. Míg az idősök a bölcsesség és az élettapasztalat, addig mi, fiatalok az elszántság és a lendület megtestesítői vagyunk. A kettő pedig szépen kiegészíti egymást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy társadalom, mondhatni, civilizáció milyenségét az alapján is le lehet mérni, hogy miként bánik az öregekkel, milyen helyet biztosít nekik a közéletben. Szem előtt tartva és magunkénak érezve Benedek pápa e gondolatának igazságát, a Jobbik és a Jobbik Ifjúsági Tagozat is kiemelt figyelmet szentel az idősebb korosztályra. Felelősök vagyunk szüleinkért, nagyszüleinkért, mindazokért, akik előttünk járnak életkorukban, a szépkorúakért. Ennek a felelősségnek a tudatában a Jobbik IT mint Magyarország egyik legerősebb politikai ifjúsági szervezete számos olyan programot és akciót szervez, amely javukat szolgálva kifejezi az idősök iránti megbecsülésünket.

A Jobbik Ifjúsági Tagozat több kampányt is folytatott, ilyen volt például az „Üzenet a szépkorúaknak”, ezt a címet viselte ez a kampányunk, amelynek célja az volt, hogy megszólítsuk ezt a korosztályt, felvázolva előttük a Jobbik számukra előnyös programpontjait, mivel is próbálnánk segíteni az ő életüket, és e mellett a programpontok mellett pedig kiemelt szerepet kapnak a nyugdíjasok. Egyszerre szerepelt volna kifejezni a törődést és a felelősséget is e korosztály felé ebben a kiadványban, amely nagyon sikeres volt.

Évek óta szervezünk karácsony előtt karitatív akciókat az idősöknek is, megsegítve azokat, akik számára nehézséget okoz például a téli fűtés vagy akár csak egy bevásárlás, vagy egyszerűen csak magányosak és elhagyatottak. A „Tiszta szívvel” elnevezésű akció keretében számos alkalommal szervez-

tünk gyűjtést rászorulóknak, így javítva élethelyzetükön és hozzájárulva a karácsony méltó megünnepléséhez.

Egy másik akciónk volt a „Csalj egy mosolyt az arcokra!” elnevezésű kampányunk, amelynek célja, hogy erősítsük a társadalmi felelősségvállalást. A projekt keretében idősek otthonát látogattuk meg vagy akár gyermek- és fogyatékosotthonokat is, és kis műsorral kedveskedtünk az ott lakóknak, mosolyt csalva az arcukra, segítve az apátiából való kiszakadásukat, és ez is nagy örömeinkre nagy sikernek örvendett.

(18.20)

A Jobbik Ifjúsági Tagozata éves eseményprogramjának évek óta egyik állandó pontja az önkéntesség hete, amelynek megrendezésére ebben az esztendőben nemrégiben került sor. Ennek a hétnek nemcsak a segítségnyújtás a célja, hanem az önkéntes munka fontosságára és szépségére való figyelemfelhívás is. Ennek jegyében számos karitatív, szociális segítségnyújtás keretében az időseket is igyekeztünk országszerte megsegíteni önkéntes munkánkkal, például az idősek otthonába tett látogatásainkkal, ottani felolvasásokkal, beszélgetésekkel. Én is voltam egy ilyenben, és nagyon megható volt részt venni ebben, és segíteni az időseket, vagy épp látni azt, hogy mennyire tudnak örülni annak, hogy egy fiatal vagy akár többen, mi is többen voltunk, elmentünk hozzájuk, beszélgettünk velük, felolvastunk számukra, és tényleg ezzel is segítettünk nekik a sokszor, mondhatni, nem túl izgalmas hétköznapokból egy kicsit kiszakadni, és új impulzusokat kaphattak általunk is. Nagyon jó érzés volt mindezt átélni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig is azon az állásponton voltam, hogy szavak helyett a tettek mezején kell tanúságot tennünk, a segítségnyújtás is így válik konkréttá. A tények pedig makacs dolgok. Ezért is kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ne olyan dolgokat adjanak a Jobbik vezetőinek, a Jobbik politikusainak a szájába, amik valótlanok, hanem lássák ezeket a cselekedeteket. Én úgy gondolom, az idősek is látják, és ők hálásak ezért. Bízom benne, hogy kormánypárti politikustársaink részéről is az eddig mutatott magatartásuk változni fog, és közösen tudunk tenni a szépkorúakért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, segítsük az idősek egészségének megóvását, sportolását.” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ideális vi-

lágban a politikának, a politikusoknak két fő célja lehet: a jólét és a jóllét biztosítása. Magyarország politikai vezetése nagyon le van maradva mindkét területen. Sem a magasabb jövedelem, sem a magasabb nyugdíjak nem voltak kimondott céljaik az elmúlt 27 év kormányainak. A jólét nem valósult meg.

A másik fő cél, a jóllét, ami azt jelenti, hogy a létem jól van, beteljesültek, boldognak érzem magam, jól vagyok, egészséges vagyok, az sem valósulhat meg, amíg nem teszünk érte. Most erről szeretnék beszélni, hogy mi és miért hiányzik az idősek életéből ezen a téren, mi és miért hiányzik a jóllét kialakításához Magyarországon.

Egy nyugat-európai országban teljesen természetes látvány egy fitnesssteremben, sportközpontban, ha idős és egyben egészségtől kicsattanó szépkorú emberek vannak többségben. Számunkra még a látvány is különleges. Nem is történt a rendszerváltozás óta egyetlen lépés sem abba az irányba, hogy mind szellemileg, mind testileg egészségesebben érjék el a nyugdíjaskort a magyar emberek. A mindennapi küzdelem, sok esetben a kilátástalanság emészti a magyar társadalmat. Ilyen helyzetekben a túlélés a cél, nem az, hogy kiteljesedjen az élet, és a nyugdíjaskorhoz közeledve ugyanolyan fittegek, egészségesek legyünk, mint harmincas-egyvenes éveinkben.

Az aktivitásukat megőrző idősödő és idős emberek jelenlegi és jövőbeni generációi értékes és sok tekintetben még fel nem tárt erőforrásokat jelentenek a gazdaság és a társadalom számára. A Jobbik programjának 2010 óta az egyik fő jelmondata az „ép testben ép lélek” mondás, hiszen az egészség megőrzéséhez elengedhetetlen az aktivitás megőrzése. Az aktivitás megőrzése nem csak a munkavégzési és a foglalkoztatásban maradási aktivitást jelenti. Aktív idősödés a WHO 2002-ben megfogalmazott állásfoglalása. Az aktív idősödés célja az egészség megtartása, társadalmi részvétel és biztonság nyújtása, az idősek önállóságának és függetlenségének megtartása. Előtérbe helyezi az egészséges életmódot, amely az életminőség javulását eredményezi. Az egészséges életmód azonban sportolás segítségével sokkal könnyebben fenntartható.

Problémának látom, hogy 2009 óta nem készült komplex idősügyi stratégia. Még nagyobb gond viszont, hogy azon problémák, amelyek a nyolc évvel ezelőtti dokumentumban megfogalmazódtak, mind a mai napig életünk részei. Pár dolgot szeretnék ezek közül megvilágítani. A masters úszó-világbajnokság sikere után nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a tényt, hogy a szeniorsport-szövetségeknek csak egy elenyésző része rendez versenyeket. A szenior sportolók egyáltalán, de még a klubok és sportszövetségeik is alig-alig részesülnek állami forrásokból. Mindez egy olyan kormány alatt történik, amely pár haver, oligarcha vagy politikus által vezetett sport-szervezetbe számolatlanul önti a pénzeket. Nem veszik észre önök, hogy ezzel milyen komoly társadalmi feszültségeket okoznak? Nem érzékelik, hogy hiába létesülnek sportközpontok, a futballpályákról

már nem is beszélve, ezeket a létesítményeket nem használják idősebb, szépkorú honfitársaink?

Külön ki kívánok térni a sportlétesítmények kérdésére. Ezerszer elhangzott az Orbán-kormány érvrendszerében, hogy azért épülnek milliárdokért stadionok, mert ez a legjobb befektetés az egészségbe. Olcsóbb az egészséges életmódba pénzt fektetni, mint majd később gyógyításba. De kérdem én: látnak 50-es, 60-as, 70-es korosztályú tömegeket játszani a futballpályákon? Látják ugyanezen korosztályokat tömegesen az uszodákban, sportcsarnokokban, fitnessztermekben? Miért nem? Mert aki a valóságban él, az nem gondolja, hogy ki tudja fizetni az alkalmankénti több ezer forintos jegyeket a nyugdíjasok egy-egy ilyen sportlétesítményben.

Svédországban már a nyolcvanas évek elején felismerték, hogy az államnak megéri pénzt áldozni a prevencióra és egészségmegtartó programokat indítani. Az utóbbi másfél évtizedben meredeken nőtt azoknak a száma, akik rendszeresen mozognak Svédországban, tehát lennének előttünk jó példák.

A Jobbik véleménye szerint meg kell adni a szépkorúaknak is a lehetőséget, hogy teljes értékű életet tudjanak élni nyugdíjaskorukban is. Ehhez elengedhetetlennek tartjuk a következők megvalósítását: a szabadidősport jóval komolyabb támogatását, amely kiterjed a szépkorúak sportjára is; reklámkampányok elindítását az egészséges életmód népszerűsítésére az idősebb korosztályok felé; betegségmegelőző, rehabilitációs, egészségfejlesztő szeniorsport-programok támogatási rendszerének átdolgozását, kialakítását; a szépkorúak sportlétesítményekhez való hozzáféréseinek jóval nagyobb mértékű támogatását; emellett a kivilágított futópályák, a bicikliutak, a jól felszerelt, az idősek igényeihez is felkészített uszodák, sporttermek, teniszpályák építését; államilag is támogatott, mindenki számára hozzáférhető klubok rendszerének kialakítását; parkok, szabadban lévő közösségi terek, idősek mozgását, erőnlétét fejlesztő eszközök hozzáférhetőségének javítását.

A magyar sportirányítás végtelenül eredményközpontú. A szépkorúak sportja olimpiai érmekkel nem fog szolgálni, ellenben kiváló példát nyújthat minden magyar ember számára, hogy hogyan éljük le egészségben, jóllétben az életünket. 2018-tól a Jobbik-kormány mind a jólét, mind a jóllét megvalósításáért fog dolgozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr: „Szavak helyett tettekre van szüksége a nyugdíjasoknak, segítsük az idősek biztonságának megteremtését.” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon az idősek világnapjára emlékezve, szépkorú honfitársaink előtt mintegy fejet hajtva, tisztelegve az ő mun-

kásságuk előtt, a Jobbik megpróbálta tematizálni ezt a mai parlamenti ülésnapot, és számtalan olyan problémát vetettünk föl felszólalásainkban, interpellációinkban, azonnali kérdéseinkben és most napirend után, amelyek ezt a társadalmi csoportot nagymértékben foglalkoztatják. Beszéltünk az ő megélhetésükről, hogyan lehetne jobbá tenni, beszéltünk arról a gyalázatos egészségügyi helyzetről, amelyik fokozottan sújtja őket, beszéltünk arról, hogy hogyan lehetne idős honfitársaink méltóságát növelni azáltal, hogy aktívabb társadalmi szerepvállalást tudunk nekik biztosítani akár a sport, akár a továbbtanulás, a felnőttképzés terén.

Egy dologról nem volt szó, a biztonságukról. Nagyon fontos lenne, hogy a szépkorú magyar embereknek biztonságot tudjunk garantálni egy ledolgozott élet után ebben az országban fizikális értelemben is. Mire gondolok? Az állam által magára hagyott területeken bizony nagyon sok településen rettegnek kicsiny házaikban, berácsozott ablakok mögött azok az idős emberek, akik egy egész életet dolgoztak le becsülettel, és bizony könnyen lehet, hogy ennek az életnek egy nagyon csúnya bűncselekmény tesz majd pontot a végére. Az ő életük, az ő mindennapjaik sok esetben a rettegésről szólnak, arról, hogy nincsen Magyarországon sokszori két hét után sem bizony közbiztonság.

Lassan három éve van annak, hogy föltettem először azt a kérdést, hogy hány áldozatot követelnek még Magyarországon az emberbőrbe bújt öregező farkasok, illetve sakálok.

(18.30)

Az a helyzet, hogy azóta is nagyon sok áldozatot követelt ez a bűncselekménytípus Magyarországon. Felemlíthetnék itt akár csak szűkebb pátriából, Somogy megyéből korábbi elborzasztó eseteket, amikor 2011-ben a saját portáján vertek agyon egy idős embert. 2012-ben, miután 700 forintot tudtak tőle elvenni, megerőszakoltak Böhönyén egy idős nénit, aki már elmúlt 80 éves. 2014-ben egy rajoskodó és magát bizonyára az élet királyának gondoló senkiházi fiatal suttyó vette el egy 70 évesnél is idősebb néni életét úgy, hogy agyonverte, és az ország más tájáról is lehetne sorolni ezeket az elborzasztó példákat.

Említeném Gádnát, ahol egy 88 esztendőes idős nénit erőszakoltak meg, gyilkoltak meg hihetetlen kegyetlen állati brutalitással. Említhetném Ózd Hétes-telepét, ahol három fiatal elkövető, két 14 éves és egy 11 esztendőes megölte az utolsó magyar lakót is, egy 90 év körüli idős asszonyt. Említhetném Lenti-Mumort, ahol húsvágó bárdal támadtak az idős magyar néniire, vagy említhetném most a göncruszkai elborzasztó esetet is. Az ottani támadás áldozata szintén egy idős hölgy volt, ő is belehalt ebbe a támadásba.

Tudni kell, hogy Magyarországon 700 ezer idős ember él egyedül, magányosan. Hetven év felett ez az arány 56 százalékos. Zömmel idős asszonyokról van

szó. Az előbbieken felvázoltuk, hogy a férfiak nagyon korán halnak, és az özvegyen maradt házastárs sok esetben nő. Ők sokkal nagyobb veszélynek vannak kitéve.

Arra keresnénk itt a választ, és nagyon jó lett volna, ha ezt a késeinek tűnő időpontot megvárja, mondjuk, a kormány egyik képviselője, és megpróbál valamiféle pozitív jövőképet felvillantani azzal kapcsolatosan, hogyan kívánják majd garantálni szépkorú honfitársaink biztonságát, például miért csak 5 ezer vészjelző karperecet osztanak ki Magyarországon, miért ne lehetne ennek a számát megsokszorozni.

Vagy éppen arra is választ adhattak volna, hogy az Országos Polgárőr Szövetség éves támogatását - a Jobbik javaslatával ellentétben - miért nem növelték 1 milliárdról 2 milliárd forintra, hiszen az ő szerepük is óriási lenne abban, hogy ezeket a településeket és az ott élő és magukra hagyott időseket megvédjék.

A Jobbik azt akarja, hogy az éjszaka után a nappal ne váljon ezeknek a domesztikálhatatlan ordásoknak a szabad vadászterepévé, ahol úgy vadásznak az életüket becsülettel ledolgozó idős emberekre, ahogy csak akarnak, holmi paleolit kókor szintjén élő erkölcsiséggel, pusztán csak zsákmányállatnak tekintve ezeket a szerencsétlen idős embereket. Erre szeretünk volna választ adni, és higgyék el, a Jobbik erre hathatós választ fog adni 2018 után. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. „Ha munka van, minden van: Nagykunsági körkép a munkahelyekről” címmel ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Úgy gondoltam, hogy időről időre érdemes szembenézni a valósággal és egy pillanatfelvételt készíteni az ország egyes területeiről, különösen, ha arról beszélünk, hogy milyen a munkaviszonyok helyzete, milyen a munkalehetőségek és a munkanélküliség állapota egy-egy területen. Nos, ez a terület, amire kíváncsi voltam, a Nagykunság, hiszen ott élek, ott születtem, és ott is nevelkedtem, és folyamatosan azt próbálom követni, hogy milyen fejlődési lehetőségei vannak a térségnek.

Ebben a pillanatfelvételen először meg kell nézni, hogy mi is az elvárásunk, azaz egyáltalán, ahogy fogalmazott az elnök úr is ebben a felkonferálásban, ha munka van, minden van - vajon ebből mi valósul meg? Ha munka van, milyen minőségű és milyen jellegű munka található, illetve van-e egyáltalán ilyen munka? Amikor átnéztem az adatokat, egyrészt kíváncsi voltam arra, hogy milyen munkahelyteremtő fejlesztések valósultak meg a térségben és milyen munkanélküliségi, álláskeresői statisztikákkal rendelkezik maga a térség. Sajnos, mind a kettő-

ben nagyon szomorú tényeket, nagyon szomorú adatokat láttam.

Az biztos, hogy szembe kell nézni azzal a valósággal, amit a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatai mutatnak. Itt csak pár számot idéznék. Azoknak, akik helyben laknak, ezt talán nem is kell mondani, hiszen ők nap mint nap érzik és érzékelik ezt a saját környezetükben, szomszédjaik között, gyermekeik munkalehetőségeiben és életkilátásaiban. Például - és ábécésorrendben haladva mondhatjuk a településeket - egy korábban szebb napokat megélt, turizmusból élő településen, Abádszalókon az országos átlagnak több mint a kétszerese a munkanélküliség, 10 százalékot is meghaladó, és sajnos nem sokban változott ahhoz képest, amit 2012-ben regisztráltak. Lényegében a közmunkaprogram volt az egyedüli, amiben részben csökkenést tudott elérni, de a közmunkaprogram állandó hullámmzése miatt vissza-visszatérő volt a magas fokú munkanélküliség.

Fegyverneken ugyanez a helyzet, csak annyival volt rosszabb, hogy ott egy állandó trend van, egy növekedési trendbe lépett a település, tehát növekszik a relatív álláskeresők száma. Például a zászlóshajónak tartott Karcagon is az országos átlag másfélszerese az álláskeresők száma.

És mondhatunk olyan elrettentő példákat, mint korábban a Ház falai között általam már említett Kunmadaras település, ahol epekedve várják az emberek a börtön megvalósulását; nem véletlenül, hiszen magán a településen 14,8 százalékos munkanélküliség van. Viszont vannak ennél rosszabb helyzetben lévő települések, talán az ország két legrosszabb munkanélküliségi rátáját felmutató településéről, Tiszabőről és Tiszaburáról van szó. Az egyikben 21 százalékos, a másikban közel 26 százalékos munkanélküliségben vannak az emberek. Nem kell akár helyben sem élni, hogy láthassuk, hogy ezek az életkilátások, azaz amikor a település egynegyedének nincs belátható közelségben munkahelye, nincs lehetősége még arra sem, hogy a közmunkában elhelyezkedjen, hiszen oda se tud ezáltal bejutni, akkor milyen lehetőségei vannak ezeknek a településeknek a továbbélésre és a fejlődésre.

A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatait összegezve összességében látható, hogy ezen a területen, a Nagykunságban, illetve a Tisza menti falvak területén egy közepes városnyi méretű az összes munkanélküli, álláskereső száma, 5792-en vannak. És ha a trendeket nézzük, ahogy említettem, bizonyos esetekben a közmunkaprogramnak a vissza-visszatérő új felvétele mellett 2012-től lényegében nem változott a mutatószámok végső száma, ugyanabban a cipőben jár és ugyanabban a malomban őröl mindegyik település, és mindig ugyanarra a szintre tér vissza a munkanélküliség, ami egyrészt azért is van, mert úgy gondolom, hogy a Nagykunságot és a Tisza menti falvakat elkerülik azok a lehetőségek, amelyek más térségekben adóttak.

Az elmúlt időszakból sorra vettem azokat a beruházásokat, amik megvalósultak, és ezek közül, sajnos azt kell mondjam, még 10 százaléknál sem

volt az, amely érdemi munkahelyet, valós munkahelyet tudott teremteni. Minden más beruházás, amely megvalósult, a munkahelyek tekintetében lényegében nem hozott hozzáadott értéket.

Éppen ezért a Jobbik olyan Nagykunságot és Tisza menti falvakat szeretne látni, ahol érdemi, valós munkahelyek vannak; amely falvakban lehetőség van arra, hogy nem kell külföldre menni; ahol minden lakos, fiatal és idősebb a szülőföldjén tud boldogulni, és olyan fizetésért tud dolgozni, amiért megéri otthon maradni, és megéri az egyébként lényegesebben olcsóbb vidéki életet választani, és annak összes szépségével együtt vidéken maradni.

Így a Jobbik olyan fejlesztéseket szeretne és olyan fejlesztéseket fog támogatni, amelyek a helybe jól beilleszkedő jövőbeni tervekbe és életkilátásokat javító programokba beilleszkednek, azokat támogatják és amelyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy a

Nagykunságban és a Tisza menti falvakban mindenki a szülőföldjén boldogulhat, és részben és érdemben csökkentik a munkanélküliséget is. Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napi munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**. Mindenkinek nyugodalmassal, szép, jó éjszakát kívánok, szerencsés hazatéréssel!

(Az ülésnap 18 óra 39 perckor ért véget.)

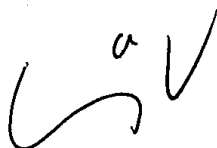
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)